ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012 • ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 288-289

ORTHODOX HERALD

GREEK ORTHODOX ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

SEPTEMBER - OCTOBER 2012 • ISSUE 288-289

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964
ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012
ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 288-289

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Χάρης Μεττής

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Αρχιμ. Βασίλειος Παπαβασιλείου
Οικον. Σταύρος Σολωμού
Πρεσβ. Σάββας-Δαυΐδ Βασιλειάδης

ORTHODOX HERALD

First Published 1964
Third Period
SEPTEMBER - OCTOBER 2012
No.: 288-289

EDITOR-IN-CHIEF: Charis Mettis

EDITORIAL COMMITTEE:
Archim. Vasileios Papavasileiou
Oeconom. Stavros Solomou
Rev. Savvas-David Vasileiadis

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ / CONTACT
5 Craven Hill, London W2 3EN, United Kingdom
Tel.: 020 7723 4787
+44 207 723 4787 (outside UK)
Fax.: 020 7224 9301
+44 207 224 9301 (outside UK)
email: mail@thyateira.org.uk
www.thyateira.org.uk

ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ
ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ: £3
ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ: £5

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΔΩΡΟ ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟ ΕΝΑ ΤΕΥΧΟΣ!
Η ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ 6 ΤΕΥΧΗ
- ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ): **£15**
- ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΛΟΙΠΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: **£25**
- ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΚΤΟΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: **£28**

Οι τιμές συμπεριλαμβάνουν τα Έξοδα Αποστολής

ΔΕΜΕΝΟΣ ΕΤΗΣΙΟΣ ΤΟΜΟΣ
ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ 6 ΕΤΗΣΙΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΣΕ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΔΕΜΕΝΟ ΤΟΜΟ
- ΤΙΜΗ ΔΕΜΕΝΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΤΟΜΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ): **£28**
- ΤΙΜΗ ΔΕΜΕΝΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΛΟΙΠΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: **£40**
- ΤΙΜΗ ΔΕΜΕΝΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΕΚΤΟΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: **£45**

Οι τιμές συμπεριλαμβάνουν τα Έξοδα Αποστολής

ΟΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ:
Greek Archdiocese Of Thyateira And Great Britain

+ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὁ Θεός, ὁ δημιουργήσας τὸ Σύμπαν καὶ διαμορφώσας τὴν γῆν εἰς τέλειον κατοικητήριον τοῦ ἀνθρώπου, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἐντολὴν καὶ δυνατότητα νὰ αὐξάνηται καὶ νὰ πληθύνηται καὶ νὰ πληρώσῃ αὐτὴν καὶ νὰ κυριεύσῃ αὐτῆς καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ ζώων καὶ φυτῶν (Γεν. α΄ 28).

Ὁ περιβάλλων ἡμᾶς κόσμος ἐχαρίσθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ ὡς στάδιον κοινωνικῆς δραστηριοποιήσεως, ἀλλὰ καὶ ἁγιασμοῦ, πρὸς κληρονομίαν τῆς ἀνακαινισθησομένης ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι κτίσεως. Τὴν τοιαύτην θεολογικὴν θέσιν ἔχει καὶ βιοῖ ἀείποτε ἡ Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, διὸ καὶ ἡ ἡμετέρα Μετριότης ἐτέθη, ὡς γνωστόν, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀναληφθείσης παρὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς πανιέρου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου οἰκολογικῆς προσπαθείας διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πολλὰ ταλαιπωρουμένου ὑφ ἡμῶν ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀνεπιγνώστως πλανήτου μας.

Ἡ βιοποικιλότης, ἡ ὁποία εἶναι τὸ ἔργον τῆς πανσοφίας τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐδόθη ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον ἐξουσίαν τοῦ ἀνθρώπου. Κατακυρίευσις τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν τῇ γῇ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου σημαίνει ἔλλογον χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν τῶν προσφερομένων ἀγαθῶν καὶ ὄχι καταστρεπτικὴν ἐκ πλεονεξίας ἄντλησιν καὶ κάρπωσιν ἢ καταστροφὴν τῶν πόρων αὐτῆς.

Ἐν τούτοις, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, παρατηροῦμεν μίαν ὑπερβολικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν φυσικῶν πόρων, μὲ συνέπειαν τὴν καταστροφὴν τῆς περιβαλλοντικῆς ἰσορροπίας τῶν οἰκοσυστημάτων καὶ γενικώτερον τῶν περιβαλλοντικῶν συνθηκῶν, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμένοι ὅροι διαβιώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ γίνωνται δυσμενέστεροι δι' αὐτόν. Ἐπὶ παραδείγματι, ὡς παρατηροῦμεν ἅπαντες, ἐπιστήμονες, ἐκκλησιαστικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἄρχοντες καὶ ἐν γένει ἡ ἀνθρωπότης, αὐξάνεται ἡ θερμοκρασία τῆς ἀτμοσφαίρας, ἐκδηλοῦνται ὑπερβολικαὶ βροχοπτώσεις, μολύνονται ἐπίγεια καὶ θαλάσσια οἰκοσυστήματα, καί, γενικώτερον, διαταράσσεται, ἐνίοτε δὲ καὶ καταστρέφεται πλήρως, ἡ δυνατότης συνεχίσεως τῆς ζωῆς εἰς ὡρισμένας περιοχάς.

Βλέπουσα καὶ ἐμπειρικῶς ἀξιολογοῦσα τοὺς ἐκ τῆς τοιαύτης ἐξελίξεως τῶν περιβαλλοντικῶν συνθηκῶν κινδύνους διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία καθιέρωσεν ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ προκατόχου ἡμῶν ἀοιδίμου Πατριάρχου Δημητρίου τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους ὡς ἡμέραν προσευχῆς διὰ τὸ περιβάλλον.

Ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ αἴτια τῶν δυσαρέστων περιβαλλοντικῶν ἀλλαγῶν δὲν εἶναι θεοκίνητα ἀλλὰ ἀνθρωποκίνητα καί, ἑπομένως, ἡ παράκλησις καὶ ἡ προσευχητικὴ δέησις τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν, τὸν Κύριον τῶν κυρίων καὶ Κυβερνήτην τοῦ παντός, πρὸς βελτίωσιν τῶν περιβαλλοντικῶν συνθηκῶν, εἶναι οὐσιαστικῶς αἴτημα μετανοίας τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὸ ἁμάρτημά της νὰ καταστρέφῃ τὰ ἐν τῇ γῇ, ἀντὶ νὰ καρπῶται μετὰ λόγου καὶ προσοχῆς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀειφορίας τοὺς πόρους αὐτῆς.

Προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν διατήρησιν τοῦ περιβάλλοντος τῆς γῆς καταλλήλου διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, κατ' οὐσίαν παρακαλοῦμεν ὅπως ὁ Θεὸς ἀλλάξῃ τὸν λογισμὸν τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ φωτίσῃ αὐτοὺς νὰ μὴ καταστρέφουν τὸ γήϊνον οἰκοσύστημα διὰ λόγους οἰκονομικοῦ ὀφέλους καὶ συμφέροντος παροδικοῦ. Τοῦτ' αὐτὸ ὅμως ἰσχύει καὶ διὰ πάντα ἄνθρωπον ἐξ ἡμῶν, διότι καὶ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν μικρῶν δυνατοτήτων του ἐπιφέρει τὰς μικρὰς περιβαλλοντικὰς καταστροφάς, τὰς ὁποίας ἡ ἀφροσύνη του τοῦ ἐπιτρέπει.

Ἑπομένως, προσευχόμενοι ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος, προσευχόμεθα ὑπὲρ τῆς μετανοίας ἑνὸς ἑκάστου ἐξ ἡμῶν διὰ τὴν μικρὰν ἢ μεγάλην συμβολήν μας εἰς τὴν βλάβην καὶ καταστροφὴν τοῦ περιβάλλοντος, τὴν ὁποίαν βιοῦμεν συνολικῶς ὡς ἄθροισμα μερικωτέρων ἐπιζημίων ἐπεμβάσεων διὰ τῶν κατὰ τόπους καὶ χρόνους μεγάλων καὶ καταστροφικῶν καιρίων φαινομένων.

Τὴν ἔκκλησιν, προσευχὴν καὶ προτροπὴν ταύτην ἀπευθύνοντες ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου τῆς Ὀρθοδοξίας πρὸς τὴν οἰκουμένην καὶ πρὸς συνόλην τὴν ἀνθρωπότητα, δεόμεθα ὅπως ὁ ἀγαθοδότης Κύριος, ὁ χαρισάμενος εἰς ἡμᾶς πάντας τοὺς ἐπὶ τοῦ πλανήτου γῆ οἰκοῦντας τὸν γήϊνον παράδεισον, λαλήσῃ ἀγαθὰ εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ σεβώμεθα τὴν περιβαλλοντικὴν ἰσορροπίαν, τὴν ὁποίαν Οὗτος ἐν τῇ πανσοφίᾳ Του καὶ τῇ ἀγαθότητί Του μᾶς παρέδωκεν, ὥστε καὶ ἡμεῖς καὶ αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ νὰ ἀπολαμβάνωμεν τὰς δωρεὰς τοῦ Θεοῦ μετ' εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας.

Αὐτῆς τῆς Σοφίας, τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, τῆς δημιουργησάσης καὶ συντηρούσης καὶ κατευθυνούσης τὴν ἀποκαραδοκοῦσαν τὴν σωτηρίαν αὐτῆς κτίσιν πρὸς τὰ ἔσχατα, δεόμεθα ὅπως διαφυλάττῃ τὸ περιβάλλον ἀειφόρον καὶ προσφέρον συνεχῶς εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁδηγῇ καρποφόρως τὰ ἀγαθὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν ἐργαζομένων πρὸς τοῦτο συνανθρώπων, καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν Χάριν καὶ τὸ ἄπειρον Ἔλεος Αὐτοῦ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, μάλιστα τοὺς σεβομένους τὴν δημιουργίαν καὶ φυλάσσοντας αὐτήν.

,βιβ΄ Σεπτεμβρίου α΄

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χριστῷ Ἀδελφός Β΄

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἀνακοινωθέν διά τόν σεβασμόν τῆς θρησκευτικῆς διαφορετικότητος καί τήν κατάπαυσιν τῆς βίας

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἐκφράζει τήν βαθεῖαν λύπην του καθώς ἡ ἀνθρωπότης εἰσέρχεται εἰς περίοδον συγχύσεων καί ρευστότητος, χαρακτηριζομένην διά τάς θρησκευτικάς ἐξάρσεις, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἐκδήλωσις βίας, καί διακρινομένην διά τήν ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρός τήν θρησκευτικήν διαφορετικότητα. Ὅταν ἐνεργῶμεν κατά τρόπον ἀναιδῆ καί βίαιον ἐν ὀνόματι τῶν θρησκευτικῶν προκαταλήψεων ἤ τῶν θρησκευτικῶν μας πεποιθήσεων, τότε ὑποτιμῶμεν αὐτήν ταύτην τήν ζωήν καί τήν πίστιν μας, ἐνῷ ταὐτοχρόνως δημιουργοῦμεν κλίμα θυμοῦ, μίσους καί δυσπιστίας τό ὁποῖον φθείρει τούς ἀπό τῆς συστάσεως τοῦ κόσμου συνεκτικούς δεσμούς τῆς ἀνθρωπότητος.

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἐξέδωκε τόν Αὔγουστον Ἀνακοινωθέν "Περί τῆς ἀναζωπυρώσεως τῆς βίας καί τῆς ἐξαπλώσεώς της ἀνά τήν ὑφήλιον" καί ἐκάλεσεν ὅλους τούς ἀνθρώπους τούς ἐμπλεκομένους εἰς καταστάσεις βίας νά καταθέσουν τά ὅπλα των. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ὅσων συνέβησαν κατά τάς τελευταίας ἑβδομάδας, ἡ ὡς ἄνω ἔκκλησις διά τήν ἀνάληψιν δεσμεύσεων πρός ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης καί τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ δι' ὁλόκληρον τήν ἀνθρωπότητα, καθίσταται περισσότερον κρίσιμος παρά ποτέ.

Ἡ Ἁγία Γραφή εἰς τό Βιβλίον τῶν Παροιμιῶν (10.12) μᾶς διδάσκει ὅτι «μῖσος ἐγείρει νεῖκος, πάντας δέ τούς μή φιλονεικοῦντας καλύπτει φιλία». Συνεπῶς, ἄς ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους ἐπειδή γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἀληθινή ἀγάπη προέρχεται ἀπό τόν Θεόν, ὁ Ὁποῖος ἐδημιούργησε πάντα ἄνθρωπον καί ἀγαπᾷ ἕκαστον πρόσωπον ἐν τῇ Θείᾳ Αὐτοῦ Προνοίᾳ. Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐπαγγελλόμεθα ὅτι γνωρίζομεν τόν Θεόν, πρέπει νά ἀναγνωρίσωμεν τό θεόσδοτον δῶρον τῆς ζωῆς εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων καί νά σεβασθῶμεν τὸ Θεῖον τοῦτο δημιούργημα. Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ὀνομάζομεν τόν Θεόν Κύριον ἡμῶν, πρέπει νά περιφρουρήσωμεν τήν ἀνθρωπίνην ζωήν καί νά προσεγγίσωμεν μετά τιμῆς ἀκόμη καί τό πρόσωπον μέ τό ὁποῖον διαφωνοῦμεν.

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον φρονεῖ ὅτι εἶναι ὑποχρέωσίς μας νά συνδιαλεγώμεθα μέ ὅσους εἶναι διαφορετικοί ἀπό ἡμᾶς, μέ σκοπόν τήν ἐξοικείωσίν μας πρός τά σύμβολα, τάς προτεραιότητας καί τόν τρόπον σκέψεως τῶν "ἄλλων". Τά σύμβολα ἀποτελοῦν ἐξωτερικάς χαρακτηριστικάς ἀπεικονίσεις, πρός τάς ὁποίας ὅλοι οἱ ἄνθρωποι συνδέουν τάς ἐσωτερικάς των ἐννοίας καί ἀξίας. Διά τῆς ἀναπτύξεως τῆς κατανοήσεως τῶν συμβόλων, δυνάμεθα νά κατανοήσωμεν τό ἀνθρώπινον πρόσωπον. Ἡ καταστροφή τῶν συμβόλων ἀντιστοιχεῖ πρός τήν πρόκλησιν πόνου εἰς τούς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι τιμοῦν τά σύμβολα ταῦτα καί τάς παραδόσεις πού φέρουν ἐντός τῶν καρδιῶν των.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος ἐπανειλημμένως ἔχει καλέσει ὁλόκληρον τήν ἀνθρωπότητα νά υἱοθετήσῃ "μίαν ριζικήν ἀλλαγήν στάσεως, συνηθειῶν καί πρακτικῶν" καί νά φθάσῃ εἰς τοιοῦτον ἐπίπεδον δεσμεύσεως ὥστε νά "εἴμεθα ἕτοιμοι νά μοιρασθῶμεν ὅλα τά ἀγαθά μέ ὅλους τούς συνανθρώπους μας". Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ὑπενθυμίζει τό ρηθέν ὑπό τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰπόντος ὅτι "τό μυστήριον τοῦ πλησίον μας δέν δύναται νά ἀπομονωθῇ ἀπό τό μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας". Διά τήν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ἀληθειῶν καί διά τήν διακριτικήν ἀναγνώρισιν τῆς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ εἰς ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος καί τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἀποκηρύσσουν τήν ἀντιμετώπισιν τῶν συνανθρώπων μας μέ ἔλλειψιν σεβασμοῦ, περιφρόνησιν καί καταστροφικόν μῖσος. Ἐν κατακλεῖδι, οὐδένα ὠφελοῦν οἱ λόγοι, οἱ πλήρεις μισαλλοδοξίας, αἱ ἀβάσιμοι κατηγορίαι, ἡ ἀδυναμία κατανοήσεως τῶν πολιτιστικῶν διαφορῶν καί ἡ κατάκρισις τοῦ ἄλλου ἡ ὁποία ἀποσκοπεῖ εἰς τήν ἀποφυγήν τῶν εὐθυνῶν. Ἀνεξαρτήτως τῆς ὁδοῦ τήν ὁποίαν ὁ καθεἷς ἀπό ἡμᾶς ἐνσυνειδήτως ἐπέλεξε νά ἀκολουθήσῃ, οἱ πάντες εἴμεθα ἀρρήκτως συνδεδεμένοι πρός ἀλλήλους, ὡς τά νήματα τοῦ ἰδίου τάπητος, δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ, καί πρέπει νά ἀναγνωρίσωμεν τό κάλλος καί τήν ἐσωτέραν ἀξίαν ἑκάστου καί νά παύσωμεν τήν καταστροφήν ὁποιουδήποτε τμήματος τοῦ συλλογικοῦ ἡμῶν κάλλους.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 29η Σεπτεμβρίου 2012

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Συνῆλθεν, ὑπό τήν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος εἰς τάς τακτικάς αὐτῆς συνεδρίας τῇ Πέμπτῃ, 30ῃ, καί τῇ Παρασκευῇ, 31ῃ τ. μ. Αὐγούστου 2012.

Κατ᾽ αὐτάς ἐθεωρήθησαν ἅπαντα τά ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναγεγραμμένα θέματα καί ἀπεφασίσθησαν τά προσήκοντα.

Κατά τήν συνεδρίαν τῆς πρώτης ἡμέρας:

α) προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου, ψήφων κανονικῶν γενομένων ὑπό τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Γρηγόριος Τάτσης ἐξελέγη παμψηφεί Ἐπίσκοπος ὑπό τόν τίτλον τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Νύσσης, ὡς ἐπί κεφαλῆς τῶν ἐν Ἀμερικῇ Καρπαθορρωσσικῶν Κοινοτήτων. Καί

β) ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἀπεδέξατο τήν ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τυρολόης καί Σερεντίου κ. Παντελεήμονος ὑποβληθεῖσαν διά λόγους ὑγείας καί γήρατος παραίτησιν ἀπό τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Βλατάδων. Νέον Ἡγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς διώρισε τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην κ. Νικηφόρον Ψυχλούδην.

Ἐν τέλει τῆς τελευταίας συνεδρίας, ἀντηλλάγησαν μεταξύ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Νικαίας κ. Κωνσταντίνου, ἐκ μέρους τῶν ἀποχωρούντων ἐξ μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, καί τῆς Α. Θ. Παναγιότητος προσφωνήσεις καί ἀντιφωνήσεις ἐπί τῇ λήξει τῆς παρούσης συνοδικῆς περιόδου.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

Σύναξη Ιερέων Λονδίνου

του Πρωτοπρ. Αναστασίου Δ. Σαλαπάτα

Πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 25η Σεπτεμβρίου τ.έ., στους Κοινοτικούς χώρους του Ιερού Καθεδρικού Ναού του Γενεσίου της Θεοτόκου Νοτίου Λονδίνου, Σύναξη των Ιερέων που διακονούν στη μεγαλούπολη του Λονδίνου. Τη Σύναξη διοργάνωσε η Ιερά Αρχιεπισκοπή Θυατείρων και Μεγ. Βρετανίας και προήδρευσε ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος. Συμμετείχαν ο Θεοφιλ. Επίσκοπος Τροπαίου κ. Αθανάσιος και 30 περίπου Ιερείς.

Μετά την καθιερωμένη προσευχή, ο Σεβασμιώτατος έκανε εισήγηση στην οποία αναφέρθηκε σε διάφορα ποιμαντικά ζητήματα που χρήζουν επεξεργασίας, καθώς επίσης και στην πρόθεση του ιδίου και της Ιεράς Αρχιεπισκοπής να οργανωθεί ειδικός εορτασμός για να τιμηθούν τα 90-χρονά της. Υπενθυμίζεται ότι η εν λόγω θυγατρική αυτή Εκκλησία του πάνσεπτου Οικουμενικού Θρόνου ιδρύθηκε το 1922, με πρώτο Αρχιεπίσκοπο τον διακεκριμένο Ιεράρχη και Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης Γερμανό Στρηνόπουλο.

Κατόπιν δόθηκε αρκετός χρόνος για γενική συζήτηση πάνω στα σπουδαία θέματα που εισηγήθηκε ο Άγιος Θυατείρων στην οποία συμμετείχαν αρκετοί Ιερείς. Μεταξύ των θεμάτων που απασχόλησαν τη Σύναξη ήταν και τα παρακάτω:

- Τα έντυπα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής.
- Η ραδιοφωνική και η τηλεοπτική εκπομπή.
- Το επικείμενο Εκπαιδευτικό Συνέδριο του ΕΦΕΠΕ.
- Το επόμενο Ιερατικό Συνέδριο του Ιερού Κλήρου της Αρχιεπικοπής για το 2013, το οποίο θα πραγματοποιηθεί στις πόλεις Bristol και Weston-super-Mare.
- Η στελέχωση των διαφόρων Ιερατικών Επιτροπών της Αρχιεπισκοπής.
- Το σπουδαίο και επείγον θέμα της Οικογενειακής Προστασίας.
- Το Ταμείο Ασφαλίσεως και Συντάξεως Κληρικών της Ιεράς Αρχιεπισκοπής.
- Ο Έρανος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και της Ελληνορθόδοξης Ομογένειας Ην. Βασιλείου, με σκοπό την οικονομική υποστήριξη του χειμαζόμενου Ελληνικού λαού.

Μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνάξεως η φιλοξενούσα Κοινότητα, προσέφερε πλουσιότατο γεύμα στους Συνέδρους Ιερείς. Κατόπιν όλοι ανεχώρησαν με τις ευχές και ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Αγίου Θυατείρων για τις θεοφιλείς Κοινότητές τους.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2012-2013

Στους Γονείς, τους Δασκάλους, τους Σχολικούς Επιτρόπους και τους Άρχοντες των Κοινοτήτων, των Εκπαιδευτικών Συλλόγων και το Χριστεπώνυμο Πλήρωμα της καθ' ημάς Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας.

Αγαπητοί μας εν Κυρίω,

Οι καλοκαιρινές διακοπές ευρίσκονται προς το τέλος, οι Ολυμπιακοί, όπως και οι Παρα-ολυμπιακοί Αγώνες, - οι οποίοι επραγματοποιήθηκαν με μεγάλη επιτυχία εις την ιστορική Μεγαλούπολη του Λονδίνου, - έχουν ήδη τελειώσει. Τα Νηπιαγωγεία, Δημοτικά, τα Γυμνάσια, τα Κολλέγια και τα Πανεπιστήμια ετοιμάζονται να ανοίξουν τις πόρτες τους για να υποδεχθούν τους σπουδαστές τους. Οι Γονείς με σπουδή, καθοδηγούν και ενθαρρύνουν τα παιδιά τους στην νέα ζωή τους. Το θαυμαστόν είναι ότι όλος ο Κόσμος, οι πλούσιοι και οι φτωχοί, αγαπούν την εκπαίδευση, την μόρφωση των παιδιών τους και ποικιλότροπα προσπαθούν να τα σπουδάσουν, πράγμα που γεμίζει όλους μας με ελπίδες και αισιοδοξία για ένα καλύτερον μέλλον. Η Ορθόδοξη Εκκλησία σαν Μάνα στοργική και Δασκάλα σοφή μεριμνά για την μόρφωση των Νέων μας. Όπως όλοι γνωρίζετε, πρωτοστατεί για την ίδρυση και την ομαλή λειτουργία των Σχολείων της Αποδημίας. Σήμερα έχουμε τρία είδη Σχολείων.

Α). Είναι το Νηπιαγωγείο, το Δημοτικό, το Γυμνάσιο και το Λύκειο που ιδρύθηκαν και συντηρούνται από το Ελληνικό Κράτος και τα οποία φέτος θα στεγαστούν στους χώρους του Καθεδρικού Ναού Κοιμήσεως της Παναγίας, στην Κοινότητα Αποστόλου Βαρνάβα Wood Green, Βορείου Λονδίνου στην Μεγάλη Βρετανία και την Ιρλανδία.

Β). Είναι το ημερήσιο Ομολογιακό Δημοτικό Σχολείο «Άγιος Κυπριανός», στην περιοχή Croydon, Νοτίου Λονδίνου, το οποίο από τον περασμένον Ιούλιο ανακηρύχθηκε σε Ακαδημία. Τούτο το σχολείο είναι κρατικό και συντηρείται εξ' ολοκλήρου από το Βρετανικό Δημόσιο Ταμείο. Στο Σχολείο αυτό η Αρχιεπισκοπή έχει την ευθύνη για την ομαλή λειτουργία και Διοίκησή του, την διδασκαλία της Ορθόδοξης Χριστιανικής Παράδοσης και της Ελληνικής γλώσσας και του πολιτισμού μας.

Γ. Είναι τα Νυκτερινά και Σαββατιανά Σχολεία, τα οποία λειτουργούν τα βράδυα μετά το τέλος των Ημερησίων Σχολείων και τα Σάββατα, πρωί και απόγευμα. Μερικά λειτουργούν σε ιδιωτικούς χώρους, όπως είναι τα σχολεία της Εκκλησίας και άλλα λειτουργούν σε χώρους των Δημοσίων Σχολείων, όπως είναι τα Σχολεία της ΟΕΣΕΚΑ, τα Ανεξάρτητα και αλλά. Όλα αυτά τα Σχολεία συγκεντρώνουν πολλούς μαθητές και μαθήτριες και λειτουργούν όχι μόνο στο Λονδίνο, αλλά και όπου έχουμε οργανωμένες Κοινότητες. Αυτό το είδος των σχολείων οργανώνεται, διοικείται και συντηρείται από τις τοπικές Επιτροπές με την οικονομική υποστήριξη των Γονέων και των φίλων των Σχολείων και με την προσφορά δασκάλων από την Κυβέρνηση της Ελλάδος και Κύπρου. Δυστυχώς η Ελληνική Πολιτεία τα τελευταία δύο χρόνια απέσυρε τους δασκάλους της από τα Νυκτερινά Σχολεία της Ομογένειας ύστερα από την οικονομική κρίση που ξέσπασε στην Χώρα.

Πριν κλείσω αυτό το Εγκύκλιο Γράμμα με την ωραία ευκαιρία της έναρξης των μαθημάτων στα Σχολεία, θέλω να μεταφέρω τους εγκάρδιους χαιρετισμούς και τις ευχές μου προς τους Γονείς, τα Παιδιά, τους Δασκάλους, τους Ιερείς και τα Διοικητικά Συμβούλια των Εκκλησιών, των Σχολικών Εφορειών, των Εκπαιδευτικών Συλλόγων και όλων εκείνων οι οποίοι συνδράμουν ποικιλότροπα το έργον της Παιδείας στην Αποδημία. Θέλω ιδιαίτερα να μνημονεύσω την πρωτοβουλία της Αρχιεπισκοπής για την ίδρυση Ημερησίου Σχολείου Μέσης Εκπαίδευσης στο Βόρειο Λονδίνο, όπως εκείνο του «Αγίου Κυπριανού» στο Νότιο Λονδίνο. Ήδη η Κυβέρνηση της Χώρας εδέχθη την αίτησή μας και αναμένουμε τα επόμενα βήματα του Υπουργείου Παιδείας για τη υλοποίηση αυτής της αποφάσεώς του, η οποία για μας τους Ελληνορθόδοξους αποτελεί επέκταση της προσφοράς μας στο ιερό κεφάλαιο της Παιδείας. Συμβουλεύουμε όλους τους Γονείς και τους φίλους της Πατρώας Παιδείας όπως υποστηρίζετε οικονομικά και ηθικά και προσεύχεστε για τα Σχολεία, τα Παιδιά και όλους τους Δασκάλους για την πρόοδο και το μέλλον των Σχολείων της Ξενητειάς.

Με την ευκαιρία αυτή καλωσορίζουμε την νέα Προϊσταμένη της Κυπριακής Δασκαλικής Αποστολής, ελλόγιμη κα Ανδρούλλα Όθωνος, Επιθεωρήτρια, και της ευχόμεθα κάθε επιτυχία στην υψηλή αποστολή της στο Ηνωμένο Βασίλειο. Όπως και η Προϊσταμένη της Εκπαιδευτικής Αποστολής της Ελλάδος κα Βαρβάρα Καμπουρίδου, έχουν την απόλυτη συμπαράσταση Κλήρου και Λαού εις την άσκησιν της διακονίας τους στο Ηνωμένο Βασίλειο. Αναφέρομεν ότι με την έναρξη της νέας Σχολικής Χρονιάς, πρωτοβουλία του ΕΦΕΠΕ διοργανώνεται Εκπαιδευτικό Συνέδριο για να μελετήσει το μέλλον των Σχολείων της Αποδημίας και να βοηθήσει τους Γονείς, τους Ιερείς και τους Δασκάλους και ειδικά τα παιδιά, τους Νέους κα Νέες στην προσπάθειά τους να διδαχτούν την πατρώα πολιτιστική Παράδοσή μας Το Συνέδριο θα πραγματοποιηθεί τον επόμενο Οκτώβριο 2012.

Κλείνοντας αυτό το Εγκύκλιο Γράμμα κάμνω θερμή έκκληση στους Γονείς να ενισχύσετε το έργον του Σχολείου και ειδικότερα να βοηθήσετε εις την ανάπτυξη του Σχολείου της ξενητειάς με την αποστολή των παιδιών σας στο Σχολείο της περιοχής σας. Με το άμεσον ενδιαφέρον σας για τα Σχολεία, με την εθελοντική σας προσφορά, με την οικονομική σας αρωγή και θυσία και στενή συνεργασία μεταξύ σας και με την Διοίκησή τους, τα Σχολεία θα προοδεύσουν. Τα τελευταία ειδικά χρόνια παρατηρείται κάποια αδιαφορία για τα Παροικιακά Σχολεία, πολλοί Γονείς δεν στέλνουν τα παιδιά τους σ' αυτά. Σε μερικές περιοχές της χώρας οι μαθητές αυξάνονται και σε μερικές ελαττώνονται λόγω αμέλειας, ή έλλειψης ενθουσιασμού και ενδιαφέροντος από μέρους της οικογενείας και των Αρχόντων, οι οποίοι αγνοούν την μεγάλη παιδαγωγική και κοινωνική και πολιτιστική αξία του Παροικιακού Σχολείου. Υπενθυμίζω ότι τα σχολεία βοηθούν τα παιδιά να γίνουν πιο κοινωνικά, τους διδάσκουν να σέβωνται τους μεγαλυτέρους, να αγαπούν τα γράμματα, την αξία της γλώσσας, της θρησκείας, της φιλίας, του πολιτισμού. Τα παιδιά που έχουν το προνόμιο να φοιτούν στα Παροικιακά Σχολεία γίνονται πιο κοινωνικά και αποκτούν φίλους των οποίων η φιλία έχει διάρκεια ζωής. Διδάσκονται την αξία της πίστεως εις τον Θεό και μαθαίνουν να αγαπούν την Χριστιανική παράδοση και Λατρεία.. Επίσης αποκτούν πλατύτερους ορίζοντες για τη ζωή, σέβωνται τους άλλους, τους φτωχούς, τους αδύνατους, τους ηλικιωμένους, τους ασθενείς, τους ξένους και όλους εκείνους που έχουν την ανάγκη της δικής μας αγάπης και συμπαράστασης.

Με αυτές τις σκέψεις, και με αισθήματα αγάπης και βαθείας εκτίμησης σε σας, τους Γονείς και φίλους των Σχολείων, σας χαιρετίζω εγκαρδίως. Προσεύχομαι για σας και κάθε πρόοδο στις σπουδές των παιδιών μας και διατελώ μετά θερμών ευχών και της εν Κυρίω αγάπης και τιμής.

Λονδίνο, Σεπτέμβριος 2012

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

Αγαπητοί μας,

Με την έναρξη των μαθημάτων της Σχολής της Βυζαντινής Μουσικής και Ψαλμωδίας της Εκκλησίας μας, απευθύνω θερμόν και εγκάρδιο χαιρετισμό προς τους Δασκάλους, την Επιτροπή, τους μαθητές και τις μαθήτριες και τους υποστηρικτές της Σχολής.

Εγγραφές-Αγιασμός

Οι εγγραφές και τα μαθήματα θα ξεκινήσουν την Δευτέρα, 10 Σεπτεμβρίου 2012. Ο Αγιασμός για την έναρξη των μαθημάτων θα πραγματοποιηθεί την Δευτέρα, 24 Σεπτεμβρίου, στις 7μ.μ. στον Καθεδρικό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Wood Green Βορείου Λονδίνου υπό του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ. Γρηγορίου. Μετά το πέρας του Αγιασμού θα πραγματοποιηθεί παρουσίαση του βιβλίου και του ψηφιακού δίσκου για τον Βασίλη Μιχαηλίδη από τον Μουσικοσυνθέτη Λάρκο Λάρκου.

Μέρες & Ώρες Διδασκαλίας

Τα μαθήματα θα διδάσκονται κάθε βράδυ, Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη και Πέμπτη μεταξύ 6.30-9 μ.μ. στους χώρους του Καθεδρικού Ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, 21 Trinity Road, London N22 4LB. Παρακαλούνται όσοι επιθυμούν να παρακολουθήσουν τα μαθήματα να περάσουν από το γραφείο της Σχολής ή να τηλεφωνήσουν στην Γραμματέα της Σχολής κα. Γεωργία Λαζάρου στο τηλέφωνο 020 8881 4740, για να δώσουν τα στοιχεία τους και να πάρουν περισσότερες πληροφορίες.

Μαθήματα θα διδάσκονται και στους πιο κάτω Ναούς:

- Καθεδρικός Ναός Αγίων Πάντων, Camden Town, Βορείου Λονδίνου
- Καθεδρικός Ναός Αποστόλου Ανδρέου, Kentish Town, Βορείου Λονδίνου
- Ιερός Ναός Αγίων Δώδεκα Αποστόλων, Hertfordshire, Βορείου Λονδίνου
- Ιερός Ναός Αγίου Παντελεήμονος, Harrow, Βορείου Λονδίνου
- Ιερός Ναός Αγίου Νεκταρίου, Battersea, Νοτίου Λονδίνου

Εκτός Λονδίνου:

- Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος & Αποστόλου Λουκά, Birmingham
- Ιερός Ναός Παναγίας Ελεούσης, Nottingham

Είναι περιττό να τονίσουμε την μεγάλη αξία της Βυζαντινής και ψαλμωδίας και την παιδαγωγική της σπουδαιότητα για την ανάπλαση του χαρακτήρα του ανθρώπου και μάλιστα των παιδιών. Γι' αυτό και η Εκκλησία εισήγαγε την Μουσική στη Θεία Λατρεία. Ενέπνευσε μεγάλους υμνογράφους και ανέδειξε σπουδαίους διδασκάλους της Βυζαντινής Μουσικής, οι οποίοι διερμήνευσαν την πίστη και παράδοσή μας και συνεχίζουν μέχρι τούτη την ώρα να διδάσκουν και να συγκινούν τον άνθρωπο κάθε ηλικίας και τάξεως. Είμαστε βέβαιοι ότι οι Κληρικοί και οι Δάσκαλοι των Ελληνικών και Κατηχητικών Σχολείων θα ενθαρρύνουν τα παιδιά και τους νέους να παρακολουθήσουν τα μαθήματα βυζαντινής μουσικής για την πνευματική τους αναψυχή και ωφέλεια. Οι δε Γονείς, οι Επίτροποι και οι φίλοι της μουσικής και ψαλμωδίας καλούνται να συντρέχουν ηθικά και υλικά το έργο της Σχολής.

Διεύθυνση

Όπως και πέρυσι, την Διεύθυνση της Σχολής θα έχει ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Ιωσήφ Παλιούρας, πλαισιούμενος από ομάδα μουσικοδιδασκάλων, οι οποίοι θα διδάσκουν τα μαθήματα. Επίσης, ο π. Ιωσήφ έχει την διεύθυνση των δύο χορωδιών, βυζαντινής και δημοτικής μουσικής στις οποίες καλούνται να συμμετάσχουν όσοι το επιθυμούν.

Εύχομαι στους μαθητές υγεία και δύναμη για να παρακολουθήσετε με ενθουσιασμό τα μαθήματά και στους δασκάλους φώτιση και ενίσχυση από τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, για να εμπνεύσετε στους μαθητές σας την αγάπη για την βυζαντινή μουσική. Και διατελώ μετά θερμών ευχών και της εν Κυρίω αγάπης και τιμής.

Λονδίνο, Σεπτέμβριος 2012.

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΤΗΝ ΣΥΝΑΞΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

25-9-2012 και ώρα 10 πρωΐ, Καθεδρικός Ναός Παναγίας Camberwell.

Θεοφιλέστατε,

Αγαπητοί Πατέρες, Ιερείς και Διάκονοι και λοιποί Αδελφοί εν Κυρίω,

Είναι με ιδιαίτερη χαρά που βρισκόμαστε σ' αυτόν τον ιερόν Ναόν, ο οποίος τα τελευταία 50 σχεδόν χρόνια ευρίσκεται υπό την κηδεμονίαν αυτής της Επαρχίας του Οικουμενικού Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως και τον οποίον διακόνησε για σχεδόν 4 δεκαετηρίδες ο αείμνηστος Επίσκοπος Τελμεσσού, Χριστόφορος Κομμοδάτος, πρώτα σαν Ιερέας και από του έτους 1977 ως Επίσκοπος μέχρι του θανάτου του, ο οποίος επισυνέβη στις 26 Φεβρουαρίου του έτους 2003.

Ύστερα από αυτή την σύντομη προεισαγωγή επανέρχομαι στην Έκτατη αυτή Σύναξή μας, η οποία πραγματοποιείται σ' αυτήν την περίοδο του χρόνου, όπου τα Σχολεία άνοιξαν και λειτουργούν και οι άνθρωποι ύστερα από τις καλοκαιρινές διακοπές τους επανέρχονται στις εργασίες τους. Πρέπει να αναφέρω εκ προιμίου ότι οι Ολυμπιακοί και Παρολυμπιακοί Αγώνες έγιναν με μεγάλη επιτυχία και πλήθος λαού απ' όλες τις χώρες του κόσμου τους παρηκολούθησαν και εθαύμασαν των αθλητών τις προσπάθειες και επιτυχίες, ιδιαίτερα των Παρολυμπιακών, αλλά και τις μεγάλες φροντίδες που κατέβαλεν η Κυβέρνηση και ολόκληρη η Βρετανική Πολιτεία για την επιτυχία των Αγώνων και την ασφάλειαν των αθλητών και όλων εκείνων, οι οποίοι παρακολούθησαν τους αγώνες, οι οποίοι για Τρίτη φοράν πραγματοποιούνται στο Λονδίνο. Θέλω στο σημείο αυτό να τονίσω την μεγάλη παιδαγωγικήν, και κοινωνικήν και ανθρωπιστική αξίαν των Ολυμπιακών Αγώνων. Γι' αυτό και καθηκόντως μνημονεύουμε τους εισηγητές των Ολυμπιακών Αγώνων, οι οποίοι άρχισαν το έτος 776 π.Χ. εις την Ολυμπία της Ελλάδος και επανελήφθησαν ύστερα από μακράν διακοπήν το έτος 1896 εις τα Αθήνας.

Καλωσορίζω όλους τους Κληρικούς οι οποίοι προσήλθατε στην Έκτακτη αυτή μας Ιερά Σύναξη και ευχαριστούμε την τοπική Κοινότητα της Παναγίας Camberwell, τον πρόεδρον αυτής κ. Ανδρέα Φουλή και το ΔΣ και την Πρόεδρον της Αδελφότητας Κυριών και Δεσποινίδων κα Σωτήρα Χριστοδούλου, τον Ιερατικώς Προϊστάμενον του Ναού Πανοσ. Αρχιμανδρίτη Χριστόδουλον Περσόπουλον και τον συνεφημέριον του, π. Ανδρέα Παναγιώτου, τους Κηδεμόνες και το Εκκλησίασμα του Ναού, ο οποίος για 50 σχεδόν χρόνια αποτελεί πνευματικήν Ορθόδοξον Εστία σ' αυτήν την γωνία του Νοτίου Λονδίνου. Να ευχηθούμε στους Άρχοντες και τον λαόν να έχουν υγεία, ομόνοια και αύξηση πίστεως και αγάπης προς δόξαν του Αρχιποίμενος Χριστού και της εις το Ηνωμένον Βασίλειον και την Ιρλανδίαν Ορθοδόξου Εκκλησίας μας.

Έκαμα αυτήν την μάλλον μακράν εισαγωγή χωρίς να αναφέρω την οικονομική κρίση που μαστίζει την Ελλάδα και την Κύπρο και σαν ανεμοστρόβιλος παρασύρει σχεδόν ολόκληρη την Ευρώπη και όχι μόνον. Γι' αυτό και εμείς οι Κληρικοί καλούμαστε να συμμεριζόμαστε αυτήν την δοκιμασία, και να συμπαρασταθούμε στους οικονομικά πιεζόμενους αδελφούς μας. Ήδη η Αρχιεπισκοπή απέστειλε τα δώρα των Χριστιανών μας προς την Ελλάδα. Γι' αυτό θέλω να αυχαριστήσω τους Κληρικούς και Λαϊκούς Άρχοντες, οι οποίοι συνέβαλαν εις την συλλογήν των χρημάτων, τα οποία, όπως ανέφερα, ήδη εστάλησαν στις πιο κάτω Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Ανάγνωση καταλόγου

Πίνακας 3. Αποστολή οικονομικής βοήθειας προς Μητροπόλεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Ελλάδος (μέχρι 17-08-2012)

Εκκλησία της Κρήτης		
Ιερά Αρχιεπισκοπή Κρήτης	£ 5,000	
Ιερά Μητρόπολη Γορτύνης και Αρκαδίας	£ 2,000	
Ιερά Μητρόπολη Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου	£ 2,000	
Ιερά Μητρόπολη Κυδωνίας και Αποκορώνου		£ 2,000
Ιερά Μητρόπολη Λάμπης Συβριτού και Σφακίων	£ 2,000	
Ιερά Μητρόπολη Ιεραπύτνης και Σητείας	£ 2,000	
Ιερά Μητρόπολη Πέτρας και Χερρονήσου		£ 2,000
Ιερά Μητρόπολη Κισάμου και Σελίνου	£ 3,000	
Ιερά Μητρόπολη Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάνου	£ 2,000	
Μητροπόλεις Δωδεκανήσου		
Ιερά Μητρόπολη Σύμης	£ 2,000	
Ιερά Μονή Πάτμου	£ 2,000	
Εκκλησία της Ελλάδος		
Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών	£30,000	
Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας & Ακαρνανίας	£2,500	Greek Relief Fund
Ιερά Μητρόπολη Άρτης	£2,000	
Ιερά Μητρόπολη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής & Κονίτσης	£3,000	Greek Relief Fund
Ιερά Μητρόπολη Καστορίας	£2,000	
Ιερά Μητρόπολη Νικοπόλεως και Πρεβέζης	£2,000	
Ιερά Μητρόπολη Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου	£2,000	Greek Relief Fund
Ιερά Μητρόπολη Σταγών και Μετεώρων	£2,000	Greek Relief Fund
Ιερά Μητρόπολη Πρεβέζης	£2,000	
Ιερά Μητρόπολη Τρίκκης και Σταγών	£2,000	
Σύνολο	**£ 75,500**	

Οπωσδήποτε γνωρίζετε όλοι σας το πρόγραμμα της Ιεράς Συνάξεώς μας και γι' αυτό θέλω ο καθένας από σας να μοιραστεί την ευθύνη για τοην πρόοδο της Εκκλησίας μας, των κατά τόπους Ενοριών μας, καθώς και την ομαλήν λειτουργίαν της Διοικήσεως των Κοινοτήτων, των Σχολείων, της συγγραφής και κυκλοφορίας και οικονομική ευθύνης των Εβδομαδιαίου γραπτού Κηρύγματος που εκδίδεται Ελληνιστί και αγγλιστί και κυκλοφορεί κάθε εβδομάδα στις Κοινότητές μας. Γι' αυτό θέλω να ευχαριστήσω, αλλά και να συγχαρώ όλους εκείνους οι οποίοι συγγράφουν το Κήρυγμα, επιστατούν εις την προετοιμασία και φροντίζουν για την αποστολή του στις Κοινότητές μας. Εκτός από το γραπτό Κήρυγμα, κάθε Κυριακή πρωί γίνεται κήρυγμα από του Ελληνικού Ραδιοφώνου σύμφωνα με τον κατάλογο που ετοιμάζει η Αρχιεπισκοπή μας. Επίσης κάθε Δευτέρα βράδυ 7-8 γίνεται ομιλία από του Ελληνικού Ραδιοφώνου σύμφωνα με το πρόγραμμα που ετοιμάζει η Αρχιεπισκοπή. Πρέπει να αναφέρω ότι την περασμένη χρονιά υπήρξαν δυσκολίες στην ομαλή λειτουργία της εκπομπής αυτής ένεκα διαφόρων λόγων, κυρίως ένεκα της φύσεως της εκπομπής, αλλά και της ελλείψεως συνεργασίας, να δουλεύουμε δηλαδή συλλογικά σαν ομάδα, οι υπεύθυνοι Κληρικοί. Ελπίζω να ξεπεράσουμε αυτή την νοοτροπία και φέτος να δουλέψουμε καλύτερα, αποδοτικώτερα και πιο υπεύθυνα , συνεργάσιμα, σ' αυτό το ιερό κεφάλαιο της διακονίας μας στην Εκκλησία. Θέλω στο σημείο αυτό να καλωσορίσω τον Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτην Αιμιλιανόν Παπαδάκη, Εφημέριον και Ιερατικώς Προϊστάμενον του Αγίου Γεωργίου Kingston και να του ευχηθώ τελείαν αποκατάσταση της πολύτιμης υγεία του και ο Χριστός να σας δίνει, π. Αιμιλιανέ δύναμη ύστερα από την εξάμηνη περιπέτεια της πολύτιμης υγείας σας.

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο κεφάλαιο της διακονίας μας. Τούτο είναι το περιοδικό Ορθόδοξος Κήρυξ, το οποίον εκδίδεται για 4 και πλέον δεκαετηρίδες, με μία ανάπαυλα οκτώ χρόνων. Θέλουμε το περιοδικό αυτό να είναι ένα χρονικό της ζωής της Αρχιεπισκοπής, γι' αυτό η συμμετοχή όλων των Κληρικών, οι οποίοι έχουν το χάρισμα να γράφουν, να δημοσιεύουν και να εκθέτουν και τα της Κοινότητός τους, αλλά και τις θεολογικές και εκκλησιαστικές τους σκέψεις, τις απόψεις και τους προβληματισμούς σας. Δυστυχώς μέχρι σήμερα η συμμετοχή των Κληρικών μας είναι ελάχιστη, και ενώ πολλοί έχετε την δύναμη και τη χάρη να γράφετε, το αποφεύγετε. Βεβαια, μερικοί προσπαθούν να γράφουν εις τον ημερήσιον τύπον, πράγμα που είναι καλόν, αλλά η συμμετοχή σας εις το Περιοδικόν της Αρχιεπισκοπής έχει μεγαλυτέραν εμβέλειαν και ιστορικόν βάθος, γι' αυτό δεν θα πρέπει να παραβλέπετε αυτήν την πραγματικότητα και αλήθεια. Γι'αυτό για ακόμη μία φορά κάνω έκκληση στους δυνάμενους να γράφουν, να γίνουν συνεργάτες του δικού τους Περιοδικού. Θέλω στο σημείο αυτό να ευχαριστήσω τους Κληρικούς οι οποίοι δουλεύουν, προσφέρουν πολλούς κόπους κυριολεκτικά για την ετοιμασία και την κυκλοφορία του Ορθοδόξου Κήρυκος. Αυτοί είναι οι πατέρες Αρχιμ. Βασίλειος Παπαβασιλείου, Πρεσβύτερος Σάββας-Δαυΐδ Βασιλειάδης, και ο κ. Χ. Μεττής, ο οποίος και συντονίζει την σύνταξή του. Θέλω στο σημείο αυτό να συγχαρώ τον Αρχιμ. Βασίλειο για την αρθρογραφία του, και για την έκδοση του πρώτου βιβλίου του, το οποίον θα κυκλοφορήσει πολύ σύντομα αγγλιστί στην Αμερική. Δυστυχώς οι περισσότεροι Κληρικοί είναι ξένοι και αμέτοχοι για την έκδοση και την σωστή λειτουργία και συντήρηση του περιοδικού.

Πρίν κλείσω αυτήν την εισήγηση, θα ήθελα να κάμω μνεία μερικών άλλων ζητημάτων που αφορούν την εικόνα, την πρόοδον και την διαποίμανση τούτης της Βιβλικής Επαρχίας του Οικουμενικού Θρόνου, η οποία ήδη συνεπλήρωσεν φέτος 90 χρόνια ιστορικής ζωής σ' αυτήν την γωνιά της Ευρώπης, 1922-2012. Εισηγούμαι και θέλω να γιορτάσουμε τα 90χρονα της. Σε μία δεκαετία, συμπληρώνεται ένας αιώνας από την ίδρυσή της. Είμαι δε βέβαιος ότι η επερχόμενη γενεά, θα γιορτάσει πανηγυρικά την πρώτη 100ετίαν και θεοπρεπώς θα δοξολογήσει τον εν Τριάδι Προσκυνούμενον και Δεδοξασμένον Θεόν δια την καρποφορίαν του Αμπελώνος Του. Λεπτομέρειες για τους εορτασμούς της 90ετηρίδος θα δώσουμεν πολύ σύντομα, αλλά θα ήθελα να ακούσω και τις απόψεις σας. Σχετικά με την Βιβλική Πόλη των Θυατείρων είναι και η Ιερή Ακολουθία, την οποίαν προώθησεν η Αρχιεπισκοπή και συνεγράφη από τον υμνογράφον της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, Ιερομον. Αθανάσιον της Μονής Σιμωνόπετρας Αγίου Όρους. Οι Άγιοι αυτοί είναι ο Επίσκοπος Κάρπος, διάκονος Πάπυλος, υπηρέτες Αγαθόδωρος και Αγαθονίκη, αδελφή του διακόνου Αγαθοδώρου, η μνήμη των οποίων εορτάζεται την 13ην Οκτωβρίου. Τον τελευταίον καιρόν με επληροφόρησαν - (το μαρτύριόν τους έλαβεν χώραν επί των ημερών του αυτοκράτορος Δεκίου το έτος 251) για Νεομάρτυρες των Θυατείρων, οι οποίοι ήταν Τούρκοι, μουσουλμάνοι, δάσκαλοι, οι οποίοι όταν έμαθαν για τον Χριστόν, αρχισαν να τον διδάσκουν γι' αυτό συνελήφθησαν και εθανατώθηκαν (16ος αιών). Νομίζω ότι θα πρέπει να επισημοποιήσουμε την εορτήν αυτή ως Εορτήν της Αρχιεπισκοπής μας. Αλλά γιά τούτη την πρόταση θα επανέλθουμε. Επιθυμία και σκέψη μου είναι να την εορτάσουμε με τα ενενηντάχρονα της Αρχιεπισκοπής (1922-2012).

Άφηκα ως τελευταίο ζήτημα του Ημερολογίου για το επόμενο έτος 2013. Θέλω να αναφέρω ότι προτιθέμεθα να εκδώσουμε και το μικρό και το μεγάλο σχήμα του Ημερολογίου, γι' αυτό θα θέλαμε την συνεργασία σας, πρώτα να δώσετε αμέσως, όσοι δεν τα έχετε δώσει, πλήρη, ακριβή στοιχεία της Κοινότητός σας. Να ανανεώσετε τις φωτογραφίες που στέλνετε για το Ημερολόγιο, τόσον τις προσωπικές, όσο και των Εκκλησιών και των δραστηριοτήτων σας. Να κάμετε δηλώσεις ακριβείς και να συνεργαστείτε στενά με τα Διοικητικά Συμβούλιά σας. Τα στοιχεία της Κοινότητός σας να σταλούν εγκαίρως εις τα γραφεία της Αρχιεπισκοπής και να συνεργαστείτε με τους υπεύθυνους για να έχουμε τα ποθούμενα αποτελέσματα. Το Ημερολόγιον είναι και δικό σας Ηερολόγιο, γιατί είναι ο καθρέφτης των κατά τόπους Κοινοτήτων και Οργανισμών μας. Απαραίτητα κάθε Κληρικός πρέπει να κάμνει πρόνοια των Σωματείων, Επιτροπών και άλλων Οργανισμών που λειτουργούν στην Κοινότητά του. Η Αρχιεπισκοπή έχει ήδη ετοιμάσει κατάλογον διαφόρων Επιτροπών, οι οποίες θα επιλαμβάνονται και θα έχουν κατά τεκμήριον την ευθύνην ομαλής και απρόσκοπτης λειτουργίας της ειδικής αυτής διακονίας της Αρχιεπισκοπής μας. Θα αναγνώσουμε σήμερα τις διάφορες Επιτροπές με την σύνθεσή τους για να ξέρετε, και εάν νομίζετε ότι αδυνατείτε να αναλάβετε το έργον που σας αναθέτει η Εκκλησιαστική σας Αρχή, να το δηλώσετε

δικαιολογώντας την άρνησή σας.
Ανάγνωση Διαφόρων Επιτροπών

Κλείνοντας την εισαγωγή αυτή θέλω να αναφέρω την σκέψη και την πρόταση να συγκαλέσουμε Εκπαιδευτικόν Συνέδριον πρωτοβουλία του ΕΦΕΠΕ με την συμμετοχήν όλων των Φορέων που μετέχουν στον ΕΦΕΠΕ με την συμπαράσταση και σύμπραξη των δύο Εκπαιδευτικών Αποστολών Ελλάδος και Κύπρου. Η σύγκληση του Συνεδρίου είτε θα γίνει προ του τέλους του έτους, ή στις αρχές της επόμενης χρονιάς 2013. Αναφέρω αυτά για να γνωρίζετε, να εκφράσετε τις απόψεις σας και να ετοιμασθείτε να λάβετε ο καθένας τις ευθύνες σας. Για τα ζητήματα της Παιδείας, όπως και για τα άλλα θέματα που ανέφερα, θα ομιλήσουν και άλλοι αδελφοί, κληρικοί για να δώσουν την δική τους μαρτυρία και τις θέσεις τους στα ιερά ζητήματα της διακονίας μας. Επαναλαμβάνω ότι όραμα και μέλημα όλων μας πρέπει να είναι η ομαλή, και ειρηνική και εποικοδομητική σχέση Κοινότητος-Ενορίας, Ναού-Σχολείου-Παιδείας, Διοίκησης χρηστής και αγαστής συνεργασίας Κλήρου και λαού και ανανέωση της ζωής μας. Οι Εκκλησιαστικές Επιτροπές πρέπει να ανανεώνονται, να μπαίνουν πάντα νέα πρόσωπα, άνδρες και γυναίκες για να εμπλουτίζεται η ζωή της Κοινότητος. Αφήνω το γεγονός ότι η Κοινότης είναι Εκκλησιαστική Κοινότης, έχει ευχαριστιακόν χαρακτήρα και λειτουργικόν και πνευματικόν με χριστοκεντρικόν χαρακτήρα, προεστός της οποίας είναι ο Επίσκοπος ή ο Ιερεύς αυτής. Γι' αυτό έχουμε υποχρέωση να λειτουργούμε τακτικά, να κατηχούμε και να διδάσκουμε τους πιστούς να εκκλησιάζονται ενσυνειδήτως, να κοινωνούν, τακτικά να συμμετέχουν "ευκαίρως και ακαίρως" εις την ζωήν της τοπικής Εκκλησίας με την εθελοντικήν τους συμμετοχή και προσφορά, με την αγάπη τους για την ευπρέπεια του Ναού, με το ενδιαφέρον τους για το κατηχητικό και το Ελληνικό Σχολείο, με την οικονομική και άλλη συνδρομή τους και με την ενεργό συμμετοχή τους εις το έργον της διακονίας της Εκκλησίας της οποίας εμείς είμαστε Ποιμένες και Διδάσκαλοι και οικονόμοι των Μυστηρίων των Πνευματικών. Γι' αυτό να ενθαρρύνετε τους λαϊκούς να σας βοηθούν, να συμπληρώνουν τα κενά και να ασκούν έργον διακονίας του Χριστού σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας μας. Γιατί μόνον έτσι θα πραγματοποιείται το του θείου Παύλου λόγιον: «μέχρι καταντήσομεν οι παντες εις την ενότητα της πίστεως και της επιγνώσεως του υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού» (Εφεσ. Κεφ. Δ΄ 13). Σ' Αυτόν ανήκει ο δόξα και η Βασιλεία και το άπειρον έλεος εις τους αιώνας. Αμήν.

Camberwell, 25 Σεπτεμβρίου 2012

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΘΥΑΤΕΙΡΟΙΣ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ

Ὁσιομάρτυρος Κάρπου, Ἐπισκόπου Θυατείρων, Παπύλου Διακόνου, Ἀγαθονίκης ἀδελφῆς αὐτοῦ, καί Ἀγαθοδώρου, ὑπηρέτου αὐτῶν.

Κατόπιν παρακλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας κ. Γρηγορίου, συνετέθη Ἱερά Ἀκολουθία ὑπό τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Συμωνοπετρίτου, Ὑμνογράφου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας διά τούς Μαρτυρήσαντες Κάρπον, Ἐπίσκοπον Θυατείρων, Πάπυλον Διάκονον, τήν ἀδελφήν αὐτοῦ Ἀγαθονίκην καί τόν ὑπηρέτην αὐτῶν Ἀγαθόδωρον, τῶν ὁποίων ἡ μνήμη ἑορτάζεται τήν 13ην Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἤδη δέ τό Σεπτόν ἡμῶν Κέντρον, τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, πρός τό ὁποῖον εἶχεν ὑποβληθεῖ ἡ ἐν λόγῳ Ἀκολουθία, δι' ἐγγράφου του, ὑπογρεγραμμένον ὑπό τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, Ἀρ. Πρωτ. 488 καί ἡμερομηνίαν 18ην Ἰουνίου 2012, "ἐνεκρίθη ἡ λειτουργική χρῆσις αὐτῆς πρός κοινήν τῶν εὐσεβῶν ὠφέλειαν καί διευκόλυνσιν τῶν ἐπιθυμούντων ὅπως ἐκζητήσουν τήν πρός Κύριον πρεσβείαν καί τήν μεσιτείαν τῶν ἁγίων τούτων, τῆς μνήμης αὐτῶν ἑορταζομένης τῇ ιγ' Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους".

Ἡ ἐν λόγῳ Ἱερά αὐτη Ἀκολουθία, μετά τήν ληφθεῖσαν ἔγκρισιν αὐτῆς ὑπό τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν Κέντρου, θά ἐκδοθῇ τύποις καί θά διανεμηθῇ εἰς ἅπαντας τούς Ἱερούς ἡμῶν Ναούς πρός χρῆσιν κατά τήν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῶν Ὁσιομαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθονίκης καί Ἀγαθοδώρου, τήν 13ην Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους.

Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή, θά θέλαμε νά σᾶς γνωρίσουμε καί τήν ὕπαρξη τῶν εἴκοσι τριῶν Νεομαρτύρων τῆς Ἐπαρχίας Θυατείρων, οἱ ὁποῖοι ἐμαρτύρησαν κατά τήν διάρκεια τῆς Ὀθωμανικῆς Κυριαρχίας. Αὐτοί ἦταν τουρκικῆς καταγωγῆς καί μουσουλμάνοι στό θρήσκευμα καί παρακολουθοῦσαν μαθήματα μωαμεθανικοῦ νόμου. Ὁ διδάσκαλός τους, κατά θεία Πρόνοια, θέλησε νά μελετήσει τό ἱερό Εὐαγγέλιο. Συνεπαρμένος ἀπό τήν χριστιανική διδασκαλία, θαυματουργικά μετεστράφη καί ἄρχισε νά διδάσκει τον χριστιανισμό καί στούς μαθητές του. Σύντομα, ὅμως, αὐτή ἡ πράξη τους ἔγινε ἀντιληπτή ἀπό τούς ὁμοθρήσκους τους οἱ ὁποῖοι προσπάθησαν νά τούς πείσουν νά ἐπιστρέφουν στόν μωαμεθανισμό, ἀρχικά μέ εὐγενικούς τρόπους. Ὅμως, ὁ διδάσκαλος καί οἱ εἴκοσι δύο μαθητές του, παρέμειναν ἀφοσιωμένοι στήν Χριστιανική πίστη. Γι' αὐτό, ὑπέστησαν φρικτά βασανιστήρια καί τελικά ὁδηγήθηκαν στό μαρτύριο καί τόν θάνατο. Ἡ μνήμη τους τιμᾶται τήν 1η Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ τῇ 31ῃ Αὐγούστου 2012.
Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Η 28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Ευλαβεστάτους Ιερείς και Διακόνους
και Αξιοτίμους Προέδρους και τα Μέλη
των Εκκλησιαστικών Επιτροπών
και το Χριστεπώνυμο Πλήρωμα της
Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας.

Αγαπητοί μας εν Κυρίω,

Όπως κάθε χρόνο, έτσι κι εφέτος, οι ανά την Υφήλιον Έλληνες εορτάζουμε καθηκόντως και με την δέουσα μεγαλοπρέπεια, την ιστορική επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940. Μία επέτειο, η οποία, όπως και οι υπόλοιπες μεγάλες και απαράμιλλες επέτειοι του Γένους, αποτελούν πάμφωτα ορόσημα στην πολυχιλιετή δημιουργική και μοναδικής σημασίας για την ανθρωπότητα πορεία του Ελληνισμού. Ορόσημα, τα οποία διδάσκουν και δείχνουν τον δρόμο που οφείλει να ακολουθεί ο άνθρωπος προκειμένου να φανεί αντάξιος της ιερής αποστολής του στον κόσμο, την οποία του εμπιστεύθηκε ο Δημιουργός.

Όπως είναι γνωστό, στις μεταμεσονύχτιες ώρες της 28ης Οκτωβρίου 1940, ο Ελληνισμός, διά στόματος του Πρωθυπουργού της Ελλάδος Ιωάννη Μεταξά προκλήθηκε από την φασιστική Ιταλία να αποδείξει ότι σέβεται και ανταποκρίνεται πλήρως, χωρίς φόβο, χωρίς μίσος, χωρίς ενδοιασμούς, στις διαχρονικές παραδόσεις και εντολές του Γένους "αμύνεσθαι περί πάτρης". Και στο θρυλικό εκείνο "ΟΧΙ" που ο Ιωάννης Μεταξάς απηύθυνε στο ιταμό ιταλικό τελεσίγραφο εμπεριέχονται αυτά που δίκαια ονομάζουμε "φιλότιμο, ευψυχία, μεγαλοσύνη, πατριωτισμό, αυταπάρνηση και αυτοθυσία".

Δεν αποτελούσε το ΟΧΙ του Μεταξά ούτε λεονταρισμό, ούτε μεγαλορρημοσύνη. Αποτελούσε απλά και καθαρά το ψυχικό σθένος του Ελληνικού Λαού να υπερασπίσει την εδαφική και όχι μόνο ακεραιότητα της Πατρίδας μας. Και το έπραξε με ζήλο, αφοσίωση, ηρωισμό και θυσίες αφάνταστες. Και νίκησε γιατί το θέλησε ολόψυχα, ενωμένος όσο ποτέ άλλοτε εναντίον της απρόσκλητης πρόκλησης και αλαζονίας της φασιστικής Ιταλίας. Η δε περιφανής αυτή νίκη του Ελληνικού Λαού στην Πίνδο και την Αλβανία υπήρξε ταυτόχρονα και η αυγή, το έναυσμα της επακόλουθης νίκης των Συμμάχων, με επικεφαλής το Ηνωμένο Βασίλειο, και το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Αυτό είναι το μέγα δίδαγμα που οφείλουμε εμείς οι Έλληνες να αντλούμε κάθε φορά από τις μεγάλες αυτές Εθνικές Επετείους μας, όπως είναι η 28η Οκτωβρίου 1940. Και αυτό να μεταλαμπαδεύουμε στα παιδιά και την νεολαία μας με τις εορταστικές εκδηλώσεις που οφείλουμε να οργανώνουμε κάθε χρονο.

Στις μέρες μας η Ελλάδα (και η Κύπρος) πιέζεται από την οικονομική κρίση, η οποία πλανάται σε πολλές χώρες της Ευρώπης και ολόκληρης της Υφηλίου. Γι' αυτό επικρατεί φτώχεια, ανεργία, αβεβαιότητα και απαισιοδοξία πυ μαστίζουν τον Ελληνικό λαό και ιδιαίτερα τους Νέους. Γι' αυτό λοιπόν, η Εθνική αυτή Επέτειος είναι μια ευκαιρία ανανέωσης της ελπίδος μας εις τον Θεό, να καλλιεργήσουμε την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια προς τους αδυνάτους και τους φτωχούς και όλοι οι Έλληνες, όπως το Σαράντα, να επιδοθούμε στην ανασυγκρότηση της Πατρίδος και την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης μας στις αρετές του Έλληνα να θαυματουργεί και να καλλιεργεί το ιερό όραμα της αναγέννησης και της προόδου της Χώρας. Όλα αυτά χρειάζονται κόπους, στερήσεις, εντιμότητα, θυσίες, σκληρή δουλειά και πίστη. Αυτές τις αρετές επεστράτευσεν ο Ελληνισμός στις κρίσιμες εκείνες μέρες του Σαράντα, όταν ο φόβος του μεγάλου δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου επεσκίασε την Ευρώπη, και πέτυχε την νίκη με τη βοήθεια του Θεού και τις θυσίες του Είναι δε τοις πάσι γνωστόν ότι η Κύπρος μετείχε με ενθουσιασμό εις τον τιτάνιον εκείνον Αγώνα του 1940 εναντίον της φασιστικής Ιταλίας και πολλοί Ελληνοκύπριοι άφησαν τα κόκκαλά τους εις τα χιονισμένα βουνά της Ηπείρου και της Αλβανίας. Σας συμβουλεύουμε, λοιπόν, πατρικά όπως σ' όλα τα Σχολεία της Ομογένειας, αλλά και στους Συλλόγους και τα Σωματεία μας οργανωθούν, όπως κάθε χρόνο, ειδικές εορταστικές εκδηλώσεις για να τιμηθούν οι Δημιουργοί του ΟΧΙ και όλοι όσοι συνέβαλαν στην επιτυχία του Έπους της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας θα γίνει η επίσημη πανηγυρική Δοξολογία και ομιλία από τον Εξοχώτατο Πρέσβυ της Ελλάδος κ. Κωνσταντίνο Μπίκα, την Κυριακή, 28 Οκτωβρίου 2012. Επίσης σε όλους τους Ιερούς μας Ναούς θα τελεστεί Δοξολογία και Μνημόσυνα για τους Ήρωες του Σαράντα. Επίσης το βράδυ της Κυριακής, 28ης Οκτωβρίου 2012, ο Σύνδεσμος Ελληνορθοδόξων Κοινοτήτων Μ. Βρετανίας οργανώνει πανηγυρική συγκέντρωση και Δείπνο στους χώρους της Κοινότητος Αγίου Ελευθερίου, Leyton Ανατολικού Λονδίνου, με ομιλητή τον κ. Νικόλαο Τορναρίτη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Κυπριακής Βουλής για θέματα Παιδείας. Γι' αυτό και συστήνουμε σε όλους να μεταβείτε στις Εκκλησίες και να γιορτάσετε το Έπος του Σαράντα. Να παραστείτε δε στις οργανούμενες εορταστικές εκδηλώσεις συνοδεύοντες, μάλιστα, και τα παιδιά σας ώστε να γνωρίσουν και αυτά τη μεγάλη σημασία που έχει για όλους μας η Επέτειος της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Ευχόμενοι δε υγεία και προσευχόμενοι όπως το χρονίζον πρόβλημα της αποκατάστασης της δικαιοσύνης στην μαρτυρική μας Κύπρο εύρει την δίκαια λύση του, διατελούμε μετά θερμών ευχών και της εν Κυρίω αγάπης και τιμής.

Λονδίνο, 28 Οκτωβρίου 2012

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

ΤΟ ΝΕΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Τό «Νέο Βυζάντιο» τοῦ Κωνσταντίν Νικολάγιεβιτς Λεόντιεφ (13 Ἰανουαρίου 1831 – 12 Νοεμβρίου 1891)

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Παπαθανασίου

(συνέχεια από προηγούμενο τεύχος)

Ὁ Andrzej Walicki πιστεύει ὅτι ἄν καί στήν παραπάνω «ἐτυμηγορία» ὑπάρχει κάποια δόση ἀληθείας, ἐντούτοις εἶναι ἀρκετά ἁπλουστευμένη, διότι: «πρῶτον, ὁ ἐπονομαζόμενος 'νόμιμος μηδενισμός' ἐμφανίζεται μόλις τή δεκαετία τοῦ 1840, ὡς ἕνα μέρος τῆς γενικῆς κριτικῆς ἐναντίον τῆς Δύσεως τόσο μεταξύ τῶν δεξιῶν σλαβόφιλων, ὅσο καί μεταξύ τῶν ἀριστερῶν ρώσσων διανοουμένων, μετά τό 1848. Δεύτερον, ἀκόμα καί τούς νόμιμους Ρώσσους μηδενιστές (nigilisty) δέν μπορούμε νά τούς κατηγορήσουμε ὅτι δέν τούς ἐνδιέφερε ὁ νόμος. Πράγματι, ἀσκούσαν κριτική ἐναντίον τοῦ νόμου αὐτοῦ καθ' ἑαυτόν, ὅμως ἡ κριτική αὐτή εἶχε ἕνα βαθύτερο νόημα, διότι προϋπέθετε τή συμμετοχή στίς ἔντονες ἀντιφάσεις σχετικά μέ τό νόμο, οἱ ὁποῖες ἦταν ἀναπόσπαστο στοιχεῖο τῆς ἀντιθέσεως μεταξύ Ρωσσίας καί Δύσεως μέ ἰδιαίτερη σημασία στήν πνευματική ἱστορία τῆς Ρωσσίας. Ἔτσι, ἡ ἔλλειψη θετικῆς συμπεριφορᾶς ἔναντι τοῦ νόμου καί ἡ ἔλλειψη ἐνδιαφέροντος γιά τό νόμο, ὡς ἕνα κοινωνικό καί πολιτιστικό φαινόμενο, εἶναι, ἀναμφιβόλως δύο διαφορετικά πράγματα. Τέλος, δέν θά πρέπει νά ξεχνάμε ὅτι ὑπῆρχαν στή Ρωσσία καί ἀρκετοί ἄξιοι ὑπερασπιστές τοῦ νόμου. Στίς ἀρχές τοῦ 20ου αἰωνα ἡ φιλελεύθερη σκέψη ἔπαυσε νά εἶναι περιθωριακή. Ἡ σημασία της αὐξήθηκε πολύ γρήγορα καί δέ θά ἦταν ὑπερβολή νά ποῦμε ὅτι ἡ σπουδαιότερη συμβολή της στή γενική πνευματική ἱστορία τῆς Ρωσσίας συνίσταται ἀκριβῶς στήν ἰσχυρή ἀφοσίωσή της στήν ἰδέα τοῦ νόμου»[25].

Μόλις, λοιπόν, αὐτές οἱ πέντε προϋποθέσεις ὑλοποιηθοῦν, τό Ρωσσικό Κράτος θά ἰσχυροποιηθῆ καί θά ἀποκτήση τή δική του «αἰσθητική», διότι ἡ αὐστηρή ἀλλά πλούσια βυζαντινή μορφή του θά ἀποκτήση ἕνα ποικίλο κοινωνικό περιεχόμενο, καί τότε στή Ρωσσία θά ἐμφανισθῆ ἕνας νέος ρωσσοβυζαντινός πολιτισμός. Σύμφωνα μέ τόν Λεόντιεφ ὁ πολιτισμός πού θά κυριαρχήση στήν Εὐρώπη θά εἶναι ὁ ρωσσικός, ὑπό τήν προϋπόθεση ὅμως ὅτι σέ αὐτόν θά ὑπερισχύση τό βυζαντινό στοιχεῖο. Ὁραματιζόταν τή δημιουργία μιᾶς Συνομοσπονδίας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ρωσσίας καί μέ πρωτεύουσα τήν Κωνσταντινούπολη. Πρότεινε δέ τή μεταφορά τῆς ρωσσικῆς πρωτεύουσας στό Κίεβο, ἐπιβεβαιώνοντας κατ' αὐτόν τόν τρόπο τήν ἐπιστροφή τῆς Ρωσσίας στίς βυζαντινές τῆς ρίζες. Ὁ Λεόντιεφ ὑπογράμμιζε ὅτι τό νέο αὐτό σχῆμα δέν θά περιλαμβάνη μόνο Σλάβους ἀλλά καί ἄλλους λαούς τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, καί ὁ πολιτισμός πού θά ἐμφανισθῆ δέ θά εἶναι καθαρά σλαβικός ἀλλά ρωσσοβυζαντινός.

Ἐντούτοις, ὀφείλουμε νά ὑπογραμμίσουμε μέ ἰδιαίτερη ἔμφαση, ὅτι ὁ Λεόντιεφ ποτέ δέν προσέγγισε τό βυζαντινισμό ἀπό τήν ἄποψη τῆς θεωρίας τῆς τρίτης Ρώμης καί θεωροῦσε ὅτι τό κέντρο τῆς Ὀρθοδοξίας παραμένει ἡ Κωνσταντινούπολη καί τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο. Στό ἄρθρο του «Ὁ Ναός καί ἡ Ἐκκλησία» κηρύττει τήν ὑπεροχή τῆς θρησκείας ἐνώπιον τῆς ἐθνικότητας: «Στήν Ὀρθοδοξία δέν ὑπάρχει 'οὔτε Ἕλλην, οὔτε Ἰουδαῖος', οὔτε Ρῶσσος, οὔτε Βούλγαρος, καί ὁ οἰκουμενικός Ναός τῆς Ἁγίας Σοφίας πρέπει νά ὀρθώνεται στίς ἀκτές τοῦ Βοσπόρου ὡς ἕνα ἐξωτερικό σύμβολο τῆς ὀρθοδόξου ἑνότητας σέ ὁλόκληρη τήν Ἀνατολή»[26].

Ἐπιμένει ὅτι οἱ σλαβικοί λαοί δέν εἶναι ἴσοι μεταξύ τους. Στόν τομέα τῆς πολιτικῆς οἱ Ρῶσσοι ὑπερτεροῦν τῶν ὑπόλοιπων Σλάβων, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες φυλάσσουν μέ εὐλάβεια τίς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, γι' αὐτό καί δικαιωματικά ἡ Κωνσταντινούπολη τούς ἀνήκει. Κατ' αὐτόν τόν τρόπο ἡ «σειρά προτιμήσεων» τοῦ Λεόντιεφ εἶναι ἡ ἀκόλουθη: πρῶτα ἡ Ὀρθοδοξία, ἀκολουθούν οἱ Ρῶσσοι καί οἱ Ἕλληνες, μέ τελευταίους τούς Σλάβους, στούς ὁποίους δέν εἶχε ιδιαίτερη ἐμπιστοσύνη.

ΙΙΙ. τό «Βουλγαρικό ζήτημα».

Ὁ Κ. Λεόντιεφ τόν Αὔγουστο τοῦ 1872 παραιτεῖται ἀπό τή θέση τοῦ προξένου στή ρωσσική πρεσβεία τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ παραίτησή τοῦ γίνεται δεκτή μέ «ἀνακούφιση», λόγῳ τῆς ἀνοικτῆς διαφωνίας του μέ τήν ἐπίσημη πολιτική τῆς Ρωσσικῆς Κυβερνήσεως στά Βαλκάνια, ἡ ὁποία στό ζήτημα τῆς διαμάχης μεταξύ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί Βουλγάρων ἀρχιερέων ἀποφάσισε νά ὑποστηρίξει τούς τελευταίους ὑπό τήν πίεση τῶν κοντόφθαλμων, ὅπως θεωροῦσε ὁ Λεόντιεφ, πανσλαβιστικῶν ἀπόψεων[27] τοῦ Ρώσσου Πρέσβη Ἰγκνάτιεφ. Ὡς γνωστόν ἡ πολιτική αὐτή ὁδήγησε στήν κήρυξη τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας ὡς σχισματικῆς ἀπό τή Μεγάλη Σύνοδο τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1872), ἡ ὁποία καταδίκασε τόν ἐθνοφυλετισμό ὡς αἵρεση.

Πράγματι, οἱ θέσεις του ἦταν διαμετρικά ἀντίθετες μέ αὐτές τῶν σλαβόφιλων καί ἐπέμενε ὅτι ἡ ἄπειρη ρωσσική ἐξωτερική πολιτική ὑποχώρησε στήν πίεση, τήν ὁποία ἀσκοῦσαν στή ρωσσική κοινή γνώμη μέσῳ τοῦ τύπου, οἱ Βούλγαροι πού κατοικούσαν στή Ρωσία: «Ἐμεῖς, λένε οἱ Βούλγαροι, δέν ἔχουμε τίς δυνάμεις νά ἐπηρεάσουμε ἄμεσα οὔτε τή ρωσσική διπλωματία, οὔτε τή ρωσσική Σύνοδο, καλύτερα νά ἀσκήσουμε τήν ἐπιρροή μας στήν κοινωνία, ἡ ὁποία δέν εἶναι ἔμπειρη, ἔχει περιορισμένη ἀντίληψη τῆς ὑποθέσεως καί δέ χρειάζεται νά εἶναι προσεκτική. Μέ τή σειρά της ἡ ρωσσική κοινωνία ἴσως νά κατορθώση νά ἐπηρεάση καί τήν Αὐλή, καί τή Σύνοδο, καί τούς ἐδῶ διπλωμάτες. Ἄν δέν ἔχεις δυνάμεις νά σηκώσεις ἕνα βάρος μέ τά ἴδια σου τά χέρια, χρησιμοποίησε ἕναν περισσότερο πολύπλοκο μηχανισμό»[28]. Ἀξίζει νά ὑπογραμμισθῆ ὅτι σύμφωνα μέ τήν ἄποψη τοῦ Λεόντιεφ, ἡ μεγάλη επιρροή πού

ἀσκούσαν στήν ρωσσική κοινή γνώμη οἱ Βούλγαροι ὀφείλεται κυρίως στό γεγονός ὅτι τή βουλγαρική ὑπόθεση προωθούσαν ὡς ἐπί τό πλείστον διανοούμενοι, οἱ ὁποῖοι ἦταν «ἀρκετά δημοφιλείς στά σαλόνια τῶν κυριῶν τῆς Μόσχας», ὅπως ὑπογραμμίζει εἰρωνικά, ἐνῶ ἀντιθέτως τούς Ἕλληνες ἐκπροσωπούσαν «ἔμποροι καί καλόγεροι πού μάζευαν χρήματα, δηλαδή πρόσωπα διόλου δημοφιλή».

Για τόν Λεόντιεφ ὁ βουλγαρικός λαός, τόν ὁποῖο εἶχαν παρασύρει καί ἐν μέρει ἐξαπατήσει οἱ ἡγέτες του, δέν ἀγωνιζόταν μόνο ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλά καί ἐναντίον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶχε διαπαιδαγωγήσει τό ἔθνος τους. Ἔτσι ἐπέμενε ὅτι ἡ ουσία τῆς διαμάχης μέ τό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως ἦταν ἡ κατάλυση τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησιας, δηλαδη ενος εκ των σημειων στο ὁποῖο στηριζόταν ἡ κοινωνία πού αὐτός ὁραματιζόταν. Προειδοποιεῖ ὅμως τή ρωσσική κοινή γνώμη ὅτι ἄν ἡ Ρωσσία δέν λάβη ἔγκαιρα τά μέτρα της, τό κίνημα τῶν Βουλγάρων εἶναι ἱκανό νά τήν ἀποκόψη ἀπο τό βυζαντινισμό. «Για ἐμας τούς Ρώσσους», τονίζει μέ ἰδιαίτερη καυστικοτητα ὁ Λεοντιεφ, «αὐτή ἡ ἰδιαιτερότητα τῆς νεοτερης ἱστοριας τῆς Βουλγαρίας (δηλ. τό «βουλγαρικο ζητημα») ἔχει ἀκόμα περισσότερη σημασια, διοτι οἱ Βούλγαροι με μια τυχαία, καί ἐν μέρει αιφνιδιαστικη ἀκομα καί γι' αὐτούς τούς ἰδιους, μεταστροφη τῆς ὑποθεσεως, ξεκίνησαν ἕναν ἀνένδοτο ἀγῶνα ὄχι ἐναντιον μιᾶς ὁποιασδήποτε ἀρχῆς, ἀλλά ἐναντίον τῆς πιό πολυτιμης γιά ἐμᾶς τούς Ρώσσους, ἤτοι τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησιας, οἱ κανόνες καί τό πνεῦμα τῆς ὁποιας δημιουργησαν ὅλη τη μεγαλορωσσική μας δύναμη, ὅλη μας τη δοξα, ὅλη τήν λαϊκή καί κρατική ἰδιοφυΐα μας»[29].

Η «προειδοποιηση» τοῦ Λεόντιεφ στηρίζεται στήν ἄποψη του ὅτι ὁ πανσλαβισμός, συνεπῶς καί τό ἐντασσόμενο στά πλαίσιά του «βουλγαρικό ζήτημα», ἀποτελοῦν ἕνα εἶδος καταστρεπτικοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἕνα σοβαρό ἐμπόδιο γιά τή Ρωσσία στην οἰκοδόμηση τοῦ ρωσσοβυζαντινοῦ πολιτισμοῦ: «Στούς Βούλγαρους συναντοῦμε ἕνα γνώρισμα τελείως ἀντίθετο πρός τίς ρωσσικές μας ἀρχές. Ὁ πλέον καθυστερημένος, ὁ τελευταῖος από τούς ἀναγεννηθέντες σλαβικούς λαούς, αποτελεῖ σέ αὐτή τήν περίπτωση καί τόν πιό ἐπικίνδυνο γιά ἐμᾶς. Διότι στη δική του νεώτερη ἱστορία, καί ὄχι σέ αυτή τῶν Τσέχων ἤ τῶν Πολωνῶν ἤ τῶν Σέρβων, ἀντιπαρατίθενται δύο δυνάμεις, μέ τίς ὁποῖες ἐμεῖς οἱ Ρῶσσοι ζοῦμε καί κινούμεθα – ὁ φυλετικός σλαβισμός καί ὁ βυζαντινισμός»[30].

Συγκρίνοντας τούς Ἕλληνες μέ τούς Βούλγαρους, ὁ Λεόντιεφ δίνει ἰδιαίτερη ἔμφαση στό γεγονός ὅτι γιά τόν Ἕλληνα ὅλες οἱ ἐθνικές ἀναμνήσεις του εἶναι συνυφασμένες μέ τήν Ὀρθοδοξία καί ὑπογραμμίζει ὅτι ὁ βυζαντινισμός, ὡς ἱστορικό προϊόν, ἀνήκει σέ αὐτόν. Ἔτσι, ἐνῶ ὁλόκληρη ἡ ἱστορία τῶν Ἑλλήνων συνδέεται μέ τήν ἀνάμνηση τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ βυζαντινισμοῦ, μόνο ἕνα μέρος τῆς ἱστορίας τῶν Βουλγάρων συνδέεται μέ αὐτή. Ἡ νεότερη ἱστορία τους εἶναι συνδεδεμένη μέ τή φυλετική ἀναγέννηση καί τόν λυσσαλέο ἀγῶνα τούς ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ βυζαντινισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τή μοναδική σοβαρή προστασία ὄχι μόνο σέ ὁλόκληρη τήν Ἀνατολική Εὐρώπη, ἀλλά καί σέ ἕνα μεγάλο μέρος τῆς Ἀσίας.

Ἰδιαίτερη σημασία ἀποδίδει στό γεγονός ὅτι τίς ὑποθέσεις τῶν Βουλγάρων διαχειρίζονταν οἱ γιατροί, οἱ ἔμποροι, οἱ δικηγόροι πού σπούδασαν στό Παρίσι, οἱ δάσκαλοι κλπ., δηλαδή τό τμῆμα ἐκεῖνο τῆς διανοήσεως πού, κατά κάποιο τρόπο, εἶχε «μολυνθεῖ» ἀπό τό μικρόβιο τοῦ «ἐξισωτικοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ». Ὅπως τονίζει, «οἱ ἄνθρωπο αὐτοί, οἱ γιατροί, οἱ ἔμποροι κλπ., βεβαίως καί δέν ὑπέφεραν ἀπό τό δεσποτισμό τῶν Ἑλλήνων ἐπισκόπων, τά κίνητρά τούς εἶναι πατριωτικά, ἐθνικά, ὅμως οἱ πατριωτικές καί οἱ ἐθνικές ιδέες τους, ἡ ἐπιθυμία τους νά διαδραματίσουν κάποιο ρόλο στήν αὐτοκρατορία, στήν Εὐρώπη, ἴσως καί στήν ἱστορία, συνέπεσαν μέ τόν καλύτερο δυνατό τρόπο μέ ἐκείνη τή δυσαρέσκεια, τήν ὁποία δικαίως μπορεῖ νά αἰσθάνεται ὁ ἁπλός λαός ἐναντίον τῶν προηγουμένων Ἑλλήνων Ἱεραρχῶν, οἱ ὁποῖοι, σύμφωνα μέ τό πνεῦμα τῶν καιρῶν, ἦταν αὐστηροί στίς σχέσεις τους μέ τόν λαό»[31].

Ὅμως σπεύδει νά διευκρινίσῃ:

«Στό σημεῖο αὐτό εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά προσθέσουμε κάτι, τό ὁποῖο, ἄν καί δέ δικαιολογεῖ ἀπόλυτα τόν ἑλληνικό κλῆρο, ἐν τούτοις θά μᾶς βοηθήση νά καταλάβουμε σαφέστερα τό βουλγαρικό ζήτημα. Οἱ παλαιοί ἀνατολικοί ἐπίσκοποι μπορεῖ νά εἶχαν τά ἐλαττώματά τους, διότι δέν ἦταν μόνο πνευματικοί ποιμένες, ἀλλά καί κοσμικοί ἄρχοντες ὅλων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῆς Τουρκίας. Βρίσκονταν σέ δύσκολη θέση καί συχνά ἐπικίνδυνη καί πλήρωναν τό ἀντίτιμο τῆς βαρύτατης εὐθύνης γιά τό σεβασμό καί τήν ὑλική ἀνταμοιβή πού ἐλάμβαναν. Κάποιοι μάλιστα πλήρωσαν μέ τή ζωή τούς ἄν καί ἦταν ἀθῶοι. Γιά παράδειγμα ὁ περίφημος Πατριάρχης Γρηγόριος, τόν ὁποῖον κρέμασαν παρ' ὅλες τίς ἐκκλήσεις πού ἀπηύθυνε στούς Ἕλληνες νά μην ἐπαναστατήσουν. Εἶναι κατανοητό ὅτι ἡ θέση τούς αὐτή ἀνέπτυσσε στούς Ἐπισκόπους κάποιες ἀναμενόμενες ἰδιαιτερότητες, ὅπως ἰσχυρή θέληση, αὐτοσυγκράτηση, διοικητικό καί διπλωματικό νοῦ, ἀλλά καί τά ἀντίστοιχα ἐλαττώματα: φιλαρχία, κερδοσκοπία (σέ ὁρισμένες περιπτώσεις γιά νά μπορέσουν νά ἐπιζήσουν σέ περίπτωση κινδύνου), σκληρότητα. Ὅμως ἦταν τό ἴδιο σκληροί τόσο ἀπέναντι στούς Ἕλληνες, ὅσο καί ἀπέναντι στούς Βουλγάρους. Ἡ ἐθνική ἰδέα ἀπουσίαζε παντελῶς σέ αὐτή τή σκληρότητα τοῦ παρελθόντος. (...) Ἄν πριν ἀπό 50 χρόνια ἡ πλειοψηφία τῶν Βουλγάρων μάθαινε τά ἑλληνικά (οὔτε λόγος τότε γιά τά βουλγαρικά) τότε τό βουλγαρικό ζήτημα δέ θά ἐμφανιζόταν. Ἡ πλειοψηφία τῶν Βουλγάρων θά εἶχε εξελληνισθεῖ τόσο συναισθηματικά, ὅσο καί ιδεολογικά»[32].

Για τόν Λεόντιεφ ἡ νέα βουλγαρική ἱεραρχια εἶναι ἕρμαιο στά χέρια τοῦ λαοῦ της, διότι, πρῶτον, δέν ἔχει τη στήριξη κάποιας ἑνιαίας καί ἰσχυρῆς κυβερνήσεως καί, δεύτερον, ἡ ἐμφάνισή τῆς συνδέθηκε μέ τόν ἀγῶνα της ἐναντίον τῶν παραδόσεων, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Τό ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς πλήρης ἐξαρτήσεως ἀπό τίς λαϊκές μαζες εἶναι τό ὅτι ἡ Ἐκκλησία Βουλγαρίας προσπαθεῖ νά φανῆ εὐχάριστη στόν ἁπλό «μουζίκο» καί νά ἱκανοποιηση τήν αὐταρέσκεια τῶν Βουλγάρων ἀρχόντων, κάτι πού δέν ἔκαναν οἱ «ἐκτός λαοῦ» Ἕλληνες ἱεράρχες.

Ἀκόμα καί σέ αὐτό καθ' ἑαυτό τό Ἐκκλησιαστικό ζήτημα ὁ Λεόντιεφ ἐπέμενε ὅτι, ἄν ξεχάσουμε τά συμφέροντα καί τά πάθη καί προσεγγίσουμε, μέ σκοπό τήν ἀπόκτηση περισσότερης σαφήνειας, τούς ἀνθρώπους καί τά ἔθνη, ὡς αὐτά νά ἀποτελοῦσαν τούς μοχλούς τῶν ἰδεῶν καί

τῶν ἀρχῶν, θά παρατηρησουμε ὅτι στή διαμάχη αὐτή οἱ Ἕλληνες ἀντιπροσωπεύουν τή βυζαντινή ἀρχή, τίς βυζαντινές ἰδέες, δηλαδή τήν ὑπακοή τοῦ λαοῦ στόν κλῆρο γιά τίς Ἐκκλησιαστικές ὑποθέσεις. Ἀντιθέτως, οἱ Βούλγαροι – τή νέα εὐρωπαϊκή δημοκρατική ἀρχή τῶν προσωπικῶν καί γενικῶν δικαιωμάτων. Οἱ Ἕλληνες ἐκπροσωποῦν στή διαμάχη αὐτή τήν αὐθεντία τῆς ὀργανωμένης καί ὄχι τῆς προσωπικῆς καί αὐθαίρετης θρησκείας, ἐνῶ ἀντιθέτως οἱ Βούλγαροι ἐκπροσωποῦν τήν κυριαρχία τῆς λαϊκῆς αὐτοδιαθέσεως.

«Γιά τήν ἐπιβίωση τῶν Σλάβων», ὑπογραμμίζει, «εἶναι ἀπαραίτητη ἡ δύναμη τῆς Ρωσσίας. Γιά τή δύναμη τῆς Ρωσσίας εἶναι ἀπαραίτητος ὁ βυζαντινισμός. Αὐτός πού ταράσσει τήν αὐθεντία τοῦ βυζαντινισμοῦ, ὑπονομεύει, ἴσως χωρίς νά τό συνειδητοποιῆ, τά ἴδια τά θεμέλια τοῦ Ρωσσικοῦ Κράτους. Αὐτός πού πολεμάει ἐναντίον τοῦ βυζαντινισμοῦ, πολεμάει, χωρίς νά τό γνωρίζη, ἐναντίον ὅλων τῶν Σλάβων, διότι τί εἶναι οἱ Σλάβοι σάν φυλή χωρίς τόν ἀφηρημένο σλαβισμό;... μία ἄμορφη μάζα, ἡ ὁποία μπορεῖ εὔκολα νά γίνη χίλια κομμάτια καί νά συγχωνευθῆ μέ τήν ρεπουμπλικανική Εὐρώπη! Ὁ δέ αφηρημένος σλαβισμός, εἴτε ἔτσι εἴτε αλλιῶς, ὀφείλει νά συζευχθῆ μέ τό βυζαντινισμό. Ἄλλη ἀρχή, ἱκανή νά συνενώση τούς σκορπισμένους Σλάβους δέ νομίζουμε ὅτι ὑπάρχει. Μᾶς ἀρέσει ἤ δέ μᾶς ἀρέσει, εἶναι καλή ἤ δέν εἶναι, ὅμως αὐτή ἡ ἀρχή εἶναι ἡ μοναδική γερή ἄγκυρα ὄχι μόνο γιά τή διαφύλαξη τῶν Ρώσσων, ἀλλά καί ὅλων τῶν Σλάβων»[33].

Ὁ Λεόντιεφ δέν μποροῦσε νά «συγχωρέση» στούς Βούλγαρους τό γεγονός ὅτι ἐκείνη τήν ἐποχή ὅλες οἱ πολιτικές τους ἐπιλογές ἦταν διαποτισμένες ἀπό ἕναν ἀκραῖο καί ἄγονο ἐθνοφυλετισμό, ἀπό τόν ὁποῖο ἀπουσίαζε ἡ πολιτιστική ἰδιαιτερότητα. «Σλάβοι ὑπάρχουν», ἔγραφε ὁ Λεόντιεφ, «σλαβισμός δέν ὑπάρχει». Ἔτσι, ἡ ὀργή του ἐναντίον τοῦ θριάμβου τοῦ πολιτικοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ, τοῦ συνταγματικοῦ ἐξισωτικοῦ φιλελευθερισμοῦ τῶν σλαβικῶν χωρῶν καί τοῦ ἀφανισμοῦ τῆς ἰδιοσυγκρασίας τους ὑπό τήν πίεση τοῦ ἀφομοιωτικοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἦταν ἀπόλυτα δικαιολογημένη.

Τό Βυζάντιο καί ἡ Οἰκουμενική Ἐκκλησία δέν αποτελοῦν γιά τόν Λεόντιεφ ἁπλῶς τή συντηρητική θεμελίωση τῆς, πράγματι, παράδοξης κοσμοθεωρίας του, ὅπως παρουσιάζουν οἱ μελετητές τοῦ ἔργου του. Ἀνιχνεύοντας τά ἴχνη τοῦ βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ ὄχι ἁπλᾶ στήν ἱστορία τῆς Ρωσσίας (κάτι πού κατά τήν προσωπική μου ἄποψη δέν τόν ἐνδιέφερε), ἀλλά σέ αὐτή καθ' ἑαυτή τήν ἰδιοσυγκρασία τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ, ὁ Λεόντιεφ προσδιορίζει μέ ἀκρίβεια τά πλαίσια τῆς ψυχολογικῆς ἐξαρτήσεως τῆς ἐξελικτικῆς πορείας τῆς χώρας του ἀπό αὐτόν τόν πολιτισμό.

Ζητάει τήν αναγέννηση τοῦ Βυζαντίου χωρίς ὅμως νά ἐπιθυμεῖ τήν εμφάνιση μιας «Τρίτης Ρώμης», διότι αὐτό θά ἀπόκοπτε τή Ρωσία, ὅπως θεωρεῖ ὅτι ἀποκόπηκαν οἱ Βούλγαροι, ἀπό τή «ζωοδόχο πηγή» τοῦ βυζαντινισμοῦ. Ἡ Οἰκουμενική Ἐκκλησία, ὡς κύριος ἐκφραστής τοῦ βυζαντινισμοῦ ὅπως τόν προσδιορίζει ὁ Λεόντιεφ, ἀποτελεῖ τόν ἐγγυητή τῆς διατηρήσεως τῶν παραδόσεων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀκριβῶς ἐπειδή εἶναι ὑπερεθνική. Εἶναι ἡ Ἐκκλησία πού γι' αὐτήν «δεν υπάρχει 'οὔτε Ἕλλην, οὔτε Ἰουδαῖος', οὔτε Ρῶσσος, οὔτε Βούλγαρος, καί ὁ οἰκουμενικός Ναός τῆς Ἁγίας Σοφίας πρέπει νά ὀρθώνεται στίς ἀκτές τοῦ Βοσπόρου ὡς ἕνα ἐξωτερικό σύμβολο τῆς ὀρθοδόξου ἑνότητας σέ ὁλόκληρη τήν Ἀνατολή»[34].

Ἐφόσον βρισκόμαστε στήν πλεονεκτική θέση ὄχι μόνο νά ἐξετάζουμε τήν χρονική περίοδο τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου τοῦ Κ. Ν. Λεόντιεφ «Βυζαντινισμός καί Σλαβισμός» γνωρίζοντας τήν ἐξελικτική πορεία ἐκείνου τοῦ ἱστορικοῦ γίγνεσθαι, ἀλλά καί νά συγκρίνουμε τή φερεγγυότητα τῶν ἀπόψεων καί ὑποθέσεων τοῦ συγγραφέα μέ τίς σημερινές πολιτικές καί κοινωνικές διαδικασίες πού ἐξελίσσονται στή Γηραιά Ἤπειρο, πιστεύω ὅτι δικαίως μπορεῖ νά τεθῆ τό ἐρώτημα: τελικά ὁ Λεόντιεφ ἦταν ἁπλά ἕνας τυχερός μάντης ἤ ἕνας προφήτης;

Μια πρόταση ἀπαντήσεως στό παραπάνω ἐρώτημα βρήκαμε στόν V. I. Kossik, οἱ διαπιστώσεις τοῦ ὁποίου, ἄν παραβλέψουμε τόν συγκεκριμένο πολιτικό τους προσανατολισμό, εἶναι ἀρκετά ἐνδιαφέρουσες:

«Ἐδῶ θά μποροῦσε κανείς νά πῆ ὅτι ὁ Λεόντιεφ ἔχει ἄδικο (δηλαδή σχετικά μέ τούς τρόπους πού μπορεῖ νά ἀντιμετωπισθῆ ἡ ἐπέκταση τῆς ἐθνικιστικῆς χειραφετήσεως μεταξύ τῶν Σλάβων – ΒΠ), διότι «λησμονεῖ» τέτοιες δυναμικές αρχές, ὅπως εἶναι ὁ ἐθνικισμός, ὁ πατριωτισμός, ἡ θρησκευτική ποικιλία κλπ., πού εἶναι ἱκανές νά ἀντισταθοῦν στόν κοσμοπολιτισμό. Ὅμως ἡ ἱστορία εἶναι γεμάτη ἀπό ἐκπλήξεις, συμπτώσεις καί χαοτικές νομοτέλειες. Ὅπως ἔδειξε ἡ διεθνής πρακτική, μέ εὐνοϊκές ἐσωτερικές καί ἐξωτερικές συνθῆκες καί τήν ὕπαρξη ἑνός δικτατορικοῦ καθεστῶτος, εἶναι δυνατή ἡ δημιουργία ἑνός ἰσχυροῦ πολυεθνικοῦ κράτους ἤ ὁμάδας κρατῶν. Ἐντούτοις θά σημειώσουμε ὅτι καί ἐδῶ ἐξελισσόταν μία πολύπλοκη, ἀνισομερής, γεμάτη ὑποχωρήσεις καί ἐπιτυχίες ἀφομοιωτική διαδικασία, κατά τήν ὁποία ἡ δημιουργικότητα καί ὁ μηχανισμός ἑνώνονταν συχνά σέ περίεργες συνθέσεις. Ἡ διάλυση τῆς ΕΣΣΔ καί τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου, τήν ὁποία σέ μεγάλο βαθμό προκάλεσε μία «πέμπτη φάλαγγα», προσδιόρισε καί τήν ἔκρηξη τοῦ ἐθνικισμοῦ. Θά πίστευε κανείς ὅτι δέν ὑπάρχει ἐπιστροφή στήν ἀφομοίωση. Ἀντούτοις, στή θέση τῆς μορφῆς τοῦ περιφερειακοῦ στρατοπέδου ἀνατέλλει ἡ παγκόσμια εὐρωπαϊκή ἀφομοίωση. ὁ Λεόντιεφ δέν ἦταν μάντης, ἦταν προφήτης»[35].

[25] Andrzej Walicki, Vladimir Solov'ev and the legal philosophies of Russian Liberalism, στή συλλογή: Russian Thought and Society 1800-1917. Essays in Honour of Eugene Lampert. Edited by Roger Bartlett, University of Keele, 1984, σελ. 153-154.

[26] PRO ET CONTRA, σελ. 463.

[27] Ἕναν ἀκριβῆ προσδιορισμό τοῦ πανσλαβισμοῦ βρίσκουμε στό ἔργο τοῦ Hugh Seton-Watson: The decline of Imperial Russia, 1855-1914, Frederick A. Praeger, New York, 1960: «Μποροῦμε νά περιγράψουμε τόν πανσλαβισμό ὡς τήν ἐφαρμογή τῶν ἰδεῶν τῶν σλαβόφιλων στό πεδίο τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς» (σελ. 90). Ἐνδιαφέρουσα εἶναι επίσης καί ἡ σύγκριση τοῦ πανσλαβισμοῦ μέ τόν πανγερμανισμό (βλ. σελ. 91).

[28] Op. cit., σελ 51.

[29] Ibid, σελ 53.

[30] Ibid, σελ. 48.

[31] Ibid, σελ. 59.

[32] Ibid.

[33] Ibid, σελ. 53-54.

[34] Βλέπε ανωτερω, σημ. 26.

[35] V. I. Kossik, Constantin Leontiev, razmyshlenija na slavianskuju temu, Zertsalo, Moskva, 1997, σελ. 207.

Τό Ἱερό μυστήριο τῆς Ἱερωσύνης

(πρεσβ. Κωνσταντίνου Θεοχάρους)

Ἕνα θέμα τό ὁποῖο ἀπασχολεῖ πιστεύω ἀρκετό ἀπό τό ποίμνιο καί τόν κλῆρο, ὄχι μόνο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανιας, ἀλλά ὁλόκληρη τήν Ἐκκλησία εἶναι ἡ ἔλλειψη κληρικῶν. Γιά τό λόγο τοῦτο στο παρόν κείμενο θά ἀσχοληθοῦμε μέ τό ἱερό μυστήριο τῆς ἱερωσύνης. Προχωροῦμε ἀμεσως στο θεμα μας.

Ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν τούς Θεούς τῶν εἰδώλων συναντοῦμε δια μεσου τῶν αἰωνων, Π.Χ. καί Μ.Χ., σέ καθε λαό και θρησκεια. Σε ἀντιθεση ὅμως μέ αὐτούς στήν Παλαιά Διαθηκη ἔχουμε τούς Ἰουδαίους Ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν τον Ἀληθινο Θεο. Οἱ Ἰουδαῖοι Ἱερεῖς προερχόντουσαν ὅλοι ἀπό μια φυλή. Τη φυλή τοῦ Λευΐ. Ἡ δέ ἱερωσύνη τους ἦταν κληρονομική. Ὀνομαζεται μαλιστα ἱερωσυνη κατά τήν ταξη τοῦ Ἀαρων, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μωυσῆ. Ὁ τελευταῖος, νά ὑπενθυμισουμε ὅτι, ὑπῆρξε ὁ ἐλευθερωτης τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπο τη σκλαβια τῶν Αἰγυπτίων.

Με τόν ἐρχομο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐχουμε ἕνα νέο τύπο καί μια νέα ταξη ἱερωσυνης. Αὐτη ὀνομαζεται ἱερωσύνη κατα την ταξη Μελχισεδεκ. Τό ὄνομα «*Μελχισεδέκ*» ἑρμηνευεται «*Βασιλιας δικαιοσύνης*». Ὁ ἱερέας Μελχισεδέκ ἀναφερεται στο πρῶτο βιβλιο τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τή Γένεση. Αὐτος προτυπωνει τό προσωπο τοῦ Ἀρχιερέα Χριστοῦ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ αἰωνιος Ἀρχιερέας. Ἔτσι συμβαίνει και με το Μελχισεδεκ, δηλαδη δεν ἀναφερεται ἡ καταγωγή του, οἱ προγονοι του και ὁ θανατος του.

Το μυστηριο τῆς Ἱερωσυνης τελεῖ μονο ὁ Ἐπίσκοπος. Μέ αὐτό μεταδιδεται ειδικη Θεια Χαρη, ἡ ὁποία ἱκανώνει τούς ὑποψηφιους να ἱερουργοῦν γιά λογαριασμό τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ορθοδοξη Ἐκκλησια επιλεγει τούς κληρικούς της ἀπό ὁλες τίς κοινωνικες ταξεις. Τοῦτο δεν συνέβαινε παλαιότερα σε ἄλλους Χριστιανους. Οἱ κληρικοι μέσα στούς κόλπους τῆς Εκκλησιας αναδεικνυονται ὑπηρετες τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί οἰκονομοι τῶν μυστηριων. Αυτοί αποτελοῦν τό στόμα τοῦ λαοῦ πρός τό Θεό, ἐργαζονται και φροντίζουν γιά τή σωτηρια τοῦ ποιμνίου τους. Ὁ Επισκοπος, ὁ ὁποῖος τελεῖ τό μυστηριο τῆς χειροτονιας πρέπει νά ἐχει κανονική Ἱερωσύνη μέ αδιακοπη αποστολική διαδοχή.

Ἀπό τήν Αποστολική εποχή, ἡ Ἱερωσύνη διακρίνεται σέ τρεῖς βαθμούς. Αυτοί εἶναι: **τοῦ Διακόνου**, ὁ ὁποῖος βοηθᾶ τον Ἐπίσκοπο καί τον Πρεσβυτερο στήν τέλεση τῶν Μυστηριων. **Τοῦ Πρεσβυτέρου**, ὁ ὁποῖος μέ ἄδεια ἀπό τόν Ἐπίσκοπο τελεῖ τά μυστήρια, καί τελευταῖος ὁ βαθμός **του Ἐπισκοπου**. Ὁ Επισκοπος εἶναι εις τύπον και τόπον τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἐπισκοπος κατέχει τά τρία αξιώματα τοῦ Χριστου. Τό **Προφητικό**, τό **Βασιλικό** καί τό **Ἀρχιερατικό**. Ὁ Επίσκοπος μέ τό προφητικό αξίωμα εἶναι διδάσκαλος τοῦ λαοῦ. Μέ τό Βασιλικό ἀξίωμα διευθύνει τό λαό. Καί μέ τό Αρχιερατικό ἀξίωμα τελεῖ τά Μυστήρια. Οἱ τρεῖς αυτοί βαθμοί ἐχουν εἰδική ἀποστολή καί εἰδικό ἔργο μέσα στήν Ἐκκλησία, νά ὑπηρετοῦν μέ ἀφοσίωση καί αὐταπάρνηση τό λαό του Θεοῦ.

Σύμφωνα μέ τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τό εργο τοῦ Διακόνου εἶναι νά βοηθᾶ τούς ανθρώπους νά καθαρίζουν τήν καρδιά τους ἀπό τά πάθη. Τό ἔργο τοῦ Πρεσβυτέρου εἶναι νά βοηθᾶ τούς ἀνθρώπους ὥστε νά φωτίζεται ὁ νοῦς τους καί τό ἔργο τοῦ Ἐπισκόπου, μαζί μέ τά προηγούμενα, εἶναι νά ὁδηγεῖ τούς ἀνθρώπους στή θέωση.

Τό ἔργο τῶν κληρικῶν εἶναι πολυδιάστατο. Ἔχουν καθῆκον νά τελοῦν τά ἱερά μυστήρια καί νά θεραπεύουν τούς ἀνθρώπους πνευματικά. Ἡ τέλεση τῶν μυστηρίων χωρίς πνευματική ἀνανέωση δέ βοηθᾶ τόν ἄνθρωπο. Φυσικά ὁ κληρικός δέν εἶναι ἕνας ψυχολόγος, ὁ ὁποῖος καθοδηγεῖ τούς ἀνθρώπους μέ ψυχολογικές συμβουλές, ἀλλά εἶναι ὁ πνευματικός ιατρός, ὅπου μέ τή χάρη καί φώτιση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θεραπεύει τούς ανθρώπους, ὥστε νά μετέχουν μέ τόν σωστό τρόπο στά ἅγια μυστήρια καί ἔτσι νά ἐνεργει μέσα τούς ἡ Χάρη του Θεου. Βασική προϋπόθεση γιά νά γίνει κάποιος κληρικός τῆς Ορθόδοξης Εκκλησίας εἶναι νά εἶναι βαπτισμένος Χριστιανός Ὀρθόδοξος, νά ὑπάρχει στήν ψυχή του ἔνθερμος ὁ ζῆλος νά ὑπηρετήσει τό Θεό καί τό λαό Του καί νά ἔχει τήν κλήση από τό Θεό. Ὁ θεῖος Παῦλος στήν πρός Ἑβραίους ἐπιστολή του γράφει: **«οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τήν τιμήν, ἀλλά καλούμενος ὑπό του Θεοῦ, καθάπερ καί Ἀαρών»** (Ἑβραίους 5,4).

Ὁ ὑποψήφιος κληρικός, ἐπειδή θά ἀσχολεῖται μέ τήν τέλεση τῶν μυστηρίων καί τήν ψυχική θεραπεία τῶν ἀνθρώπων, πρέπει νά μελετᾶ καί νά γνωρίζει τη θεραπευτική μέθοδο καί ἐπιστήμη. Ὁ κληρικός καλό εἶναι νά γνωρίζει τί εἶναι κάθαρση τῆς καρδιᾶς, τί εἶναι φωτισμός τοῦ νοῦ καί ποιές εἶναι οἱ καταστάσεις τῆς θεώσεως. Αὐτό συνεπάγεται ὅτι γνωρίζει τό δρόμο τῆς θεώσεως γιά νά καθοδηγεῖ τούς ἀνθρώπους στό Θεό. Σήμερα στήν ἐποχή τῆς παγκοσμιοποίησης καί τῆς ἀπάτης ἐπικράτησε ἡ ἐκκοσμίκευση στόν κόσμο, ἡ ὁποία ἀλλοτριώνει τόν ἄνθρωπο. Αὐτό συνέβαλε στό νά χαθοῦν οἱ πανανθρώπινες ἀξίες. Τοῦτο ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ὁ ἄνθρωπος νά δυσκολεύεται νά πορευτεῖ μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία τό δρόμο τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νά ἐπιτύχει τόν τελικό σκοπό καί στόχο του, τήν κατά χάρη θέωση.

Νά ἀναφερουμε ὅτι εἶναι μεγάλη τιμή γιά κάποιον νά ἀξιώνεται νά γίνει κληρικός. Μέ τόν τροπο αὐτό ἐκδηλώνει τήν ἀγάπη του πρός τό Θεό, ἀλλά δέχεται καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μέ τήν συγκατάβασή Του ἀνυψώνει τόν κληρικό ψηλότερα καί ἀπό τούς ἀγγέλους. Μέ τό μυστήριο τῆς Ἱερωσύνης συμμετέχει κανείς στήν Ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ καί ἐπιτελεῖ ἔργο ἀναγεννητικό στό λαό πού ὁδηγεῖ στήν πνευματική σωτηρια του. Ἀλήθεια δέν εἶναι παράξενο ὁ ἄνθρωπος να ἐπιθυμεῖ νά ἀφιερώσει πολλές φορές τόν ἑαυτό του σχεδόν γιά τά παντα, ἀλλά νά μήν ἐπιθυμεῖ νά τόν ἀφιερώση στο Θεο που γιά αὐτόν πλάστηκε καί αὐτός εἶναι ὁ πραγματικος προορισμός του.

Ὅλοι οἱ ἀνθρωποι ἔχουμε τό προνομιο νά προσευχομαστε καί νά μετέχουμε στη λατρεια τῆς Ἐκκλησιας, ἀλλα ὁ κληρικός ἔχει τό ἐπιπροσθετο προνομιο να δανειζει τή γλωσσα, τά χερια καί τήν καρδιά του στον Ἴδιο το Θεο για τήν τέλεση της αναιμάκτου θυσιας. Ὁ κληρικος με τη Θεια χαρη θεραπεύει τους ἀνθρωπους, προσευχεται ἀδιαλειπτα στο Θεο, συμφιλιωνει τους ἀνθρωπους μέ το Θεό. Ὁ κληρικός γίνεται παραγωγός εἰρηνης καί ἠρεμίας ὅλου του κοσμου.

Κλεινω αυτες τις λιγες και φτωχες σκέψεις καλώντας σας νά προσεύχεστε στο φωτιστη τῆς οικουμενης, τόν Κυριο και Θεο μας, νά φωτισει τίς οικογένειες νά αγαπήσουν πιό πολυ τήν Ἐκκλησια και νά ἐνθαρρυνουν τά παιδιά τους νά διακονησουν τήν Ἐκκλησία ἀπό πολλές ἐπάλξεις και ιδιαίτερα ἀπο τή θέση τοῦ κληρικοῦ.

+ BARTHOLOMEW
By the Mercy of God
Archbishop of Constantinople-New Rome
And Ecumenical Patriarch
To the Fullness of the Church
Grace and Peace from the Creator and Sustainer of All Creation
Our Lord, God and Savior Jesus Christ

Beloved brothers and children in the Lord,

Our God, who created the universe and formed the earth as a perfect dwelling place for humanity, granted us the commandment and possibility to increase, multiply and fulfill creation, with dominion over all animals and plants.

The world that surrounds us was thus offered to us as a gift by our Creator as an arena of social activity but also of spiritual sanctification in order that we might inherit the creation to be renewed in the future age. Such has always been the theological position of the Holy Great Church of Christ, which is the reason why we have pioneered an ecological effort on behalf of the sacred Ecumenical Throne for the protection of our planet, which has long suffered from us both knowingly and unknowingly.

Of course, biodiversity is the work of divine wisdom and was not granted to humanity for its unruly control. By the same token, dominion over the earth and its environs implies rational use and enjoyment of its benefits, and not destructive acquisition of its resources out of a sense of greed. Nevertheless, especially in our times, we observe an excessive abuse of natural resources, resulting in the destruction of the environmental balance of the planet's ecosystems and generally of ecological conditions, so that the divinely-ordained regulations of human existence on earth are increasingly transgressed. For instance, all of us – scientists, as well as religious and political leaders, indeed all people – are witnessing a rise in the atmosphere's temperature, extreme weather conditions, the pollution of ecosystems both on land and in the sea, and an overall disturbance – sometimes to the point of utter destruction – of the potential for life in some regions of the world.

Inasmuch as the Mother Church perceives and evaluates the ensuing dangers of such ecological conditions for humanity, already from the time of our blessed predecessor, Ecumenical Patriarch Dimitrios, established September 1st of each year as a day of prayer for the natural environment. Yet, we are obliged to admit that the causes of the aforementioned ecological changes are not inspired by God but initiated by humans. Thus, the invocation and supplication of the Church and us all to God as the Lord of lords and Ruler of all for the restoration of creation are essentially a petition of repentance for our sinfulness in destroying the world instead of working to preserve and sustain its ever-flourishing resources reasonably and carefully.

When we pray to and entreat God for the preservation of the natural environment, we are ultimately imploring God to change with mindset of the powerful in the world, enlightening them not to destroy the planet's ecosystem for reasons of financial profit and ephemeral interest. This in turn, however, also concerns each one of us inasmuch as we all generate small ecological damage in our individual capacity and ignorance. Therefore, in praying for the natural environment, we are praying for personal repentance for our contribution – smaller or greater – to the disfigurement and destruction of creation, which we collectively experience regionally and occasionally through the immense phenomena of our time.

In addressing this appeal, petition and exhortation from the sacred Center of Orthodoxy to all people throughout the world, we pray that our gracious Lord, who granted this earthly paradise to all people dwelling on our planet, will speak to the hearts of everyone so that we may respect the ecological balance that He offered in His wisdom and goodness, so that both we and future generations will enjoy His gifts with thanksgiving and glorification.

May this divine wisdom, peace and power, which created and sustains and guides all creation in its hope for salvation in the kingdom, always maintain the beauty of the world and the welfare of humanity, leading all people of good will to produce fruitful works toward this purpose. And we invoke His grace and mercy on all of you, particularly those who respect and protect creation. Amen.

September 1, 2012

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

1. Επέστρεψε στο Λονδίνο από το Εδιμβούργο Σκωτίας αργά το απόγευμα. Στη συνέχεια τον επισκέφθηκε ο Μητροπολίτης Κιτίου Κύπρου Χρυσόστομος, συνοδευόμενος από τον Παντελή Δημοσθένους. Το βράδυ παρέστη στην τελετη ανάληψης καθηκόντων ως μέλους της τριμελούς Προεδρεύουσας Επιτροπής της Εκκλησίας των Μεθοδιστών Λονδίνου, Michaela Youngson, στο Wesley Chapel, Islington Βορείου Λονδίνου.
2. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίου Νικολάου, Shepherd's Bush Δυτικού Λονδίνου όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Το απόγευμα, ευλόγησε τους γάμους του Νεοφύτου Κωνσταντίνου και της Ioana Cozea στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Θεολόγου, Hackney.
3. Το πρωί, μετέσχε συνεδρίας των Αρχηγών Εκκλησιών, στο Methodist Central Hall, Westminster. Αργότερα τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Νικόλαος Κύριος, το ζεύγος Λαυρέντη και Ευγενίας Σπανού, και ο Κωνσταντίνος Σ. Μαμάς.
4. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά η Δήμητρα Μιχαλόγια, ο π. Michael Seed (με τον οποί παρεκάθησε σε Γεύμα), και το απόγευμα η μοναχή Σιλουανή.
5. Το μεσημέρι, ανεχώρησε για την Λάρνακα Κύπρου από το αεροδρόμιο Gatwick.
6. Το πρωί, επισκέφθηκε την αδελφή του Ελένη Χατζηκυριάκου στον Οίκο Ευγηρίας του Αρχιμανδρίτη Κωνσταντίνου Λευκωσιάτη "Άγιος Νεκτάριος – Αγία Φωτεινή". Το βράδυ παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε το ζεύγος Σάββα και Ειρήνης Θεοχάρους.
7. Το πρωί, επισκέφθηκε την Ιερά Μονή Κύκκου, όπου συναντήθηκε με τον Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας, Ηγούμενο της Μονής, Νικηφόρο, όπου συνάντησε επίσης τον Μητροπολίτη Ταμασσού και Ορεινής Ησαΐα και τον Αρχιμανδρίτη Διονύσιο Κυκκώτη. Στη συνέχεια παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε το ζεύγος Προκόπη και Έλλης Παναγιώτου.
8. Το πρωί, παρακολούθησε την Θεία Λειτουργίαστον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή, Λευκωσία. Στη συνέχεια, συναντήθηκε με τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Χρυσόστομο Β΄ και τον Καρδινάλιο Angelo Bagnasco, Αρχιεπίσκοπο της Γένοβα, ο οποίος βρισκόταν στην Κύπρο για να μετάσχει στη Συνεδρία του Συμβουλίου Ευρωπαίων Ρωμαιοκαθολικών Επισκόπων. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε η Μαρία Στυλιανού. Αργότερα ευλόγησε τους γάμους του Bruno Rivaroli και της Δέσποινας Σ Θεοχάρους στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή, Λευκωσία, παρεκάθησε δε στη συνέχεια στη γαμήλια δεξίωση στο Hilton Park Hotel Λευκωσίας. Στη συνέχεια, ανεχώρησε αεροπορικώς επιστρέφων στο Λονδίνο τις πρωινές ώρες της επόμενης ημέρας.
9. Το πρωί, μετέβη στην πόλη Birmingham όπου τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου και Αποστόλου Ανδρέα, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η Κοινότητα. Το απόγευμα, ευλόγησε τους γάμους του Δημήτρη Α. Μένοικου και της Θεοδώρας Δ. Κουμαντάρη στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος και Αποστόλου Λουκά, Birmingham και στη συνέχεια παρεκάθησε σε Δείπνο στην οικία του Κυριάκου Γεωργίου.
10. Το πρωί, τον επισκέφθηκε η νέα Προϊσταμένη της Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής, Δρ Ανδρούλα Όθωνος, συνοδευόμενη από τον διδάσκαλο Χριστόδουλο Παναγιώτου. Στη συνέχεια, είχε συνάντηση με την ζωγράφο Jane Allison, με την οποία και παρεκάθησε σε Γεύμα. Αργότερα τέλεσε Αγιασμό στην Antipa Gallery στο Knightsbridge. Στη συνέχεια, συνοδευόμενος από τον Μητροπολίτη Κυτίου Χρυσόστομο, παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε ο Κύπρος Ορφανίδης σε εστιατόριο στο Queensway.
11. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Σταύρος Μιχαήλ, ο π. Δημήτριος Κοντελίδης συνοδευόμενος από την πρεσβυτέρα του, Αικατερίνη, ο Δρ. Κωνσταντίνος Σ. Μαμάς καί ο Αόστολος-Παύλος Βαΐου. Στο μεταξύ, το απόγευμα, είχε τελέσει Αγιασμό στο St. Cyprian's Primary Academy, Croydon, το δε βράδυ παρεκάθησε σε Δείπνο που παρέθεσε ο Μιχάλης Κούτρουλος στο Lancaster Gate Hotel.
13. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά το ζεύγος Ανδρέα και Χρυστάλας Αυγουστή, ο Πρεσβύτερος Διονύσιος-James Higgs, ο Αρχιμανδρίτης Ιερώνυμος Αγιοταφίτης και η Αφροδίτη Παύλου-Πίσσα, ενώ το μεσημέρι παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε ο Κύπρος Νίκολας στο Covent Garden.
14. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Ιερό Καθεδρικό Ναό Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ, Hendon, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα. Αργά το απόγευμα τον επισκέφθηκαν το ζεύγος Serif και Georgette Habib.
15. Το πρωί, τέλεσε την βάπτιση του θυγατρίου του Γεωργίου και Σοφίας Λεβέντη και στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίας Σοφίας Λονδίνου, δίνοντάς του το όνομα Γαβριέλα. Το απόγευμα, ανεχώρησε για την πόλη Leeds, όπου τέλεσε τον Εσπερινό στον εκεί Ιερό Ναό των Τριών Ιεραρχών και παρεκάθησε στη συνέχεια σε Δείπνο που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Αργότερα, τον επισκέφθηκαν μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Κοινότητος Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, Manchester.
16. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό των Τριών Ιεραρχών, Leeds, με την ευκαιρία συμπλήρωσης 50 χρόνων από της ιδρύσεως της Κοινότητος. Στη διάρκεια της Ακολουθίας, τέλεσε την Ανύψωση του Τιμίου Σταυρού, και μνημόνευσε όλους τους τεθνεώτες δωρητές, ιδρυτές και παλαιά μέλη της Κοινότητος. Προσφώνησε επίσης τον Δήμαρχο, τους Βουλευτές και τους εκπροσώπους άλλων δογμάτων που τίμησαν με την παρουσία τους την όλη εκδήλωση. Στη συνέχεια παρεκάθησε στο Γεύμα που παρετέθη στους χώρους της Κοινότητος και επέστρεψε αργότερα στο Λονδίνο.
17. Το πρωί, τον επισκέφθηκε η Tanya Turner. Το βράδυ, προήδρευσε συνεδρίας της Εκκλησιαστικής Επιτροπής της Κοινότητος Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή, Hornsey Βορείου Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο στους χώρους της Κοινότητος.
18. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά το πρωί ο Πρωτοπρεσβύτερος John Nankivell, με τον οποίον παρεκάθησε σε Γεύμα, και το βράδυ η Βασιλική Παπαντώνη.
19. Τον επισκέφθηκαν διασοχικά το πρωί ο π. Χριστόδουλος Χριστοδούλου, και το απόγευμα η Ουρανία Κωνσταντινίδου και η Μαρία Μπριάνα.
20. Το πρωί, συνάντησε τον Λούη Λοΐζου στον Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Wood Green Βορείου Λονδίνου. Στη συνέχεια, στον ίδιο Ναό, τέλεσε την Νεκρώσιμη Ακολουθία για τον Μιχαλάκη Ιωάννου. Αργότερα, επισκέφθηκε την οικία του Πλάτωνα Γεωργίου στο Hadley Wood. Επιστρέψας στην Αρχιεπισκοπή, τον επισκέφθηκε ο Δημήτριος Τακτικός.
21. Τον επισκέφθηκαν το μεσημέροι ο Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Raffan και οι Αρχιμανδρίτες Ραφαήλ Παβούρης και Avraamy Neyman, με τους οποίους παρεκάθησε σε Γεύμα. Το απόγευμα διαδοχικά, ο Διάκονος Μόδεστος Bunch, ο Αρχισυντάκτης της Κυπριακής Ραδιοτηλεόρασης Γιάννης Νικολάου, συνοδευόμενος από τον Δώρο Παρτασίδη, ο Αναστάσιος Μιχαήλ, και ο Δρ. Κωνσταντίνος Σ. Μαμάς.
22. Το απόγευμα, παρέστη σε επιμνημόσυνη Δέηση για τον μακαριστό Πατριάρχη Αιθιοπίας Παύλο, στο St. Pancras' New Church, Euston Road Λονδίνου, όπου και προσφώνησε την ομήγυρη αναφέρας για την συνάντησή του με τον μακαριστό Πατριάρχη όταν επισκέφθηκε την Αιθιοπία το 2007. Το βράδυ, παρέστη στην εορταστική εκδήλωση για τα πενηντάχρονα συζυγικού βίου του Ζήνωνα και της Ελένης Μούσκα, στο ξενοδοχείο Dorchester Λονδίνου.
23. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου, όπου, στη συνέχεια, τέλεσε επιμνημόσυνη Δέηση για τον Νικόλαο Χατζηπατέρα.
24. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Ανδρέας Ματεΐδης, οι John και Luke Whitehead, και ο Σάββας Καραγιάννης ενώ το απόγευμα τον επεσκέφθηκαν οι Μαρία Ευγενικού και Αθηνά Θεοφίλη-Godman. Το βράδυ, τέλεσε τον Αγιασμό για την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς για την Σχολή Βυζαντινής Μουσικής και Ψαλτικής, στο Wood Green Βορείου Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο.
25. Το πρωί, προήδρευσε Έκτακτης Συνεδρίας του Ιερού Κλήρου Μείζονος Λονδίνου, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου, Camberwell Νοτίου Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
26. Το πρωί, τέλεσε την Ιεία Λειτουργία στον εποτάζοντα Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, Hackney Ανατολικού Λονδίνου, όπου και παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
27. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Παναγιώτου, συνοδευόμενος από τον Οικονόμο Μιχαήλ Παζίνα. Το απόγευμα τον επισκέφθηκαν ο Στάυρος Λάζος και το ζεύγος Γρηγόρη και Ελένης Γεωργίου. Στο μεταξύ, τέλεσε τον Αγιασμό για την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς στο Ελληνικό Γυμνάσιο-Λύκειο, Wood Green Βορείου Λονδίνου.
28. Το μεσημέρι, τον επισκέφθηκε ο Γεώργιος Πίππας, με τον οποίο παρεκάθησε σε Γεύμα. Στη συνέχεια, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά η οικογένεια Χρήστου και Κατερίνας Μπισουρίδη, και η Γεωργία Κύρρη, συνοδευόμενη από την κόρη της, Μαρία.
29. Το μεσημέρι, τέλεσε την βάπτιση της Βιολέτας, θυγατρίου του ζεύγους Αλεξάνδρου και Βερονίκης Εμπειρίκου στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Το απόγευμα, ευλόγησε τους γάμους του Χρήστου Χατζήπαπα και της Γεωργίας Στυλιανού στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Wood Green Βορείου Λονδίνου. Το βράδυ, ανεχώρησε αεροπορικώς για την Κύπρο.
30. Το πρωί παρακολούθησε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου

Νικολάου Έγκωμης όπου και κήρυξε τον Θείο Λόγο, το δε απόγευμα ευλόγησε τους γάμους του Γεωργίου Κουλά και της Ελίνας Παναγιώτου στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, Παλιουριώτισσας Λευκωσίας, παρέστη δε αργότερα στην γαμήλια δεξίωσηπου έγινε στο "Κτήμα Ονείρων" στο χωριό Εργάτες.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

1. Μετέβη στη Λεμεσό το μεσημέρι, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα μαζί με 250 περίπου πρόσωπα προερχόμενα από την Κύπρο, την Ελλάδα, τη Γερμανία, την Αυστραλία και την Αγγλία, μίλησαν δε μεταξύ άλλων ο Αντώνης Φιλιππίδης και ο Αρχιμανδρίτης Νικόλαος Σιδεράς, το δε Γεύμα περιελάμβανε πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα. Μετά το Γεύμα, επισκέφθηκε την οικία του Γρηγόρη Γιώρκα και στη συνέχεια μετέβη στις Πλάτρες, όπου επισκέφθηκε την οικία του Διακόνου Μόδεστου Bunch και της συζύγου του Λέλλας, όπου και φιλοξενήθηκε, παρέθεσαν δε και Δείπνο, στο οποίο παρεκάθησαν ο αδελφός της, Πανίκος με τη σύζυγό του και τα ζεύγη Ανδρέα και Άννας Κυριακού και Μάριου και Γιώτας Θεολόγου.
2. Το πρωί, παρεκάθησε σε πρόγευμα στην οικία του Ανδρέα και Άννας Κυριακού, και στη συνέχεια επισκέφθηκε για καφέ την οικία του Μάριου και Γιώτας Θεολόγου. Ακολούθως επισκέφθηκε την οικία άλλων προσφιλών του προσώπων, το δε απόγευμα επέστρεψε, μέσω Λεμεσού, στη Λευκωσία.
3. Επισκέφθηκε διαδοχικά τις οικίες του Προκόπη Παναγιώτου, του Κρίνου Μακρίδη, του Θεοχάρη Ορθοδόξου, και του γιατρού Σάββα Θεοχάρους. Συναντήθηκε δε και με την φοιτήτρια Μαρία Στυλιανού από το χωριό του, Μαραθόβουνο.
4. Το βράδυ, ευλόγησε τους γάμους του Παναγιώτη Κυριακίδη και της Έλλης Αγκαστινιώτη στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου, Έγκωμη Λευκωσίας και στη συνέχεια παρέστη στη γαμήλια δεξίωση στο Hilton Park Hotel Λευκωσίας. Συναντήθηκε δε και με αρκετούς συγγενείς και συγχωριανούς του.
5. Συναντήθηκε με τα ζεύγη Κυριάκου και Αναστασίας Λαζάρου, και Κώστα και Νίτσας Λαζάρου, με τον Γενικό Εισαγγελέα της Κύπρου, Πέτρο Κληρίδη. Στη συνέχεια, μετέβη στην Ιερά Μονή Αγίου Ηρακλειδίου στο χωριό Πολιτικό (την Αρχαία Ταμασσό) Λευκωσίας, το δε βράδυ περακάθησε σε Δείπνο στο Ξενοδοχείο Hilton Park, το οποίο παρέθεσαν οι νεόνυμφοι Παναγιώτης και Έλλη Κυριάκιδη.
6. Επισκέφθηκε διαδοχικά τον Αρχιεπίσκοπος Κύπρου και την αδελφή του Ελένη Χατζηκυριάκου. Το απόγευμα ευλόγησε τους γάμους του Παναγιώτη Μακρίδη και της Σπυριδούλας Ανδρέου στον Ιερό Ναό Παναγίας Χρυσαλινιωτίσσης Λευκωσίας, και στη συνέχεια παρέστη στη γαμήλια δεξίωση στο Κτήμα "Νέα Λήδρα" στο χωριό Δάλι.
7. Τέλεσε την Θεία Λειτουργία και κήρυξε στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Εγκώμης Λευκωσίας. Στη συνέχεια παρεκάθησε σε Γεύμα στο Ξενοδοχείο Hilton με αρκετούς συγγενείς και φίλους του. Στη συνέχεια μετέβη στο χωριό Δάλι και ακολούθως στη Λεμεσό όπου επισκέφθηκε την οικία του Στέλιου και της Μαρίας Κασσάνου.
8. Επέστρεψε αεροπορικώς στο Λονδίνο νωρίς το απόγευμα.
9. Το πρωί, συναντήθηκε με τη ζωγράφο Jane Allison που κάνει το πορτραίτο του και στη συνέχεια παρεκάθησε σε Γεύμα μαζί της. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Γιώργος Γιακουμής και ο νέος Πρέσβυς της Ελλάδος Κωνσταντίνος Μπίκας. Το βράδυ προήδρευσε συνεδρίας της Γραμματείας του Ε.Φ.Ε.Π.Ε., στα Γραφεία της Αρχιεπισκοπής.
10. Το πρωί, προήδρευσε συνεδρίας μετά των Βοηθών του Επισκόπων Κυανέων κ. Χρυσόστομο και Τροπαίου κ. Αθανάσιο, με τους οποίους και παρεκάθησε σε Γεύμα. Το απόγευμα τον επισκέφθηκε η νέα Προϊσταμένη της Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής Δρ Ανδρούλα Όθωνος, συνοδευόμενη από την Λάμπρη Τρισόκκα.
11. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν ο Πρωτοπρεσβύτερος Αναστάσιος Σαλαπάτας, συνοδευόμενος από τους Παντελή Δημοσθένους, Αλεξάνδρα Κωνσταντίνου, Χρήστο Ορθοδόξου και Σωτήρη Κωνσταντίνου (της Κοινότητος Αγίων Παντελεήμονος και Παρασκευής, Harrow). Το απόγευμα, τον επισκέφθηκαν οι κυρίες Νίκη Στάκη-Στυλιανίδη, Βαρβάρα Λιλλίκα, Ελένη Χριστοδουλίδου και Στέλλα Κυριακίδη. Το βράδυ, παρακολούθησε διάλεξη της Έλσης Χριστόφια, συζύγου του Προέδρου της Κύπρου, στο Hellenic Centre, με θέμα "The Social and Economic Situation in Cyprus".
12. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά η Μαρία Δημητριάδου (το πρωί) και ο π. Χριστόδουλος Χριστοδούλου το απόγευμα.
13. Το πρωί, τέλεσε Αγιασμόστον Οίκο Ευγηρίας "Anastasia Lodge", στο Winchmore Hill του Λονδίνου. Το βράδυ, παρέστη στην εκδήλωση του Ραδιομαραθωνίου στο Hilton Hotel, Mayfair.
14. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος και Ευαγγελιστού Λουκά, Birmingham, στη διάρκεια της οποίας χειροτόνησε σε Διάκονο τον Νικόλαο Καραφυλλίδη, στον οποίο και έδωσε, ως πρώτο όνομα, το Λουκάς. Στη συνέχεια παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
15. Το πρωί, τον επισκέφθηκαν διαδοχικά το ζεύγος Ανδρέα και Χρυστάλας Αυγουστή, και οι κυρίες Maria Sand και Melina Brook, και Faud Kamal. Το βράδυ, παρέστη στη Δεξίωση που δόθηκε στην επίσημη Πρωθυπουργική Κατοικία 10 Downing Street από τον Πρωθυπουργό David Cameron με την ευκαιρία των 70 χρόνων από της συστάσεως του "Συμβουλίου Χριστιανών και Ιουδαίων". Στη συνέχεια, παρεκάθησε στο Δείπνο, που παρετέθηκε για τον ίδιο σκοπό, στο St. James' Palace.
16. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά η Ελένη Παπακωνσταντίνου, η οποία και παρεκάθησε σε Γεύμα, η Προϊσταμένη της Ελληνικής Εκπαιδευτικής Αποστολής, Βαρβάρα Καμπουρίδου, συνοδευόμενη από την Διευθύντρια Ελληνικού Γυμνασίου-Λυκείου, Σοφία Αλαγκιοζίδου, και η Μαρία Οικονόμου.
17. Τον επισκέφθηκε η Κρίστη Λούτσιου.
18. Τον επισκέφθηκαν ο Νικόλαος Βανέζης και η Χριστίνα Σιάτη, ο Αρχιμανδρίτης Ιερώνυμος Αγιοταφίτης (με τον οποίο παρεκάθησε σε Γεύμα) και, το απόγευμα, η Επιτροπή Ταμείου Συνάξεως και Ασφαλίσεως του Ιερού Κλήρου. Στη συνέχεια, παρέστη στο Σεμινάριο πουοργανώθηκε από κοινού από το Royal Holloway University και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων με θέμα "George of Cyprus and his World", στο Ελληνικό Κέντρο Λονδίνου.
19. Το πρωί, τον επισκέφθηκε ο Αρχιμανδρίτης Τυχικός Βρυώνης, συνοδευόμενος από τον πατέρα του Χριστόδουλο, και ο π. Abib από το Σουδάν, συνοδευόμενος από τον Yohanna Mansi. Στη συνέχεια ανεχώρησε σιδηροδρομικώς για την Γλασκώβη.
21. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Αγίου Αποστόλου Λουκά, Γλασκώβη, και στη συνέχεια παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα.
22. Επέστρεψε σιδηροδρομικώς από την Γλασκώβη το πρωί. Το απόγευμα τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Νικόλαος Χρήστου, και η οικογένεια Αλεξάνδρου Α. Κομνηνού.
23. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Στέλιος Θεοφίλου συνοδευόμενος από την θυγατέρα του, Ζωή, ο Κώστας Λούης, οι Κύπρος Νίκολας και Κυριάκος Πιτσιελής, και ο π. Χριστόδουλος Χριστοδούλου με την Εκκλησιαστική Επιτροπή της Κοινότητος Αγίου Νεκταρίου Λονδίνου.
24. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Ιατρός Κώστας Βρανάκης, οι Παντελής Δημοσθένους και Κύπρος Ορφανίδης, ο Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καρβούνης, η Δέσποινα Ευθυμιάδου, και ο Michel Farah με την οικογένειά του.
25. Το πρωί, τέλεσε τα Εγκαίνια της Εκθέσεως Βρετανών Εικονογράφων στον Αγγλικανικό Ναό St Saviour's, Pimlico Κεντρικού Λονδίνου. Το απόγευμα τον επισκέφθηκαν οι Παναγιώτης Παπαγεωργίου και Παναγιώτης Παντελή, και το βράδυ παρακολούθησε στο Ελληνικό Κέντρο Λονδίνου τις Διαλέξεις του Κωνσταντίνου Βακαλόπουλου και της Victoria Hislop, με τα αντίστοιχα θέματα "The historical continuity of Thessaloniki, Metropolis of Macedonia" και "Finding inspiration in Thessaloniki – Turning fact into fiction"
26. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου, Edmonton Βορείου Λονδίνου, όπου στη συνέχεια παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η ομώνυμη Κοινότητα. Το απόγευμα, τον επισκέφθηκε ο Κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της Κυπριακής Βουλής των Αντιπροσώπων για θέματα Παιδείας, Νικόλαος Τορναρίτης, συνοδευόμενος από την Προϊσταμένη της Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής, Δρα Ανδρούλα Όθωνος.
28. Τέλεσε την Θεία Λειτουργία και την Δοξολογία για την 28η Οκτωβρίου 1940, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου. Το βράδυ παρακολούθησε την ομιλία του Νικολάου Τορναρίτη για την 28η Οκτωβρίου 1940 που δόθηκε στους χώρους της Κοινότητος Αγίου Ελευθερίου, Leyton Ανατολικού Λονδίνου, και στον ίδιο χώρο παρεκάθησε στη συνέχεια στο Δείπνο που παρατέθηκε προς τιμήν του, με την ευκαιρία των γενεθλίων του, από τον Σύνδεσμο Ελληνορθοδόξων Κοινοτήτων Μ. Βρετανίας.
29. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Φίλιππος Χριστοφή (το πρωί), και οι Πέτρος Λιάσκος και Ηλίας Κοντογόνης (το απόγευμα).
30. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά (το πρωί) η Λούλα Π. Βανέζη, και ο Jonathan Osborne, Chaplain of the Metropolitan Police, με τον οποίον και παρεκάθησε σε Γεύμα. Το απόγευμα παρέστη σε Εσπερινό της Κοπτικής Εκκλησίας που έγινε στην St. Margaret's Church, Westminster Abbey, με την ευκαιρία της ενάρξεως του Κοπτικού Έτους.
31. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Παντελής Δημοσθένους (το πρωί), και το απόγευμα, οι Κώστας και Ανδρέας Πετρίδης.

ADDRESS OF HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN FOR THE NEW SCHOOL YEAR 2012-2013

To the Parents and Teachers, Schools and Community Leaders of the Educational Organisations, and all the Flock of our Sacred Archdiocese of Thyateira and Great Britain and Ireland.

Dearly Beloved in the Lord,

The summer holidays are drawing to a close, the Olympic and Paralympic Games, which were held in the great and historic city of London with great success, are over. Nurseries, Primary and Secondary Schools, Colleges and Universities are preparing to open their doors to receive their pupils. Parents are hastening to guide and encourage their children in their new lives. It is a wonderful thing that all people, rich and poor, care for the education and learning of their children, to give them the best possible foundation, which fills us all with hope and optimism for a better future. The Orthodox Church, like a compassionate Mother and wise Teacher, also cares for the learning of her young people. As you all know, she is concerned for the establishment and success of the Greek Orthodox schools here. Today, we have three categories of school.

A) In the first category are the Nurseries, Primary and Secondary Schools and Colleges established and maintained by the Greek Government. This year these schools will operate on the premises of the Community of the Dormition of the Mother of God and St Barnabas, in Wood Green, North London, and in Ireland.

B) In the second category we have the Denominational School of St Cyprian in Croydon, South London, which was given Academy status last July. This is a state school which is maintained entirely by central government, while the Archdiocese has responsibility for the teaching of the Orthodox Christian Tradition and the Greek language and culture there.

C) The third category is the Evening and Saturday Schools, such as our parish church schools. Some of these operate on church premises, while others within public schools, such as those of the Federation of Educational Associations of Greek-Cypriots in England (OESEKA) and the Independent Schools.

All of these schools attract many pupils and are to be found not only in London, but almost everywhere where there is an organised Greek Community. Such schools are run and maintained by local Committees and depend on the financial support of Parents and benefactors. They rely also upon the contribution of teachers from Greece and Cyprus. Unfortunately, these past two years, the Greek state has withdrawn its teachers from our Evening Schools following the country's severe economic crisis.

I would like to take the re-opening of our schools as an opportunity to convey my heartfelt gratitude and best wishes to the Parents, Pupils, Teachers, Clergy and Executive Committees of our Churches, Schools and Educational Bodies, and all who contribute to the work of Greek Orthodox Education in this country. I must also mention the Archdiocese's initiative to establish a Denominational Secondary School in North London, similar to the Primary School of St Cyprian in South London. The Government has already accepted our application to open the school and we are now waiting to hear from the Ministry of Education regarding the realisation of its decision. This School is an extension of the Greek Orthodox contribution to the field of education. I urge all parents and lovers of Greek Orthodox learning to offer their financial and moral support to the school, and to pray for its progress and future.

I would also like to welcome the new Head of the Cyprus Educational Mission, Androulla Othonos, and of the Greek Educational Mission, Barbara Kampouridou. We wish them every success in their new posts in the United Kingdom, and they have the complete support of the Clergy and Laity in their work. I must also mention that the Hellenic Education Co-ordinating Committee (EFEPE) is organising an Educational Conference this year to discuss the future of our Greek Schools, and to help Parents, Clergy and Teachers, and especially our children and young people, in their efforts to learn their cultural heritage. This Conference will be held in October 2012.

Before I bring this letter to a close, I would like to appeal to the Parents to support the work of our local schools and to assist in their development. Through your direct interest and voluntary contribution, financial help, sacrifice and co-operation, our schools will make progress. Recently we have witnesses a diminished interest in our parish church schools. Many parents do not send their children there. While the number of pupils increase in one area, they decrease in another due to carelessness and indifference on the part of families and lay leaders, who overlook the great educational, social and cultural value of our parish church schools. Let me remind you that these schools help our children to be more sociable while teaching them to respect their elders, to love literature and language, religion, friendship and culture. Those children who have the privilege of attending these schools make lasting friendships within the Greek Orthodox Community; they learn the value of faith in God and learn to love the Christian Tradition and worship. They also acquire broader opportunities for life while learning to respect others, particularly the poor and weak, the sick and elderly, and all those in need of our love and support.

With these thoughts and sentiments of love and respect for you, the Parents and the supporters of our schools, I greet you from the bottom of my heart. I pray for you and for the progress of our children in their education, and I remain with love in the Lord and esteem.

London, September 2012

†Archbishop Gregorios of Thyateira & Great Britain

Gregorios, Archbishop of Thyateira & Great Britain

ARCHBISHOP'S ENCYCLICAL FOR THE COMMENCEMENT OF LESSONS AT THE SCHOOL OF BYZANTINE MUSIC OF THE ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

Dearly Beloved,

Since the lessons at the School of Byzantine Music and Psalmody are recommencing, I am addressing this warm greeting to the Teachers, Committees, pupils and supporters of the school.

Enrolment – Agiasmos

Enrolment and lessons will begin on Monday, 10th September 2012. The Agiasmos for the beginning of the new year of classes will take place on Monday, 24th September, at 7.00 p.m. in the Cathedral Church of the Dormition of the Mother of God, Wood Green, North London. The service will be performed by His Eminence Archbishop Gregorios. This will be followed by a book and CD by Vasilis Michaelides. Larko Larkou will carry out the presentation.

Classes

Lessons will be held in the evenings on Mondays, Tuesdays, Wednesdays and Thursdays between 6.30 and 9.00 p.m. on the premises of the Cathedral Church of the Dormition of the Mother of God, 21, Trinity Road, London N22 4LB. All those who are interested should get in touch with the school office or speak with the school's secretary, Mrs Georgia Lazarou (Tel: 020 8881 4740), to submit their details and for further information.

Lessons will also be held in the following churches:

Great London:

- All Saints Cathedral, Camden Town (North London)
- St Andrew's Cathedral, Kentish Town (North London)
- Church of the Twelve Apostles, Hatfield (Hertfordshire)
- Church of St Panteleimon, Harrow (Middlesex)
- Church of St Nectarios, Battersea (South London)

Outside London:

- Church of the Holy Trinity & St Luke, Birmingham
- Church of the Virgin Mary Eleousa, Nottingham

I should not need to stress the importance of Byzantine music and psalmody and its pedagogical significance, particularly for children. This is why the Church introduced music to its Liturgy. It has inspired the great hymnographers and made them great teachers of the art of Byzantine music. This music continues to instruct and move people of every age and class. I am certain that the Clergy and School Teachers will encourage our children and young people to follow the classes for their spiritual enjoyment and benefit. I urge parents, church wardens and friends of music and chant to give their moral and financial support to the school.

Director

Protopresbyter Joseph Paliouras is the Director of the School. He is assisted by the music teachers of the School. He is also the director of the Byzantine Music Choir of the Archdiocese and the Greek Folk Orchestra, in which all are welcome to participate.

I wish the pupils health and strength to follow the classes with enthusiasm, and the teachers enlightenment and fortitude to inspire the pupils with love for Byzantine music. And I remain with love in the Lord and blessings.

London, September 2012

Gregorios, Archbishop of Thyateira & Great Britain

28TH OCTOBER 1940

Reverend Priests and Deacons,
Honourable Chairpersons and Members of the Church Committees and all the Flock of the Sacred Archdiocese of Thyateira and Great Britain.

Dearly Beloved in the Lord,

Once again Greeks around the world dutifully celebrate with due splendour the historic anniversary of 28th October 1940; an anniversary which, like other great and national anniversaries, is a milestone in the creative and unique course of Hellenic history; a landmark, which teaches and shows the path that must be followed by man to be found worthy of his sacred and God-given mission in the world.

As is well-known, in the small hours of October 28, 1940, the Prime Minister of Greece, Ioannis Metaxas, spoke for the Greek people, when he was challenged by fascist rule to respond, without fear, hatred or hesitation, to the timeless traditions and call of the Nation to "defend your country". Ioannis Metaxas' legendary response to the insolent Italian ultimatum, "NO!", expressed honour, courage, greatness, patriotism, self-denial and self-sacrifice.

The "No" of Metaxas was not for show, nor empty words, but simply expressed the fortitude of the Greek people to defend their country's territorial integrity. They did so with zeal, dedication, heroism and unimaginable sacrifice. And they prevailed because they were united as never before against the uninvited challenge of fascist arrogance. The glorious victory of the Greek people in Pindos and Albania was at the same time what triggered the subsequent victory of their allies, led by the United Kingdom, and the end of the Second World War. This is the great lesson that Greeks should learn from great national feasts such as this, while passing it on to their children and young people by organizing annual celebrations.

Today Greece (and Cyprus) is in economic crisis, a crisis which extends to many countries of Europe and the whole world. Its result is poverty, unemployment, insecurity and pessimism among the Greek people, especially the younger generations. This is why this National Day is an opportunity for renewal of our hope in God, an opportunity to cultivate solidarity and mutual effort to help the weak and the poor and all the Greek people, as happened in 1940; an opportunity to begin rebuilding the country and to restore confidence in the virtues of the Greek people to do great things, to foster a sacred vision of rebirth and progress for the country. All this requires toil, hardship, honesty, sacrifice, hard work and faith. Such virtues distinguished the Greek people in those critical days of 1940, when the Second World War overshadowed Europe with fear. By God's grace and human sacrifice, victory was achieved. We also know that Cyprus participated enthusiastically in the titanic struggle of 1940 against fascist Italy, and many Greek Cypriots died in the snowy mountains of Epirus and Albania. We therefore call on our Greek Schools, and other Greek Institutions, to organize, as always, special celebrations in honour of "OCHI DAY", and all those who played a part in the epic events of 28th October 1940.

The official celebration - a Doxology and speech by the Amabassador of Greece, Constantinos Bikas, will be held at the Holy Cathedral of Sta. Sophia on Sunday, 28th October 2012. Furthermore, a Doxology will be held in all our churches together with a Memorial Service for the Departed heroes of 1940. Also, in the evening of Sunday, 28th October 2012, The Association of Greek Orthodox Communities in Great Britain will host a Dinner Reception on the premises of the Community of St Eleutherios, Leyton, East London, at which Mr Nikolaos Tornaritis, Parliamentary Representative of the Cypriot Government, will speak on the subject of Education. I advise you all to attend the service at your local church and these events with your children, that they may learn about the significance of 28th October 1940.

I wish you good health, and I pray that the pending restoration of justice to Cyprus may soon come, and I remain with love in the Lord and esteem.

London, 28th October 2012

+Archbishop Gregorios of Thyateira and Great Britain

Gregorios, Archbishop of Thyateira & Great Britain

Communiqué for Respect of Religious Differences and Cessation of Violence

The Ecumenical Patriarchate expresses profound sorrow as the world has rushed into a confusing and volatile time of religious protests turning violent, and a grievous lack of consideration for religious differences. When we act disrespectfully and violently in the name of our religious prejudices or our religious beliefs we are undermining our own lives and faith, while creating an atmosphere of anger, hatred, and distrust which unravels the very thread that has woven humanity together since our creation.

The Ecumenical Patriarchate issued last August a communiqué "On the resurgence of Violence spreading throughout the World" and called for all people engaged in violence to lay down their weapons. Given the events of the past weeks, this call for peaceful engagement and mutual respect for all humanity is even more critical.

Holy Scripture teaches us in Proverbs 10.12 "Hatred stirs up strife, but love covers all sins". Hence, let us love one another because we know that true love comes from God who created every living person, and He loves every individual in His Divine Providence. We who profess to know God must recognize the Divine miracle of life within each human being and respect that seed of Divine creation. We who name God as our sovereign must nurture human life and reach out with honor to that person with whom we disagree.

The Ecumenical Patriarchate believes it is our obligation to dialogue with those who are different than we are to gain insight into the other's symbols, their priorities, and their way of thinking. Symbols are external representations to which all people connect their own internal meaning and values. In developing an understanding of the symbols, we come to understand the person. To destroy symbols is to inflict pain on the people who honor those symbols and the traditions they represent in their heart.

His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew I continues to call all humanity to adopt a "radical conversion of attitudes, habits and practices" and to attain that level of commitment where we "are open to sharing all things with all people." He points us to St. John Chrysostom who wrote: "the sacrament of 'our neighbor' cannot be isolated from the sacrament of 'the altar'". In pursuit of these truths and in humble recognition of the Divine in all people, His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew I and the Ecumenical Patriarchate denounce treating one another with disrespect, disdain, and destructive hatred. In the end, no one benefits from hateful speech, unfounded accusations, misunderstanding of cultural differences, and blaming others to avoid responsibility. Regardless of the path one's conscience has chosen to follow, we are all intricately woven together into a Divine tapestry and must recognize the beauty and inherent worth of every other thread and cease with the destruction of any part of our collective beauty.

At the Ecumenical Patriarchate, the 29th of September 2012

From the Chief Secretariat of the Holy and Sacred Synod

COMMUNIQUE
THE SACRED SERVICE FOR THE MARTYRS OF THYATEIRA

Saints Carpus, Bishop of Thyateira, Papylus the Deacon, his sister, Agathoniki, and their servant, Agathodorus

At the request of His Eminence Archbishop Gregorios of Thyateira and Great Britain, a Sacred Service for the Martyrs Carpus, Bishop of Thyateira, Papylus the Deacon, his sister, Agathoniki, and their servant, Agathodorus (feast day: 13th October) has been composed by Hieromonk Athanasios Simonopetritis, hymnographer of the Great Church of Christ.

Our Holy Centre, the Ecumenical Patriarchate, to whom the text of the service was sent, has written a letter, signed by His All-holiness the Ecumenical Patriarch Bartholomew (Prot. No. 488 dated 18th June 2012), stating: "We approve this text for common liturgical use for the benefit and help of the devout who seek these saints' prayers and intercessions to the Lord, whose memory we keep on 13th October each year".

Having received this approval from our Holy Centre, this Sacred Service will be published and distributed to all our Churches for use on the Feast Day of Saints Carpus, Papylus, Agathoniki and Agathodorus, on 13th October every year.

I would like to take this opportunity to remind you also of the twenty-three New Martyrs of Thyateira, who were martyred during the Ottoman Occupation. These were Muslims of Turkish race, who followed lessons on Muslim law. By divine providence, their teacher desired to study the Gospel. Enthralled by Christian teaching, he was converted and began to teach Christianity to his pupils. They were soon found out by other Muslims who tried, kindly at first, to persuade them to return to Islam. Soon after, however, the teacher and his twenty-two pupils remained faithful and dedicated to the Christian Faith. For this reason they were subjected to horrible torture and finally executed. We keep their memory on 1st October.

At the Sacred Archdiocese on 31st August 2012
From the Archdiocesan Offices

Translating Liturgical Texts From Ancient Greek to Modern Greek

By Dimitris Salapatas

Originally published in KOINONIA, The Journal of the Anglican and Eastern Churches Association

(New Series No. 59, Trinitytide 2012, ISSN No. 0012-8732)

Many books and articles have been written explaining, supporting or disagreeing with the motion of translating the liturgical texts from Ancient Greek to Modern Greek. There are many reasons for maintaining the ancient language and there are also grounds on translating the liturgical language of the Greek Orthodox Church. The two opposite views are based on various ideas and beliefs which are important. The question, however, is which view one respects, prefers and wishes to follow and which stance will the Church support now and in the future.

First of all, before analysing this important and crucial for the future of our Church issue, it is essential to understand that any translation is nothing more than "approximations, always no more than attempts to convey in the grammar, idiom and vocabulary of one language what was originally expressed in those of another"[1]. This is the case especially when referring to the poetic and melodic language used for liturgical purposes.

In this discussion, which has not yet become a crucial dispute (i.e. there are views on this matter but it has not been such a great problem in order to bring schism within the Orthodox world) but might in the future, has two distinct groups of supporters. The ones suggesting the translation of the liturgical texts within the Orthodox Church, state that modern Greeks (and by Greeks here I mean the people living in Greece, Cyprus and the diaspora but also those who speak the Greek language) do not understand the language of the Liturgy or that of any other ceremonies within the Church. This inevitably concludes the absence of many believers, especially the youth, from the Ecclesiastical Body. Another argument supported by the same category of people is that the holy texts have been translated in most languages. So why can they not be translated into Modern Greek? The opposite view has also a great number of supporters, who express the traditional notion of maintaining the original Greek text, which also proposes the protection and preservation of the Tradition as they understand it, whilst the original Greek language is understood as playing an important part within Orthodox life. This is clearly a stance which stays afar from any kind of modernisation or change.

Here we will analyse whether the translation is to be supported or dismissed as a solution, in order to bring back to the Ecclesia more people, especially the youth. However it is crucial to point out that many aspects of the Orthodox Church's traditions and life are for many outdated, but due to this maintenance of its traditions it has kept its dogmas and beliefs untouched, even through difficult epochs. Faith and belief are important in order to follow and fully understand not only the Liturgical texts but the Church's life as a whole.

The Orthodox Church does not believe or dictate the theory which the Catholic Church has and promotes, i.e. the logic of accepting only the holy languages (Hebrew, Greek, Latin), although it has changed its stance towards this since the Second Vatican Council where it allowed the use and translation of the Liturgy into other languages. ("Following the pattern of the new edition of the Roman Ritual, particular rituals are to be prepared as soon as possible by the competent territorial ecclesiastical authority...These rituals, adapted to the linguistic and other needs of the different regions, are to be reviewed by the Apostolic See and then introduced into the regions for which they have been prepared"[2].

Orthodoxy has always encouraged the usage of other languages, hence for example the translation of the Bible and many Church texts by the brothers Cyril and Methodios from Thessaloniki to the Slavic nations. That is why it is difficult for the supporters of translating the texts to understand why the Church today cannot and will not try to translate the Liturgy from Ancient Greek to Modern Greek. However, in this case we are not talking about translation due to the fact that we are not seeking to translate the original text to another language but to transcribe it to the modern form of the same language, as George Seferis named this procedure when he himself transcribed St. John's Apocalypse, explaining how he did not wish to explain the Apocalypse but his aim was to transcribe it to the modern form of Greek.[3] Modern Greek is also called "demotic"; Metropolitan Ierotheos of Nafpaktos explains that "the demotic language cannot be understood as a foreign language"[4], to that of the original Greek of the New Testament.

What is essential is that the Liturgical language has a holy aspect due to the fact that it is the language used in order to pray and communicate with God. Ecumenical Patriarch Bartholomew states that "even eminent philologists claim that the text of the Divine Liturgy happens to be one of the masterpieces of Greek Literature. For this reason the centuries have respected this text not adding a single jot or tittle"[5]. Even the Church Fathers, when writing their texts and liturgies they used the highest form of Greek and not the everyday language of their era. In addition, as my former Professor Fr. George Metallinos states, "the language of one people is not merely a means used to just communicate and inform, but also a unique and irreplaceable institution (carrier) of its historical, spiritual and social fortune. Language in all of its timeless course and practice saves the culture of the Nation and it broadcasts it to the next generations, retaining its continuance"[6].

Even if a translation or transcription is actually realised will this truly solve the problem? If I am to take into account the practices of the Orthodox Church in Great Britain I will have to give a negative answer, disappointing the supporters of the translation proposed. Past experiences show that even when many churches within the Archdiocese of Thyateira and Great Britain have the Liturgy in English, where the prayers and the hymns are fully understood, believers and especially the youth do not attend Church. On the contrary fewer people follow the Liturgy in English than the one celebrated in the original Greek. So maybe the problem should be searched possibly elsewhere. "Many Christians have not been admitted through experience within the Church"[7]. That is why, also, they do not even know the common and simple prayers, such as the Lord's Prayer. Theological terminology as well is not understood, when for example a theologian talks about Economy within the Church secular understanding dictates that the theologian is discussing a financial theory, whilst he is explaining God's plan for creation.

A translation will probably give the opportunity to the faithful to understand the Liturgy intellectually, but when faith is not present then the true meaning of the words spoken, chanted or read will not be fully understood. If the necessity is to understand the Liturgy like a newspaper, where information is merely given to us then unfortunately the true meaning of Christianity is not recognised. Christos Yiannaras states that "access to the meanings of sacred texts is certainly a function of living and being within the epicentre of the ecclesiastical body and a spiritual endeavour – individual understanding of the signifiers is not enough"[8]. This reminds us of the Theology on the Holy Trinity. It is interesting to understand that whilst the Church has used human words and secular means (for example shapes and diagrams) to comprehend and explain what and who God is, it has yet not come close into understanding Him in full. We merely recognise and explain what has been shown to us by God. How could creation understand the Creator? It is naive of man to think that he could intellectually understand God, while at the same time he cannot figure out creation and the world which surrounds him.

Nikolaos Kavasilas points out that "the man at the Divine Liturgy apart from any other means is sanctified with the viewing of the acts as well"[9], pointing out that by being there and watching what is happening in front of him suffices. When explaining about the Liturgy he emphasises how they all represent the Divine Plan, 'Θεία οικονομία', of Christ, sanctifying the participants and believers in order to receive the Body and Blood of the Son of God. A symbolism exists in order "to not only think with our mind but to see with our eyes... this symbolism was created so the Divine Plan is not only given with words but also to our eyes... in order for it to have an effect on the soul, introducing within us not only the theory but also passion"[10]. It is imperative everyone understands the ontological meaning of the Liturgy and that, as St. John Chrysostom explains in his Homily 16 (On the Epistle to the Hebrews), the Liturgy 'despite being celebrated on earth, our service is in heaven and is of heaven'.

Another central point for the supporters of maintaining the Liturgical language as it has been for the past two thousand years is that by translating the texts the historical, theological practical and traditional meanings of the words and phrases will not be able to be preserved; or even if they are they will have to be explained in many words or paragraphs in order to grasp why a specific word is used in a certain passage.

It is, I believe, imperative to give a case study to underline the problematic issue which the Church will have to eventually solve. A good example of the various problems produced by a translation or a transcription process into Modern Greek is the distinction suggested by Origen, when he explains St. John's Gospel. He states that there is a certain difference between "ο Θεός" and "Θεός". "The former means what we mean by God the Father, in other words it is effectively a proper name, while the latter means what Nicea will mean by 'consubstantial with the Father'"[11]. Translations can only paraphrase whilst trying to point out the intended meaning. This of course can be achieved through an explanatory sentence which should come after every word or sentence of the Bible. This phrase comes from St. John's Gospel (John 1:1), "Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος". The New King James Version translates the same line as follows: "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God". A Modern Greek translation of the same phrase, translated by the

Metropolis of Dimitriados in Greece (2001), reads: "Απ'όλα πριν υπήρχε ο Λόγος κι ο Λόγος ήταν με το Θεό, κι ήταν Θεός ο Λόγος". The Latin Vulgata translation is: "In principo erat Verbum et Verbum erat apud Deum et Deus erat Verbum". As Father Ephrem Lash states, the Latin language is unable "to preserve the distinction in the Greek between the word God with and without the definite article, since it does not have a definite article"[12]. English does not use the article in front of a name hence it is also unable to maintain the distinction found in the original text. So here we have just one example of how problems occur when translating to another language that does not have the same grammatical rules with the original text. However in the Modern Greek translation the article is kept and the distinction is obvious, as it is in Ancient Greek. This difficulty of translation brings me to the next point.

One strong argument, that the supporters of translating the Liturgical texts into Modern Greek have, is that the Bible has already been translated into most languages. This is not a modern practice, as one can easily identify in any book of Church History; on the contrary it is an ancient one which helped spread Christianity all over the world. One of the first examples of this achievement is of course the translation of Cyril and Methodios from the original text to Slavonic. Cyril (Constantinos) came up with the glagolitikon alphabet (also known as the Cyrilic Alphabet), and with Methodio's and their students' help they achieved to translate the liturgical parts of the Holy Bible and the liturgical books. Through this sacred endeavour many things were achieved, such as the entry into the Christian world of millions of Slavs, who understood the Liturgy and the Bible, they acquired an alphabet and for the first time their language was written. These are the important results of achieving the translation of the liturgical texts into another language.

The Slavonic paradigm is in no way the only one observed during the Byzantine period. Another example is the establishment of the Russian Church and also before that we had the translation of the Greek text into the language of the West, i.e. Latin. It is evident that this has been an ongoing practice within Christianity, and specifically within the Orthodox Church, since the belief of the three holy languages has never existed in the East. That is why one sees with a critical stance the view stated by Professor George Babiniotis, when he expresses that we should not translate the Liturgy, since it is a mystery; words, he claims, lose their meaning when translated from one language to another. However this has been the Orthodox practice for centuries. Somehow this argument is beginning to have a chicken and egg effect.

A question many ask is why the non-Greek Christian world should understand what is said and chanted in the Liturgy and the Greek world should remain in the 'dark'. It is a difficult question to answer when the practice of the Church is to translate the texts into various languages in order for the people to understand the Liturgy. However here we come to the point stated earlier, that in the case examined in this paper we are not looking at translating the text from one language to another but we are specifying in transcribing it to a more modern form of the same language. Maybe a suitable answer which would mediate in this case and help towards solving the problem would be that a translation not into 'popular' Modern Greek (known also as dimotiki), meaning daily life language, but into a higher form of Greek (katharevousa) which could be understood today would be a good start. Possibly this is the answer for both groups disagreeing on this topic. However a debated view could be that those frequently attending Church services are in a position to understand the meaning of the liturgical texts. Additionally we are reminded of the ancient Greek saying "τα αγαθά κόποις κτώνται", i.e. "The good things can be achieved only with great effort". Nevertheless, it is obvious that both groups of this argument have a strong point to make, but eventually they base their views on the different opinions they maintain in order to explain their beliefs on the matter.

It is understood that, amongst other things which form a nation, tradition and religion, language plays a key part. Maintaining language is crucial, as seen vividly around the world, where for example Greeks preserve (via the schools under the auspices of the Church) the Greek language. "As the biological life is passed on from generation to generation, in the same way the cultural life of one nation is passed from generation to generation"[13]. On the other hand we should not underestimate the fact that as humanity changes and adjusts to the modern world, so does the language used in all the cultures. A plain example is the introduction of new words to our vocabulary, for example 'coca cola', 'internet', 'car', which did not exist during the writing of the Bible. However these words exist today. Others would also claim that the modern form of Greek is much poorer than ancient Greek. In many ways this is a universal belief but we should not dishonour our modern language which has evolved through many historical, cultural, sociological, political, philosophical and linguistic changes which have occurred in the past 2000 years. Modern Greek has actually incorporated all of these variations. Disregarding this linguistic evolution, inevitably results in the death of a language as a living organ which evolves and changes according to the factors stated above.

The philosophical and theological background is of paramount importance in the process of understanding the Church's view. The Church has as practice a certain way of life, spiritual exercise, diligence and effort. These are some of the reasons in maintaining the original

language. Modernists argue that they do not have time to understand and study what is taught by the Church and that they should be "fed" the information quickly in order to comprehend and play a role in the Church's life. However, although they expect this from the ecclesiastical society, as well as many other things, they do not realize how Christianity works; no one is born a doctor, a solicitor, a scientist, an historian. The same applies to Christianity. In order to live as a Christian one must put a great deal of effort into it. Then and only then will someone appreciate the depth and richness of Orthodoxy and live according to the teachings of the Bible.

Each Christian has a personal responsibility in order to understand scripture and the Liturgical texts. As St. John Chrysostom explains in his 11th Homily, "I desire to ask one favour of you all... That each of you take in hand that section of the Gospels which is to be read among you on the first day of the week, or even on the Sabbath, and before the day arrive, that he sit down at home and read it through, and often carefully consider its contents, and examine all its parts well, what is clear, what obscure, what seems to make for the adversaries, but does not really so; and when you have tried, in a word every point, so go to hear it read. For from zeal like this will be no small gain both to you and to us. We shall not need much labour to render clear the meaning of what is said, because your minds will be already made familiar with the sense of the words, and you will become keener and more clear-sighted not for hearing only, nor for learning, but also for the teaching of others"[14]. This last point is very important in understanding that prayer and church attendance is not to be understood individually but as a society of believers communicating with God. Language is just one part of ecclesiastical life which contributes towards a greater understanding of the Orthodox life. This is emphasised when referring to prayer. An Orthodox would not just 'say' his prayer but 'do' his prayer. The difference is that in order to pray a believer does not just say some words but uses all five senses.

What does one seek to gain from the Liturgy? According to Stanley Harakas "in the Divine Liturgy, we meet the real presence of Christ in the elements of the Sacrament and in the forgiving, elevating and fulfilling presence of Christ in our lives"[15]; This view emphasises that full understanding is not the essence of Orthodoxy. Let us not forget how the Church challenged and reacted to the Gnostic books which underlined the importance of knowledge, as seen vividly for example in the Gospel of Judas. The main ontological element of Christianity is not knowledge but salvation, which can be reached through knowledge's experience and belief. Knowledge on its own is not what the ecclesiastical tradition dictates.

Any future change in the liturgical language within the Greek Orthodox world will produce many problems and issues which will have to be dealt with. These have already been expressed. Some reservations are understandable and others quite absurd. Byzantine music is an essential matter. What will happen if a translation is actually enforced? Ancient Greek and Byzantine music have joined harmoniously. However, through the use of Byzantine music in other languages (i.e. English, Arabic, Romanian and Slavonic) it is evident that minor differences will occur, but this is not a serious deterrent. Another view is that if the language will change then other traditions and features will also transform or disappear. Iconography is seen as a language, hence the saying 'one icon equals a thousand words'. Leonidas Uspenski notes: "For the Orthodox Church the icon is a kind of story which expresses its dogmas and its commandments so well, as language... They are like a mirror which reflects the spiritual life of the Church and where through it one can judge the dogmatic battles of each epoch"[16]. Some also suggest that even the priest's vestments will have to change in order to comply with the dressing forms and habits of the modern world. However, although time has a different meaning within the Church, as stated by the hymns, we are not referring to modernising the Church in all of its aspects.

A modernisation process has certainly occurred, whether people accept it or not. When electricity was introduced an issue within the Ecclesia was whether each Church should adopt electricity and a sound system. Even though this is not an important issue, it was one which divided the hierarchs and many theologians expressed conservative views on this matter, especially referring to how the Church should maintain its tradition by keeping the candles and by not permitting electrical devices. So it is apparent that changes occur within the Church and customs may alter, just like the hymns within the Ecclesiastical tradition starting from Kontakion on to Kanons or even the introduction of psalms and hymns which did not exist previously, for example the Lamentations in front of the Epitaphios on Good Friday which were established in the 15th century AD. This highlights the Byzantine Liturgical evolution, which stopped after 1453 and the fall of Constantinople. However a change was brought to the Byzantine music in the 19th century, by Hourmouzios the Hartofilaks, Gregorios Protopsaltis and Metropolitan of Dirrahio Xrusanthos Prousis[17], with the introduction of the new musical writing, minimising the symbols used, making it less difficult for anyone to learn. This new notational writing is the one used today in the Greek Orthodox Church, nevertheless the music is maintained.

Will a future translation transform someone into participating more ontologically and spiritually than superficially? A pragmatic answer has to be a negative

one, since this cannot be achieved without the full understanding of the symbolic language used within the Church. It is a belief within the Ecclesiastical Body that with intensive efforts not to translate literally its texts but to teach its symbolic language will help the modern believer take part in the Church's mysteries and achieve his goal, which is salvation. It is important to identify that in this modern epoch the new catechumens are not people coming from outside the Body of the Church, but its members; they are the people who were baptised from a very young age but who have never been properly instructed within Christianity. According to Anthony M. Coniaris, "Baptism is like the planting of the seed of faith in the human soul. Nourished and fed by Christian training, catechesis, in the family and in the church school, the seed of faith will grow to produce a mature Christian"[18]. This is an important point, similarly expressed by Likourgos Aggelopoulos, a very famous chanter in Athens, that the Church should teach its members the language of the Bible, as it did in difficult periods in the past, retaining in that way the Greek language. This could be the solution to this "dispute".

Analysing and emphasising the above arguments we come to understand that this issue will not easily be discarded by both parties. A balanced view regarding this matter is the one expressed on 14th of April 2010, where the Holy Synod of the Church of Greece concluded that this subject will continue to be discussed in Synodical meetings and in collaboration with the Theological Schools and "when this discussion matures and is considered necessary, it will enter the Hierarchy of the Church of Greece, which is the highest ecclesiastical administrative body, in order for it to be dealt Synodically"[19]. This I believe shows how the Ecclesiastical Body is willing to discuss and maybe adopt any change, if of course this is accepted by the whole body of the Church, a practice used since the first Apostolic Synod in Jerusalem.

I would like here to propose a personal opinion as a solution to this debate, which could be a starting point in the process of resolving this complicated matter. It would be wise, I believe, to form a group of scholars, theologians, teachers, professors, bishops and linguists who will form a new 'Septuagint' group, taking in to account the previous Septuagint who translated the Old Testament from the original Hebrew to Ancient Greek. The translation into Modern Greek produced by these specialised scholars will then have to be approved by a Synod, preferably the future Pan-Orthodox Synod, if it ever takes place, or even a Synod of all the leaders of all Greek speaking Orthodox. This will be the first step in achieving a catholic acceptance of the translated text, avoiding the negative results of the first translation of the Liturgical texts into Russian, resulting in a second translation or a change in the liturgical language after a period of time, as is the case now with a new English-language translation of Mass, which would be closer to the Latin, within the Roman Catholic Church. Their argument is that "a universal church should have the closest thing possible to a universal missal"[20]. This is what I believe could work within the Orthodox World, where an agreed translation from a new Septuagint group could be achieved. However, in Georgia this has happened, where a team of four people have just finalised the translation of the four Gospels into Modern Georgian, using as a base the Ancient Greek and Ancient Georgian texts; this of course was done with the blessings and support of the Patriarch of Georgia Elijah II. Maybe the Greek Orthodox Church could see this as a first paradigm and eventually follow it, when it sees that the right time has come.

In the eventual case of the adoption of one and approved transcribed biblical text, this could be used during the Sacred Services. Greece and Cyprus could learn from the diaspora. A practice in many ecclesiastical communities within the Archdiocese of Thyateira and Gr. Britain is the reading of the Apostle and the Gospel in both the original language and English. Maybe the Greek speaking world could adopt this practice and read biblical texts from both Ancient Greek and Modern Greek. Also many of the translated texts can be written with Byzantine notation, as is the case in the Archdiocese of America, where Byzantine music and the English language have been combined. Many will argue that when a priest preaches he explains in Modern Greek the Liturgy and the Gospel. However, it has been suggested that this, in many respects, is not enough.

Another key point which could facilitate the resolution of this issue in the Greek world is the existence of the Liturgy of St. John Chrysostom in publications having both the original and the translated version, into for example English, as is the case with the reprinted book of 'The Divine Liturgy of our Father among the Saints John Chrysostom'. In the preface of this new book Archbishop Gregorios of Thyateira and Great Britain writes, "This translation, undertaken under the leadership of the Very Revd Archimandrite of the Ecumenical Throne Ephrem Lash has been particularly well received, no doubt due to the clarity and rhythm of the language that the translator has used, whereby words and phrases which even experts in Greek liturgical scholarship have had difficulty in understanding and translating properly and accurately have been traced to their patristic origins and roots and have been rendered in a fashion that is both direct and meaningful"[21]. This shows how a small Septuagint group in this case was formed in order to translate the Liturgy from the original Greek to English; maybe this can be considered as a good and practical solution. An

interesting question could be why can't this happen in the case of transcribing the text to Modern Greek? Would the Ecumenical Patriarch Bartholomew and Archbishop Gregorios be wrong to support such a translation into Modern Greek? Undoubtedly not. But it seems that the Greek world, including priests and laity, are indecisive at the moment to take action in resolving this matter, whether they are for or against any future transcription.

It is evident that there are two solutions to this serious issue. On the one hand we have the translation of the Liturgical texts into Modern Greek, which would be a long and hard process. On the other hand we have the prevalence of the original text, which has to be supported by the Church as a whole. The latter solution evidently means that the Ecclesiastical Body will have to teach not only the Ancient Greek language, in order for everyone to understand it better, but also its way of life, its symbolisms and beliefs. Then and only then will the Church see the fruits of its work reveal themselves and will acknowledge the issue analysed here as a minimal and unimportant one. Education is key in this respect.

A change, however, will most probably occur, whether it initiates in the Mother Lands or the Diaspora. Although I do believe that a choice should be given to each Archdiocese or Ecclesiastical Body, whether to celebrate in the original language or Modern Greek. However any decision taken should be accepted on a Pan-Orthodox level. Sacramental Inter-communion has to be preserved within the Orthodox World. This issue should in no way be seen as a new reason to have a future schism within Orthodoxy. Ecclesiastical life should be more understood, maintaining its richness and purpose, i.e. salvation, whether this suggests the teaching of the Ecclesiastical practices and traditions to the believers and maintaining the original Greek or the eventual transcription of the Liturgy into Modern Greek.

---

[1] *Lash, Ephrem, Translating Liturgy, www.anastasis.org.uk/TransLit02.pdf, accessed 03/05/11, 19.15*

[2] *Abbot, Walter M., The Documents of Vatican II, (London, Geoffrey Chapman, 1967), p. 159*

[3] *«Δεν γύρεψα ν'αποσαφηνίσω την Αποκάλυψη, πράγμα που έκαμαν άνθρωποι εγκυρότεροι από εμένα....θέλησανα μεταγράψω το παλαιό κείμενο στη σημερινή λαλιά μας.», I Apokalypsi tou Ioanni, Metagrafi Giorgos Seferis (Athens, Ikaros, 1975), p. 12*

[4] *"η δημοτική γλώσσα δεν μπορεί να νοηθή ως ξένη γλώσσα", http://www.tovima.gr/opinions/article/?aid+328013,accessed 25/04/11, 18.12*

[5] *The Greek Orthodox Archdiocese of Thyateira and Great Britain and the Very Reverend Archimandrite Ephrem Lash, The Divine Liturgy of our Father Among the Saints John Chrysostom, (Nigel Lynn Publishing, Oxfordshire, 2011), p. viii*

[6] *"Η γλώσσα ενός λαού δεν είνει απλά ένα όργανο στιγμιαίας επικοινωνίας και πληροφόρησης, αλλά και μοναδικός και αναντικατάστατος φορέας της ιστορικής, πνευματικής και κοινωνικής του περιουσίας. Η γλώσσα σε όλη τη διαχρονική της πορεία και χρήση αποταμιευει τον πολιτισμό του Έθνους και τον μεταδίδει στις επερχόμενες γενεές, εξασφαλίζοντας έτσι την συνέχεια του", Metallinos, Georgios, Sighisi-Proklisi-Afipnisi, (Athens, Ekdosis Armos, 1991), p. 124*

[7] *"Οι πολλοί χριστιανοί δεν έχουν εισαχθεί βιωματικώς στην Εκκλησία", Fr. Lagouros Athanasios, Ναι ή Όχι στη Μετάφραση της Λειτουργικής Γλώσσης, (Εκδόσεις Τήνος, Athens, 2010), p. 15*

[8] *" Η πρόσβαση στα σημαινόμενα των ιερών κειμένων είναι οπωσδήποτε συνάρτηση του εγκεντρισμού στο εκκλησιαστικό σώμα και άθλημα – δεν αρκεί η ατομική κατανόηση των σημαινόντων". Giannaras Chr., Το αίνιγμα του κακού, (Εκδόσεις Ίκαρος, Athens, 2008), p. 182*

[9] *"...ο άνθρωπος στην θεία Λειτουργία αγιάζεται και με την θέα των πραττομένων", Vlaxos, Ierotheos Archimandrite,Anatolika, Vol A, (Athens, Iera Moni Genethliou tis Theotokou (Pelagias), 1989), p. 102*

[10] *"για να μην σκεφτόμαστε μόνο με τον νου, αλλά και να βλέπουμε κατά κάποιο τρόπο με τους οφθαλμούς...επινοήθηκε αυτός ο συμβολισμός, ώστε αφ' ενός μεν να μη δηλώνη μόνο με λόγια τα γεγονότα της οικονομίας, αλλά και φέροντάς τα εμπρός στους οφθαλμούς...ώστε να επιδρά ευκολώτερα στις ψυχές, και να εισαχθεί μέσα μας όχι μόνον απλή θεωρία αλλά και πάθος", Nikolaos Kavasilas, Peri tis en Xristo zois, (Paterikes Ekdoseis Grigorios o Palamas), p. 34-45*

[11] *Lash, Ephrem, Translating Liturgy, www.anastasis.org.uk/TransLit02.pdf, accessed 03/05/11, 19.15*

[12] *Lash, Ephrem, Translating Liturgy, www.anastasis.org.uk/TransLit02.pdf, accessed 03/05/11, 19.15*

[13] *"Όπως η βιολογική ζωή μεταβιβάζεται από γενιά σε γενιά, έτσι και η πολιτιστική ζωή ενός λαού μεταβιβάζεται από γενιά σε γενιά", Vlaxos, Ierotheos Archimandrite, Anatolika, Vol. A, (Athens, Iera Moni Genethliou tis Theotokou (Pelagias), 1989), p. 97*

[14] *http://www.newadvent.org/fathers/240111.htm, accessed 28/05/2011, 16.12*

[15] *Harakas, Stanley, S. Living the Liturgy, (Minneapolis, Light & Life Publ. Co., 1974), p.26*

[16] *"Για την Ορθόδοξη Εκκλησία η εικόνα είναι κάποια γλώσσα που εκφράζει τα δόγματά της και τις εντολές της τόσο καλά, όσο και ο λόγος...Είναι σαν ένας καθρέπτης που αντανακλά την πνευματική ζωή της Εκκλησίας και που μέσ'απ' αυτόν μπορεί να κρίνει κανένας για τους δογματικούς αγώνες κάθε εποχής", Uspenski, Leonidas, I Ikona,(Athens, ekdoseis Papadimitriou), p. 15*

[17] *Mavragani Diamanti, Sintomi Istoria Ekklisiastikis Byzantinis Mousikis, (Athens, 1999), p. 52-53*

[18] *Coniaris, Anthony M., These are the Sacraments, (Minneapolis, Light and Life Publishing Company, 1981), p. 26*

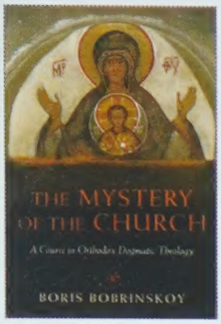
[19] *"όταν ωριμάσει η συζήτηση, και κριθεί αναγκαίο, θα εισαχθεί στην Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία είναι το ανώτατο όργανο διοικήσεως της Εκκλησίας, προκειμένου να αντιμετωπισθεί Συνοδικως",http://www.ecclesia.gr/greek/holysynod/holysynod.asp?id=1187&ehat_sub-d_typou, accessed 15.15.2011, 16.42*

[20] *http://www.nytimes.com/2011/04/12/us/12mass.html?_r=3, accessed 21/06/2011, 18.33*

[21] *The Greek Orthodox Archdiocese of Thyateira and Great Britain and the Very Reverend Archimandrite Ephrem Lash, The Divine Liturgy of our Father Among the Saints John Chrysostom, (Nigel Lynn Publishing, Oxfordshire, 2011), p. ix*

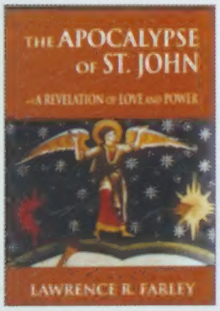
BOOKS ON ORTHODOX FAITH AND THEOLOGY

THE MYSTERY OF THE CHURCH:
A Course in Orthodox Dogmatic Theology
- Boris Bobrinskoy

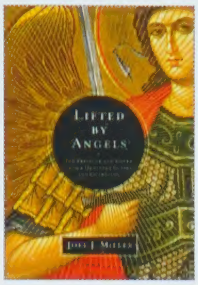
In this sweeping survey the author traces the Church's history, from her Old Testament roots through her formal establishment under the New Covenant and from the formative period of the Great Councils to her current standing among the many Christian confessions that have emerged since then.
In The Mystery of the Church, Bobrinskoy has achieved an uncommon balance of exacting scholarship, spiritual depth, and accessibility from which readers at every level are bound to reap great benefit.
Paperback: 292 pages
Publisher: SVS Press
ISBN-13: 978-0881413885

THE APOCALYPSE OF SAINT JOHN:
A Revelation of Love and Power
- Fr Lawrence Farley

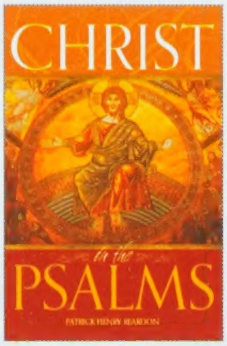
The Book of Revelation has inspired controversy ever since it was written in the first century. It was the last book to be accepted into the New Testament canon, and today a myriad of mutually contradictory end-times speculations claim to be based on its teachings. Fr. Lawrence Farley provides a sober, patristic interpretation that reads Revelation in its proper context of Jewish apocalyptic literature. He demonstrates that the most important lesson we can learn from Revelation today is the need to remain faithful in a time of widespread hostility to the Christian faith.
Paperback: 240 pages
Publisher: Conciliar Press
ISBN-13: 978-1936270408

LIFTED BY ANGELS:
The Presence and Power of Our Heavenly Guides and Guardians
- Joel J. Miller

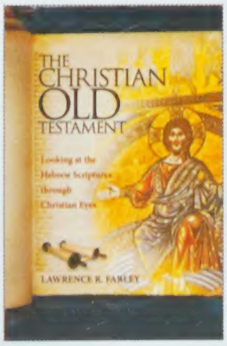
Heaven is closer than we realize. Its boundaries overlap our own, and angels move in and out of our porous present, this moment that seems to us so solid and concrete. If that reality seems dim to us now, it beamed for the early Christians. Through their writings, sermons, songs, and art, the ancient faithful confessed a powerful and vivid belief that angels help carry us on our journey to God. Featuring examples of angels in ancient icons and frescoes and supported by extensive research on the early church and its pastors, poets, theologians, and artists, Lifted by Angels answers universal curiosity about angels and the unseen world, leaving readers inspired and hopeful about the nearness of God.
Paperback: 208 pages
Publisher: Thomas Nelson
ISBN-13: 978-1400204229

CHRIST IN THE PSALMS
[Kindle Edition]
- Patrick Henry Reardon

Christ in the Psalms takes the reader on a thought-provoking and enlightening pilgrimage through this beloved prayer book of the Church. Lively and highly devotional, this book holds a wealth of insight into the beloved Scriptures, the world of the Early Church, and the Apostles themselves, who constantly used and referred to the Psalms in their own writings.
File Size: 703 KB
Print Length: 304 pages
Publisher: Conciliar Press
ASIN: B007RZZVQ4

THE CHRISTIAN OLD TESTAMENT
[Kindle Edition]
- Fr Lawrence Farley

Many Christians see the Old Testament as "the other Testament": a source of exciting stories to tell the kids, but not very relevant to the Christian life. The Christian Old Testament reveals the Hebrew Scriptures as the essential context of Christianity, as well as a many-layered revelation of Christ Himself. Follow along as Fr. Lawrence Farley explores the Christian significance of every book of the Old Testament.
File Size: 658 KB
Print Length: 325 pages
Publisher: Conciliar Press
ASIN: B008SHIDT2

HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS' DIARY

SEPTEMBER

1. His Eminence Archbishop Gregorios returned from Edinburgh in the morning, arriving back in London in the early afternoon. Later, he received Metropolitan Chrysostomos of Kitium of the Church of Cyprus (who was accompanied by Pantelis Demosthenous). In the evening, he was present at a Service of Welcome, held for the Revd. Michaela Youngson as a new participant in the three-member Chair of the London District of the Methodist Church, held at Wesley's Chapel in Islington, and at which he addressed words of welcome and congratulation.
2. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of St. Nicholas in Shepherd's Bush, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he blessed the wedding of Neophytos Constantinou and Ioana Cozea at the church of St. John the Theologian in Hackney.
3. In the morning, he was present at a meeting of London Church Leaders, held at the Methodist Central Hall in Westminster. He received Nikolaos Kyrios and Lavrentios Spanos & Eugenia Koumbouri-Spanou during the afternoon and Dr. Constantinos S. Mammas in the evening.
4. In the morning, he received Mrs. Demetra Michaloghia. At midday, he entertained Father Michael Seed to lunch. In the afternoon, he received the nun Silouanë.
5. At midday, he left Gatwick Airport to fly to Larnaca.
6. In the morning, he visited his sister, Mrs. Heleni Hadji-Kyriakou, at the Archimandrite Konstantinos Lefkosiatis' St. Nectarius Foundation – St. Philotheï Sisterhood in a suburb of Nicosia. In the evening, he was entertained to supper by Savvas & Irini Theocharous.
7. In the morning, he visited the Monastery of Kykkos, where he was received by the Abbot, Metropolitan Nikephoros of Kykkos & Tellyria, and met Metropolitan Isaïas of Tamassos & Oreini and Archimandrite Dionysios Kykkotis. He was entertained to lunch by Prokopios & Helle Panaghiotou.
8. In the morning, he was present at the Divine Liturgy celebrated at the Cathedral of St. John the Baptist in Nicosia. Afterwards, he was received by Archbishop Chrysostomos II of Cyprus and met Cardinal Angelo Bagnasco, Roman Catholic archbishop of Genoa, who was present in Cyprus for a meeting of the Council of European Roman Catholic Bishops' Conferences (CCEE). In the afternoon, he received Miss Maria Stylianou. Later, he blessed the marriage of Bruno Rivaroli and Despoina S. Theocharous at St. John's Cathedral in Nicosia, attending the reception held afterwards at the Hilton Park Hotel. In continuation, he left Larnaca Airport to return to London (arriving at Gatwick Airport early the following morning).
9. In the morning, he travelled to the Midlands, where he celebrated at the Divine Liturgy at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God & St. Andrew the Apostle in Birmingham, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he blessed the marriage of Demetrios A. Menikos and Theodora D. Koumantaris at the church of the Holy Trinity & St. Luke the Evangelist in Erdington (Birmingham). Afterwards, he was entertained to supper by Kyriakos Georghiou & his family at their home in King's Heath.
10. In the morning, he received Dr. Androula Othonos & Christos Panaghiotou. Later, he sat for Miss Jane Allison (whom he afterwards entertained to lunch). In the early evening, he performed an Haghiasmos at the Antipa Gallery in Knightsbridge. Later (and together with Metropolitan Chrysostomos of Kitium), he was entertained to supper by Kypros Orphanidis at a restaurant in Queensway.
11. During the morning, he received Stavros Michael and Father Demetrios Kontelidis (who was accompanied by his presbytera, Aekaterini). In the afternoon, he conducted an Haghiasmos at St. Cyprian's Primary Academy in Thornton Heath (Croydon), for the commencement of the new School Year. During the evening, he received Dr. Constantinos S. Mammas and Apostolos-Pavlos Vaïou. Later, he was entertained to supper by Michalis Koutroulos at the Lancaster Gate Hotel.
13. During the morning, he received Andreas & Chrystalla Avgoustis and Father Dionysios-James Higgs. At midday, he was entertained to lunch by Kypros Nicholas at The Tradesmen's Entrance of Rule's Restaurant in Covent Garden. During the afternoon, he received Archimandrite Hieronymos Haghiotaphitis and Mrs. Aphroditi Pavlou-Pissa.
14. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Holy Cross & St. Michael the Archangel in Golders Green on the occasion of its title feast, being entertained to a fasting meal by the Community afterwards. In the late afternoon, he received Dr. Şerif & Mrs. Georgette Habib.
15. At midday, he baptised Gavriella, infant daughter of Georghios & Sophia Leventis, at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater. He left for Leeds in the afternoon, where on arrival he presided at Vespers at the Church of the Three Hierarchs and was entertained to supper. Later, he received members of the Committee of the Community of the Annunciation of the Mother of God in Higher Broughton, Salford (Manchester).
16. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of the Three Hierarchs in Leeds to mark the 50th anniversary of the formal establishment of the Community. During the service, he performed the ceremony of the Elevation of the Holy Cross and commemorated the Community's deceased founders, benefactors & others. In addition, he addressed words of welcome to the mayor, members of parliament, & clergy of other denominations who were present. Afterwards, he was a guest at the celebratory luncheon held on the premises of the church and then returned to London.
17. In the morning, he received Mrs. Tanya Turner. In the evening, he presided at a meeting of the Committee of the church of St. John the Baptist in Hornsey, held on the premises of the church, and was later entertained to supper there.
18. At midday, he entertained Protopresbyter John Nankivell to lunch. In the evening, he received Miss Vassiliki Papantoni.
19. He received Father Christodoulos Christodoulou in the morning and Mrs. Ourania Konstantinidou and Miss Maria Briana during the afternoon.
20. In the morning, he received Louis Loïzou at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Wood Green. At midday, he presided at the funeral of Michalakis Ioannou at the same church. In continuation, he visited the home of Platon Georghiou in Hadley Wood. Returning to Thyateira House, he received Demetrios Taktikos.
21. At midday, he entertained Protopresbyter John Raffan & Archimandrites Raphael Pavouris & Avraamy Neyman to lunch. During the afternoon, he received Deacon Modestos Bunch, Ioannis Nikolaou (editor-in-chief of R.I.K., who was accompanied by Doros Partasides), Anastasios Michael and Dr. Constantinos S. Mammas.
22. In the afternoon, he was present at a memorial service for the late Patriarch Paulos of Ethiopia, held at St. Pancras' New Church in the Euston Road, and at which he spoke briefly of his recollections of meeting the late patriarch during his visit to Ethiopia in 2007. In the evening, he was a guest at Zenon & Heleni Mouskas' 50th wedding anniversary celebration, held at the Dorchester in Mayfair's Park Lane.
23. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater, in continuation presiding at a Memorial Service for the late Nikolaos Hadjipateras.
24. He received Andreas Matteïdis, John & Luke Whitehead and Savvas Karaghiannis during the morning, and Mesdames Maria Evghenikou & Athena Theophili-Godman in the afternoon. In the evening, he performed an Haghiasmos at the Archdiocesan School of Byzantine Music & Chant in Wood Green on the occasion of the new School Year, being entertained to supper afterwards.
25. In the morning, he presided at an Extra-Ordinary Meeting of the Clergy of the Archdiocese living and working in Greater London and others, held at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God in Camberwell, and where he was entertained to lunch by the Community afterwards.
26. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. John the Theologian in Hackney on the occasion of its title feast, being entertained to lunch by the Community afterwards.
27. In the morning, he received Protopresbyter Vassilios Panaghiotou (who was accompanied by Father Michael Pazinas). Later, he performed an Haghiasmos at the Hellenic Gymnasium-Lyceum in Wood Green. During the afternoon, he received Stavros Lazos and Gregorios & Heleni Georghiou.
28. At midday, he entertained Cllr. Georghios Pippas to lunch. During the afternoon, he received Christos & Aekaterini Bisouridis and their family, and Mrs. Georghia Kyrri (who was accompanied by her daughter, Maria).
29. At midday, he baptised Violetta, infant daughter of Alexandros & Veronica Embeirikou in the Chapel of the Archdiocese. In the afternoon, he blessed the marriage of Christos Hadjipapas and Georgina Stylianou at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Wood Green. He left London's Heathrow Airport for Cyprus in the evening.
30. In the morning, he was present at the Divine Liturgy celebrated at the new church of St. Nicholas in Engomi, where he preached the Word of God. In the early evening, he blessed the marriage of Georghios Koula and Elina Panaghiotou at the church of the Annunciation of the Mother of God in Pallouriotissa (Nicosia), afterwards attending the reception held at the Ktima Oneiron in Erghates.

OCTOBER

1. At midday, he travelled to Limassol, where he was a guest at a Luncheon in which about 250 people from Cyprus, Greece, Germany, Australia & England participated. Among the speakers were Antonios Philippides and Archimandrite Nikolaos Sideras. Afterwards, he visited the home of Gregorios Yiorkas and, in continuation, travelled to Platres, where he was given hospitality by Deacon Modestos Bunch and his diakonissa, Gavriella. Present at the evening meal were the diakonissa's brother, Panikos, & his wife, Andreas & Anna Kyriakou, and Marios & Yiota Theologhou.
2. In the morning, he was entertained to breakfast at the home of Andreas & Anna Kyriakou and later visited the home of Marios & Yiota Theologhou for coffee. In continuation, he visited the homes of other friends. In the afternoon, he returned to Nicosia by way of Limassol.
3. During the day, he visited the homes of Prokopios & Helle Panaghiotou, Krinos Macrides, Theocharis Orthodoxou, and Dr. Savvas Theocharous. He also received Miss Maria Stylianou from his natal village of Marathovounos.
4. In the evening, he blessed the marriage of Panaghiotis Kyriakidis and Helle Angastinioti at St. Nicholas' New Church in Engomi, afterwards attending the reception held at the Hilton Park Hotel. There, he had the opportunity to meet a number of his relatives and fellow-villagers.
5. During the day, he received Kyriakos & Anastasia Lazarou, Constantinos & Nitsa Lazarou, and Dr. Petros Klirides (Cyprus Prosecutor General). In continuation, he visited the Monastery of St. Heraclidius in the village of Politiko (ancient Tamassos). In the evening, he was entertained to Dinner at the Hilton Park Hotel by the newly-weds, Panaghiotis & Helle Kyriakidis.
6. In the morning, he visited Archbishop Chrysostomos II of Cyprus at the Archdiocese and his sister, Mrs. Heleni Hadji-Kyriakou, at the Archimandrite Konstantinos Lefkosiatis' St. Nectarius Foundation – St. Philotheï Sisterhood in a suburb of Nicosia. In the late afternoon, he blessed the marriage of Panaghiotis Makridis and Spyridoula Andreou at the church of the Mother of God 'Chrysaliniotissa' within the Walls of Nicosia, afterwards attending the reception held at the Ktima 'Nea Ledra' in Dali.
7. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the new church of St. Nicholas in Engomi. At midday, he had lunch at the Hilton Park Hotel with a large number of relatives & friends. Afterwards, he visited the village of Dali and from there travelled to Limassol, where he visited the home of Stelios & Maria Kassanou.
8. He returned from Cyprus in the early afternoon.
9. In the morning, he sat for Miss Jane Allison (whom he afterwards entertained to lunch). During the afternoon, he received Georghios Yiakoumis and Konstantinos Bikas (newly-appointed Hellenic ambassador to the Court of St. James). In the evening, he presided at a meeting of the Secretariat of E.F.E.P.E..
10. In the morning, he presided at a meeting of the London-based hierarchy of the Archdiocese, afterwards entertaining them to lunch. In the afternoon, he received the newly-appointed Head of the Cyprus Educational Mission, Dr. Androula Othonos (who was accompanied by Miss Lambri Trisokka).
11. In the morning, he received Protopresbyter Anastasios Salapatas (who was accompanied by Pantelis Demosthenous, Mrs. Alexandra Konstantinou, Christos Orthodoxou & Soterios Konstantinou, members of the Community of Ss. Panteleïmon & Parascevë, Kenton, Harrow). In the afternoon, he received Mesdames Niki Staki-Stylianidi, Varvara Lillika, Heleni Christodoulidou & Stella Kyriakidi. In the evening, he was present at a lecture delivered at the Hellenic Centre by Mrs. Elsi Christofia on the subject of 'The Social and Economic Situation in Cyprus'.
12. He received Mrs. Maria Demetriadou in the morning and Father Christodoulos Christodoulou in the afternoon.
13. In the morning, he celebrated an Haghiasmos at the Anastasia Lodge Residential Care Home for the Elderly in Winchmore Hill. In the evening, he was present at the Radiomarathon Gala & Auction, held at the Hilton Hotel in Mayfair.
14. In the morning, he celebrated at the Divine Liturgy at the church of the Holy Trinity & St. Luke the Evangelist in Erdington (Birmingham), during the course of which he ordained Nikolaos Karaphyllidis to the diaconate, conferring on him as his first name that of Loukas. In continuation, he was entertained to lunch by the Community.
15. During the morning, he received Andreas & Chrystalla Avgoustis, Mesdames Maria Sand & Melina Brook, and Faud Kamal. In the evening, he was present at a reception held at 10 Downing Street by the prime minister to mark the 70th anniversary of the Council of Christians and Jews. Later, he was a guest at the Council's anniversary dinner, held at St. James' Palace.
16. At midday, he entertained Mrs. Heleni Papakonstantinou to lunch. Later, he received Mrs. Varvara Kambouridou (Head of the Hellenic Educational Mission), who was accompanied by Mrs. Sophia Alagiozidou (head-teacher of the Hellenic Gymnasium / Lyceum), and Miss Maria Oekonomou.
17. He received Miss Christy Loutsiou.
18. During the morning, he received Nikolaos Vanezis and Miss Christina Siati. At midday, he entertained Archimandrite Hieronymos Hagiotaphitis to lunch. In the afternoon, he presided at a meeting of the Committee of the Fund for Clergy pensions and insurance. In continuation, he was present at a Colloquium organised jointly at the Hellenic Centre by Royal Holloway University of London & the University of Ioannina entitled "George of Cyprus and his World".
19. During the morning, he received Christodoulos Vryonis (who was accompanied by his son, Archimandrite Tychikos), and Father Abib (from Sudan, who was accompanied by Yohanna Mansi). Later, he left for Glasgow, travelling by train.
21. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of St. Luke the Evangelist in Glasgow, being entertained to lunch by the Community afterwards.
22. He returned by train from Glasgow in the morning. During the afternoon, he received Nikolaos Christou and the family of Alexandros A. Comninos.
23. During the day, he received Stelios Theophilou (who was accompanied by his daughter, Zoë), Konstantinos Louis, Kypros Nicholas & Kyriakos Pitsielis, and Father Christodoulos Christodoulou together with the council of the Community of St. Nectarius in Battersea.
24. During the day, he received Dr. Konstantinos Vranakis, Pantelis Demosthenous & Kypros Orphanidis, Archimandrite of the Oecumenical Throne Georghios Karvounis, Miss Despoina Efthymiadou, and Michel Farah together with his family.
25. In the morning, he inaugurated an exhibition by the British Association of Iconographers at the Anglican church of St. Saviour in Pimlico. In the afternoon, he received Panaghiotis Papageorghiou & Panaghiotis Panteli. In the evening, he attended a celebration held at the Hellenic Centre and entitled "Thessaloniki 26 October 1912 - 100 Years from the Liberation of Macedonia (1912-2012)", including lectures by Konstantinos Vakalopoulos, entitled "The historical continuity of Thessaloniki, Metropolis of Macedonia", and by Victoria Hislop, entitled "Finding inspiration in Thessaloniki - Turning fact into fiction".
26. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Demetrius in Edmonton on the occasion of its title feast, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he received Nikolaos Tornaritis (Parliamentary representative for Education of the Cyprus House of Representatives), who was accompanied by Dr. Androulla Othonos (Head of the Cyprus Educational Mission).
28. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater, following which he presided at a Te Deum marking the anniversary of the Hellenic National Day of 28th October 1940. In the evening, he was present at an address delivered by Nikolaos Tornaritis at the church of St. Eleutherius in Leyton under the auspices of the Association of Greek Orthodox Communities of Great Britain, being afterwards entertained to a dinner there celebrating his birthday.
29. He received Philippos Christophi in the morning and Petros Liaskos and Elias Kontogonis during the afternoon.
30. In the morning, he received Mrs. Loula P. Vanezis. At midday, he entertained the Revd. Jonathan Osborne, Chaplain to the Metropolitan Police, to lunch. In the evening, he was present at a service held at the Anglican church of St. Margaret beside Westminster Abbey to celebrate the beginning of the Coptic Church's New Year.
31. He received Pantelis Demosthenous in the morning and Kostas & Andreas Petridis in the afternoon.

During the months of September and October, His Eminence was represented by:

Bishop Athanasios of Tropaeou at a celebration of the 50th anniversary of the Russian Orthodox Diocese of Sourozh and the 5th anniversary of the reunion of the Moscow Patriarchate with the Russian Orthodox Church Outside Russia (both on 21/10);
Archimandrite Theonas Bakalis at a Reception for Orthodox Clergy organised by the Anglican & Eastern Churches' Association (15/10);
Archimandrite Vassilios Papavassiliou at a Lecture on "Christianity in Egypt" delivered by Bishop Angaelos of the Coptic Church (4/10); &
Deacon Meliton Oakes at the Churches' Legislation Advisory Service meeting (26/9).

Στιγμιότυπα ἐκ τοῦ ἑορτασμοῦ διά τήν συμπλήρωσιν 70 χρόνων ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ Συμβουλίου Χριστιανῶν καί Ἰουδαίων

Στιγμιότυπα ἐκ τοῦ ἑορτασμοῦ διά τήν συμπλήρωσιν 70 χρόνων ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ Συμβουλίου Χριστιανῶν καί Ἰουδαίων τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 2012. Κατά τόν ἑορτασμόν παρετέθη δεξίωσις εἰς τήν ἐπίσημον Πρωθυπουργικήν κατοικίαν "10 Downing Street" ἐκ μέρους τοῦ Βρετανοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. David Cameron, καθώς καί δεῖπνον εἰς τά Ἀνάκτορα τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου.

Στιγμιότυπα ἐκ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940

Στιγμιότυπα ἐκ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ὑπό τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων Μ. Βρετανίας (ὅπου ὁ κ. Νικόλαος Τουναρίτης, κοινοβουλευτικός ἐκπρόσωπος τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων διά θέματα παιδείας ἦταν ὁ Κύριος ὁμιλητής) καί τοῦ δείπνου πρός τιμήν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Γρηγορίου, μέ τήν εὐκαιρίαν τῶν γενεθλίων αὐτοῦ. Αἱ ἐκδηλώσεις ἔλαβον χώραν εἰς τάς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Ἐλευθερίου Leyton, Ἀ. Λονδίνου τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου 2012, μέ τήν συμμετοχήν τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

